LA VANGUARDIA .cat
FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ
DIMARTS, 16 DE JULIOL DEL 2024. NÚMERO 51.323 WWW.LAVANGUARDIA.CAT · 2 EUROS

RODRIGO JIMÉNEZ / EFE

La selecció espanyola va ser rebuda ahir en gran a Cibeles per celebrar el títol europeu que va aconseguir diumenge contra Anglaterra. ESPORTS / P. 45

CONSELL DE POLÍTICA FISCAL I FINANCERA

El finançament singular català topa amb el no de les comunitats

La Generalitat defensa que la proposta no fa mal a ningú i Hisenda delega en el PSC la negociació

POLÍTICA / P. 11

EL REPARTIMENT D'HISENDA

Les autonomies tindran més recursos

ECONOMIA / P. 50

La divisió de l'esquerra prolonga el bloqueig a França

INTERNACIONAL / P. 8

FASE DE PROVES

Arrenca el nou tram de tramvia de la Diagonal

VIURE / P. 29

EXPERIÈNCIA

Robots que ajuden a les residències de gent gran

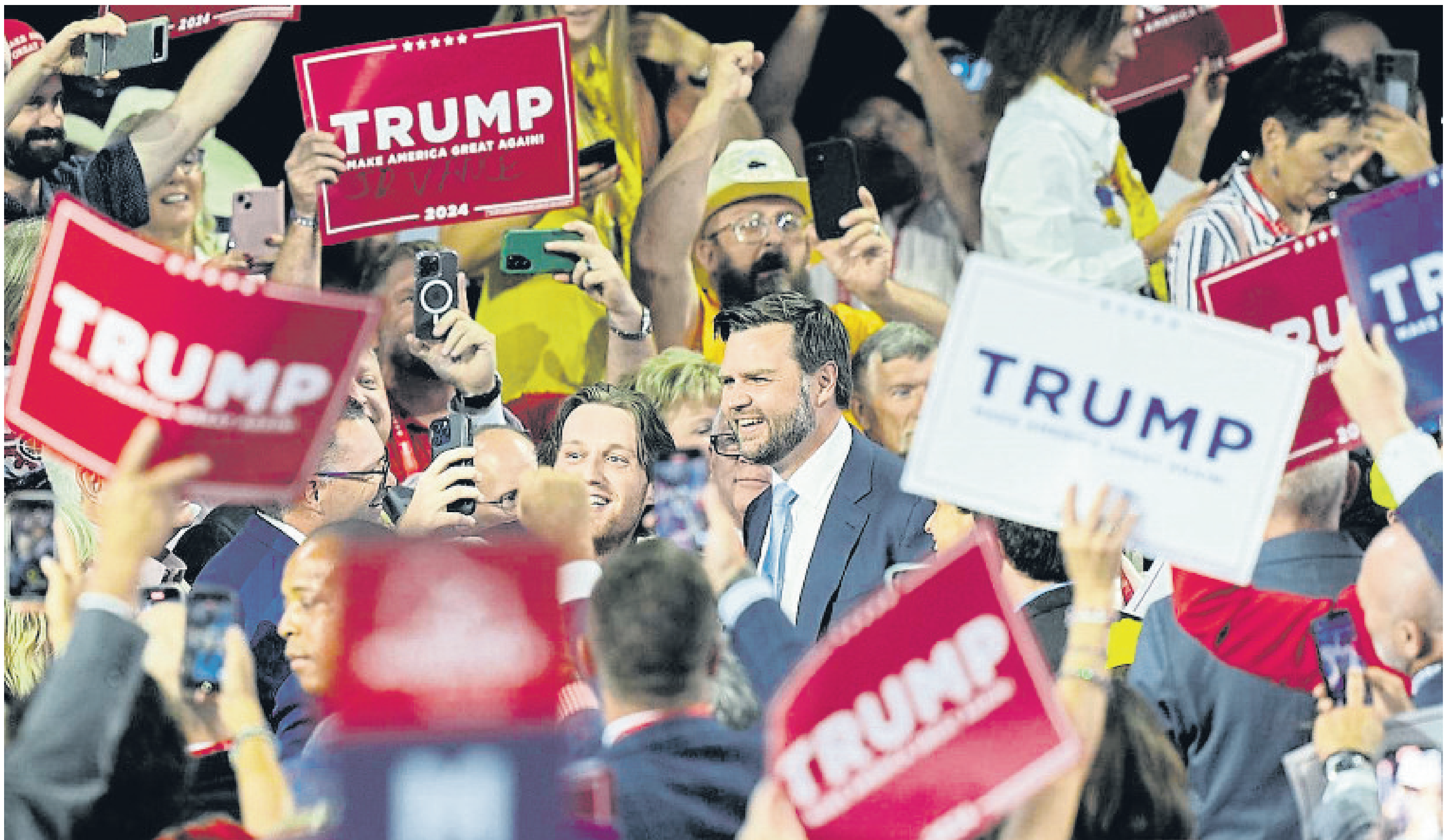
SOCIETAT / P. 21

NOVA TÈCNICA

Cirurgia contra el dolor que dissuadeix de l'eutanàsia

SOCIETAT / P. 20 I 21

TRUMP TRIA EL SENADOR VANCE COM A NÚMERO DOS

J. SCOTT APPLEWHITE / AP-LAPRESSE

L'expresident dels EUA Donald Trump, que va arrasar a les primàries, va ser nominat ahir en la convenció nacional republicana que se celebra a Milwaukee, dos dies després d'haver sobreviscut a un intent de magnicidi en un míting. Abans, Trump va anunciar a Truth que el senador extremista per Ohio J.D. Vance serà el seu candidat a vicepresident en les eleccions del novembre. INTERNACIONAL / P. 3 A 6

Buscar un cop d'efecte

Jordi Juan
Director

A falta de saber les motivacions que van portar el jove Thomas Matthew Crooks a voler matar a Donald Trump, la gran certesa que plana sobre les eleccions nord-americanes és que el candidat republicà és avui més favorit per guanyar-les que mai. La reacció de Trump, amb la cara ensangonada, és el millor espot que qualsevol assessor publicitari li hagués pogut muntar. El fotògraf d'AP Evan Vucci el va immortalitzar amb aquella imatge desafiadora amb el puny enlaire que rememora els herois dels westerns. Mai Trump no s'havia assemblat tant a John Wayne.

L'impacte global d'aquest magnicidi fallit és tan gran que l'expresident sembla que tindrà un camí molt més fàcil del previst per tornar a la Casa Blanca. La triomfant reacció de Trump es produeix en ple debat fratricida en la família demòcrata sobre la idoneïtat o no de Joe Biden per ser definitivament el candidat. Els últims dies, després del seu penós paper en el cara a cara amb Trump, el nombre de detractors de Biden havia crescut de manera exponencial i molts havien perdut la timidesa per expressar en públic el que sentien en privat.

I potser després del que ha passat aquest cap de setmana a Pensilvània, els demòcrates necessiten com el pa que es menja un cop d'efecte contundent per capgirar la situació d'inferioritat política que tenen avui. En aquests temps tan líquids i canviants, una notícia bomba que ocupa les portades es dilueix en l'imaginari col·lectiu al cap de pocs dies. Els demòcrates necessiten inventar-se algun xoc, algun estímul sorprenent, per intentar trencar la tendència que avui assenyala una victòria clara de Trump.

Els demòcrates celebraran la seva convenció per ratificar o no Biden el pròxim 19 d'agost. No serà gens fàcil convence'l que faci un pas enrere i encara més complicat serà trobar-li un substitut o substituta. Però sembla clar que, si no s'improvisa un canvi de guió, la victòria republicana és cada vegada més clara.

LA IMATGE

MUNIR UZ ZAMAN / AFP

Taxis aquàtics. Les pluges torrencials a Dhaka (Bangladesh) han obligat els ciutadans a improvisar mitjans de transport alternatius conduïts, per exemple, amb una bicicleta i un tros de fusta.

PEL FORAT DEL PANY

La mina Lamine Yamal

Necessitat de grans referents després de l'adeu de Leo Messi, la irrupció i consagració de Lamine Yamal a l'Eurocopa il·lumina el departament de màrqueting del FC Barcelona, conscient que aquest tipus de figures són capaces per si soles de donar un tomb a l'economia d'un club. Caixet d'amistosos i sobretot venda de samarretes, entre altres activitats, són les que poden veure's beneficiades per l'efecte Lamine Yamal, que, sumat als jugadors més carismàtics que ja són al primer equip blaugrana (Gavi i Lewandowski, entre d'altres) i a algun que podria estar per venir (Nico Williams és el gran objectiu, amic de Lamine Yamal, per cert), provocarien una barreja molt cobejada des del punt de vista comercial. El problema respecte a la venda de samarretes blaugrana és que el club encara no ha presentat la de la pròxima temporada, un retard inhabitual per aquestes dates que està impedint treure profit de forma immediata del gran boom Lamine Yamal.●

PENSEM QUE...

El món ens mira...

El teatre català viu un moment d'esplendor. No només per una cartellera en la qual actualment poden veure's grans muntatges –com *Tots ocells* o *Tirant lo Blanc,* entre d'altres– sinó pel fet que un dels festivals més importants del món, el d'Avinyó, que té en aquesta edició l'espanyol com a llengua convidada, ha programat en gran part produccions catalanes en la seva selecció del millor que ofereix el panorama peninsular. Al costat del polèmic i aplaudit *Dämon* d'Angélica Liddell –que aviat veurem al festival Grec, com *Qui som?,* la proposta híbrida entre circ i dansa del Baró d'Evel–, la crítica s'ha desfet en elogis davant la *Història d'un senglar* interpretada per Joan Carreras i que suposa la primera vegada que es representa una obra íntegrament en català. La cirereta la posarà la cantant Sílvia Pérez Cruz, que aquest diumenge 21 oferirà al teatre de l'òpera de la ciutat provençal el seu concert *Toda la vida, un día.* L'èxit assolit hauria de servir per aprofundir i ampliar la col·laboració publicoprivada en les produccions.●

ELS SEMÀFORS

Mariano Barbacid
Científic

El prestigiós investigador ha decidit deixar part de la seva herència a la Fundació CRIS contra el càncer, persuadit que"invertir en investigació és generar riquesa i progrés social". / P. 24

Joan Carreras
Actor

Història d'un senglar, de Gabriel Calderón, ha estat la primera obra representada íntegrament en català al Festival d'Avinyó, i ha comptat amb l'aplaudiment de la crítica per a l'actor Joan Carreras. / P. 38

Leo Messi
Futbolista

Messi (37) continua liderant la selecció argentina cap a cotes impensables fa uns anys. En batre Colòmbia, obté la seva segona Copa Amèrica consecutiva. Cap jugador no acumula tants títols. / P. 47

Alejandro Domínguez
President de la Conmebol

La Copa Amèrica, organitzada per la Conmebol que presideix Alejandro Guillermo Domínguez (52), ha acumulat incidents per falta de seguretat i constants errors d'organització.

ÍNDEX

La cursa cap a la Casa Blanca

Vance, candidat a vicepresident

Trump tria el senador per Ohio, de 39 anys, com a company en el tiquet electoral

LES CLAUS

Què cal esperar de la convenció republicana

De dilluns a dijous. La cita dura quatre dies. Els parlaments més destacats es faran al final de la jornada. El candidat a vicepresident i Trump acceptaran la nominació demà dimecres i dijous, respectivament.

Com funciona la cita? Prop de 2.400 delegats de tot el país es reuneixen per nominar oficialment Trump en una votació (ahir). És una simple formalitat, ja que va aconseguir la candidatura al març. Trump, per la seva banda, anunciava el seu company de tiquet electoral.

50.000 assistents. Polítics, periodistes, empresaris, personal de seguretat i cares conegudes que voten republicà, com Tucker Carlson, antic presentador de Fox News, acudeixen a l'acte.

Qui més hi intervé? Membres de la família Trump, incloent-hi Donald Trump jr. i Eric

Trump, i les seves respectives parelles, Kimberly Guilfoyle i Lara Trump. També la seva antiga rival, **Nikki Haley**, alguns republicans destacats, artistes (la rapera Amber Rose) i altres personalitats.

JAVIER DE LA SOTILLA
Milwaukee. Servei especial

"Fight, fight, fight!", van cridar ahir a la nit repetidament els assistents al Fiserv Forum, l'estadi on va començar la convenció nacional republicana, en què els 2.429 delegats elegits durant el procés de primàries van nominar oficialment Donald Trump com a candidat del seu partit per a les eleccions presidencials del 5 de novembre.

Un a un, els representants –membres del partit, activistes i ciutadans anònims dels 50 estats del país–, després d'un breu discurs, van anunciar el sentit del seu vot en la convenció. Tots els vots van ser per a Trump, que va arrasar en el procés de primàries enduent-se gairebé la totalitat dels representants i aconseguint els delegats necessaris per a la seva nominació d'ahir.

Mentre tenia lloc el procés de al seva *coronació*, l'expresident va anunciar a través de la seva plataforma, Truth Social, el nom de qui serà el seu company de tiquet al novembre: el senador per Ohio James David Vance, que té previst parlar dimecres en la convenció, un dia abans del discurs en què Trump acceptarà la nominació del Partit Republicà.

"Després d'una llarga deliberació, i tenint en compte l'enorme talent de molts d'altres, he decidit que la persona més adequada és el senador J.D. Vance, del gran estat d'Ohio", va afirmar l'expresident a la seva publicació, rememorant la manera de comunicar amb què va acostumar els periodistes durant el seu mandat: a través de xarxes socials.

"J.D. va servir honorablement el nostre país al cos de *marines*, es va llicenciar a la Universitat Estatal d'Ohio en dos anys, summa cum laude, i es va graduar a la facultat de Dret de Yale, on va ser editor de *The Yale Law Journal* i president de l'Associació de Veterans de Dret de Yale", va dir

DAVID MAXWELL / EFE

J.D. Vance i Donald Trump durant un míting a Youngstown (Ohio) el 17 de setembre del 2022

Trump, llegint el currículum de qui serà el seu company de tiquet presidencial.

Vance, de 39 anys, és un nouvingut a la política. Va entrar al Senat l'any passat i, malgrat que fa anys era un crític de

Trump, nominat pels delegats republicans, acceptarà dijous la candidatura en un esperat discurs

Trump, a qui va arribar a qualificar de "reprovable" i "heroïna cultural", es va acabar guanyant el seu suport durant la seva cursa cap al Senat a les eleccions de meitat de mandat del 2022. El senador va fer un gir en el seu discurs i va abraçar les polítiques de Trump, especialment les produïdes després de l'assalt al Capitoli, el 6 de gener del 2021, en el qual una munió de seguidors de Trump va atacar la seu de la democràcia dels Estats Units al·legant que les eleccions presidencials havien estat robades pel seu rival, Joe Biden.

El company de tiquet de Trump parlarà durant la convenció que encimbellarà el líder del partit republicà. La trobada va començar ahir en unes condicions excepcionals de seguretat, dos dies després de l'intent de magnicidi al magnat que, malgrat les ferides lleus a l'orella dreta, va decidir mantenir la seva agenda i va viatjar diumenge a Milwaukee (Wisconsin). Fins dijous el nivell de seguretat serà de màxima alerta i, per instrucció de l'FBI, el servei secret ha acordonat els voltants del Fiserv Forum, tots els vehicles que van arribar al centre van ser examinats i es va reservar una zona exclusivament per als vianants per

La convenció nacional republicana comença a Milwaukee amb fortes mesures de seguretat

evitar incidents.

Unes 50.000 persones de tot el país van viatjar a Milwaukee l'última setmana. La majoria d'ells, seguidors del magnat republicà, a qui van donar ahir el seu suport després de l'atemptat patit dissabte.

Quan Donald Trump accepti dijous la nominació del Partit Republicà, ho farà en una ciutat on va perdre fa quatre anys per 59 punts. No és inusual: les convencions nacionals se celebren en grans ciutats, que solen ser bastions demòcrates. La que se celebra aquesta setmana a Milwaukee, la ciutat més gran d'un estat pèndol i decisiu per a les eleccions, no n'és una excepció.

Milwaukee respira un aire demòcrata, però fa dies que els seus ciutadans oloren un tuf invasiu i republicà. El treballador que et lloga el cotxe a l'aeroport et diu que et preparis per a l'espectacle, ja que fa dies que atén senyors amb gorres i samarretes vermelles que

Continua a la pàgina següent

La cursa cap a la Casa Blanca

Desestimada la causa dels papers confidencials que Trump es va endur

Una jutgessa resol que el fiscal especial de la causa va ser designat de manera il·legal

JAVIER DE LA SOTILLA
Milwaukee. Servei especial

Una jutgessa federal de Florida va desestimar ahir el cas penal pel qual s'acusava l'expresident Donald Trump de conservar documents classificats després d'exercir la presidència dels Estats Units (2017-2021), cosa que suposa una altra victòria judicial per a l'aspirant a tornar a la Casa Blanca.

Aileen Cannon, jutgessa del districte federal de Florida –que precisament va ser nominada per Trump– va dictaminar ahir que el fiscal especial de la causa, Jack Smith, va ser designat de manera il·legal per al càrrec sense que tingués autoritat per dirigir la investigació del cas.

És probable que la Fiscalia recorri contra la decisió de Cannon, ja que en altres casos els tribunals han confirmat diverses vegades la capacitat del Departament de Justícia dels Estats Units per nomenar fiscals especials perquè es facin càrrec de dirigir determinades investigacions amb l'etiqueta de políticament sensibles.

Tot i això, la decisió posa en qüestió el futur de la causa, que representava un considerable risc legal per a Trump.

A més, Smith també està processant Trump davant un tribunal federal de Washington pels intents d'anul·lar les eleccions del 2020. Malgrat tot, els advocats de l'expresident no van presentar una impugnació del fiscal especial, com sí que van fer en el cas dels documents secrets.

Trump estava acusat de conservar intencionadament, després de deixar el càrrec, documents confidencials de seguretat nacional al seu club privat de Mar-a-Lago, a Palm Beach (Florida), i d'obstruir els esforços del govern per recuperar aquests arxius.

Quan va deixar la Casa Blanca, l'expresident va conservar al club de Mar-a-Lago documents oficials

A més, l'assistent personal de Trump, Walt Nauta, i l'administrador de la propietat de Mar-a-Lago, Carlos De Olivera, també apareixien com a acusats en aquest cas, per obstrucció de la investigació.

Els advocats de Trump van qüestionar l'autoritat legal de la decisió del fiscal general Merrick Garland de nomenar el 2022 Smith per dirigir les investigacions sobre Trump. Van argumentar que aquest nomenament violava la Constitució perquè el seu càrrec no l'havia creat el Congrés i tampoc no l'havia confirmat el Senat.

Per la seva banda, els advocats de l'oficina de Smith van qüestionar les afirmacions de Trump, i van argumentar que hi havia una pràctica ben establerta de fer servir fiscals especials per dur a terme investigacions políticament sensibles.

La decisió és l'última i la més transcendental d'una sèrie de decisions de Cannon que afavoreixen la defensa de Trump i expressen escepticisme sobre la conducta dels fiscals. Abans, la jutgessa havia endarrerit el judici indefinidament mentre considerava una sèrie d'impugnacions legals que havien presentat els advocats de l'expresident.

En una decisió inusual, Cannon va permetre que tres advocats externs, incloent-n'hi dos que feien costat a Trump, discutissin en una audiència judicial centrada en la impugnació del nomenament de Smith.

El jutge conservador del Tribunal Suprem Clarence Thomas també va impulsar el desafiament de Trump al fiscal especial. En una opinió que coincidia amb la decisió del tribunal de concedir a Trump àmplia immunitat, Thomas va qüestionar si el nomenament de Smith era legal amb arguments semblants als que van presentar els advocats de Trump.

Garland va nomenar Smith, fiscal especialitzat en corrupció i crims internacionals de guerra, amb l'objectiu d'oferir a les investigacions sobre Trump un grau d'independència del Departament de Justícia sota l'Administració del president Joe Biden.

A la convenció nacional republicana de Milwaukee també hi va haver reaccions a la decisió de la jutgessa Cannon. La delegada Marilyn Melgar, del comtat de Martin (Florida), assegurava que viu a mitja hora de Mar-a-Lago. Melgar diu que aquesta decisió és "totalment apropiada", atesa la inconstitucionalitat que va detectar la jutgessa en la designació del fiscal especial Jack Smith.

La delegada republicana afirma que hi ha una "caça de bruixes" contra el republicà: "El que està en joc va molt més enllà de guanyar unes eleccions", assenyala. "Es tracta d'unir el país i avançar junts, i començar a fer el que és correcte. No sempre el que és fàcil, però el que és correcte", afegeix Melgar.●

ANGELA WEISS / AFP

Una delegada esperant ahir que comencés la primera jornada de la convenció nacional republicana de Milwaukee

Milwaukee es tenyeix de vermell republicà a la convenció que ahir va nominar el magnat

Ve de la pàgina anterior

assegura que l'han discriminat per homosexual. En Ruben, un jove mexicà que es guanya el pa conduint un Uber, veu paradoxal que hagin disparat a Trump: "Ell és qui més ha defensat la venda legal d'armes", assenyala, "i qui més ha contribuït a dividir el país".

En Gerald, un afroamericà de 42 anys que ha assistit a la manifestació convocada a l'exterior del perímetre de seguretat contra la candidatura de Trump, considera el republicà un perill per a la democràcia. I assegura que, des que va arribar a l'escena política, ha notat un augment de la discriminació en un país on "vaig néixer amb menys drets que els blancs". En Gerald lamenta que, després del tret, "Trump pot donar l'elecció per guanyada", i assegura que si Thomas Matthew Crooks –el jove de 20 anys que va pujar dissabte a una teulada a 120 metres de l'expresident i va accionar el gallet d'un rifle semiautomàtic del tipus AR-15– hagués encertat el tret "podríem estar parlant d'una guerra civil".

La ciutat s'ha tenyit de vermell, i vermella serà els pròxims quatre dies. Randy Fine, un dels delegats republicans i representant a la Cambra de Representants estatal de Florida, va dir moments abans de l'inici de la convenció que "quan surti el president Trump, se sentiran els crits més forts i sostinguts que cap polític no ha aconseguit en la història del nostre país".

"La gent està molt emocionada pel que va passar dissabte", va assegurar, "crec que ho demostraran" dijous, deia el delegat. "El president Trump ja ha guanyat [les eleccions]", afirma, "el que va passar dissabte mostra la baixesa a què poden arribar els demòcrates per aturar-lo: el van provar de silenciar enviant-lo a la presó i ara el proven de matar. Trump ha de guanyar, el futur del nostre país depèn d'això", afegia el delegat republicà.●

La cursa cap a la Casa Blanca

L'etern conflicte existencial aboca els Estats Units a la violència, avui com el 1968

Combat a mort

XAVIER MAS DE XAXÀS
Barcelona

La guerra civil va suposar el naixement dels Estats Units tal com els coneixem avui. El xoc entre el sud agrari i esclavista i el nord industrial i lliure va costar la vida a més de 600.000 persones, la meitat de les baixes que ha tingut el país en totes les guerres que ha lliurat des d'aleshores. Les conseqüències d'aquest fratricidi que va tenir lloc entre el 1861 i el 1865 encara divideixen una societat que no s'ha acabat de trobar mai.

Com s'ha dit moltes vegades, els Estats Units són més aviat una idea que un país, més un anhel d'autodeterminació i progrés individual que no pas un espai nacional i moral inqüestionable.

I és precisament la pugna per definir aquest espai, és a dir, per fixar el marc existencial, la que marca el present dels Estats Units, com si les lluites del passat continuessin vives i irresoltes.

El passat sempre torna, i ara es parla de la tornada cap al 1968, un any marcat per la guerra del Vietnam i la violència política, pels assassinats de Martin Luther King, líder del moviment a favor dels drets civils dels negres, i Robert F. Kennedy, candidat demòcrata a la presidència.

El país ara està tan dividit com llavors, però hi ha una diferència clau: la retòrica política és més incendiària i cada bàndol està convençut que, si guanya el contrari, el país que s'imaginen desapareixerà per sempre.

Donald Trump ho ha dit unes quantes vegades: "Si no guanyem aquestes eleccions, crec que el nostre país no sobreviurà".

Joe Biden opina més o menys el mateix, ja que insisteix que el seu rival és un perill per a la democràcia i la convivència.

Els republicans més radicals pensen que la retòrica de Biden, de l'*esquerra radical* i dels *mitjans corporatius*, va provocar l'atemptat de dissabte.

Biden acusa Trump d'haver instigat l'assalt al Capitoli del 2021, que va acabar amb nou morts, i ara Trump i els seus aliats l'acusen d'impulsar el magnicidi de què es va salvar per mil·límetres.

La temperatura s'eleva i Biden surt a la televisió per demanar calma, però ja no és la persona capaç d'apaivagar l'ansietat dels seus conciutadans. No ho pot ser. Necessitaria irradiar la imatge d'un estadista sòlid i magnànim, però la salut no l'acompanya i les bones intencions no tenen cabuda a la baralla electoral que manté amb Trump. Només renunciant a la reelecció es podria elevar per sobre de la violència i recuperar una part de l'èpica que podria reconduir les aigües que la violència ha desbordat.

Tot i això, som molt lluny de l'abril del 1968, quan, dies després de l'assassinat de King, i dos mesos abans de la seva mort, Kennedy va dir: "La nostra vida en aquest planeta és massa curta i la feina que ens queda és massa important per permetre que l'esperit de la violència arreli a la nostra terra". Molt poca cosa queda de l'idealisme del 1968 i molta cosa del cinisme i l'abatiment que a partir d'aleshores es va apoderar del país.

Biden no inspira com Kennedy i en la incapacitat per unir s'assembla a Nixon.

Richard Nixon va guanyar les eleccions del 1968 amb la promesa de restablir la llei i l'ordre que el moviment contrari al Vietnam havia trencat.

DAVID SWANSON / AFP

Una partidària de Donald Trump i del moviment Make America Great Again (MAGA)

Només renunciant a la reelecció Biden podria reconduir les aigües que la violència ha desbordat

Trump sap molt bé que la línia entre les arengues i la violència política és més fina que mai

Els Estats Units es creien llavors els líders morals del món, però la guerra en va exposar els pecats originals i les contraccions més profundes, des del racisme fins al colonialisme. La democràcia també va estar llavors en perill, i el combat, ahir igual que avui, ha estat a mort. Desenes de persones van morir a mans de la violència política.

Malgrat que encara no som en aquesta tragèdia, la línia entre les arengues radicals i la violència és més fina que llavors. Convertir un atac aïllat com el de dissabte en un moviment violent és molt fàcil. Ho vam veure al discurs de Trump del 6 de gener del 2021, que va precedir l'assalt del Congrés.

Aquell matí de fred i derrota, el president no va haver de ser explícit. Amb l'ambigüitat del seu discurs sobre el frau i la violència com a eina de la justícia n'hi va haver prou. Els seus seguidors, ostatges d'una falsa realitat, armats i enfadats, van sortir a l'atac. Avui estan organitzats en milícies i tenen les armes a punt.

L'antagonisme ja no només és polític, també és existencial, i la violència, glorificada a la realitat virtual de les xarxes, provoca més violència, una espiral imprevisible que converteix aquestes eleccions en un dels reptes més grans a què s'han enfrontat els Estats Units des de la guerra civil.●

MOLTES SIMILITUDS 56 ANYS DESPRÉS

1968

- **LA DONA.** Lluita per l'avortament, sense que hi hagi una llei federal que empari el dret de la dona a la salut reproductiva.
- **L'ÈTNIA.** La llei iguala negres i blancs des del 1964, però la segregació es manté a la pràctica.
- **LA GUERRA.** Forta oposició a la guerra del Vietnam, sobretot entre els joves d'esquerres. Protestes als campus.
- **LA DIPLOMÀCIA.** La guerra freda enfronta els EUA amb l'URSS i els seus satèl·lits comunistes. L'obertura a la Xina no arriba fins al 1972.
- **L'ECONOMIA.** Els EUA eren la primera economia amb un 37% del PIB mundial.
- **LA IMMIGRACIÓ.** Final del sistema de quotes que afavoria la immigració europea. Els EUA es llancen a captar talent i mà d'obra a Àsia, l'Àfrica i Amèrica Llatina.

2024

- **LA DONA.** La prohibició a l'avortament s'estén. El moviment #MeToo destaca que falta molt per a la igualtat de gènere.
- **L'ÈTNIA.** Els negres són víctimes desproporcionades de la violència policial, com denuncia el moviment Black Lives Matter. Els blancs deixaran de ser majoria el 2045.
- **LA GUERRA.** El suport a Israel a Gaza encén els campus. Els EUA porten el pes de l'ajuda a Ucraïna.
- **LA DIPLOMÀCIA.** Rússia i la Xina són rivals estratègics. Decau la influència dels EUA al sud global.
- **L'ECONOMIA.** Els EUA són la primera economia, amb un 26% del PIB mundial.
- **LA IMMIGRACIÓ.** El 14% de la població és immigrant. Hi ha uns 10,5 milions d'immigrants sense papers, xifra semblant de la de fa 20 anys.

BBVA

BERTRAND GUAY / AFP

El primer ministre francès, Gabriel Attal, comprovant ahir l'aigua de la piscina olímpica de La Défense Arena, al nord de París

La divisió a l'esquerra francesa complica una sortida al bloqueig polític

El partit de Mélenchon, irritat amb els socialistes, deixa de parlar amb els seus socis

EUSEBIO VAL
París. Corresponsal

França és un país políticament a la deriva, bloquejat, i amb l'espasa de Dàmocles d'un desequilibri financer inquietant. La tensió dins del Nou Front Popular (NFP), la coalició d'esquerres, es va exacerbar ahir quan va anunciar La França Insubmisa (LFI, el component més radical de l'aliança) que suspenia el diàleg amb els seus socis per consensuar un candidat a primer ministre fins que abans no es posin d'acord en un nom per presidir l'Assemblea Nacional.

A tres dies de la constitució de la nova Cambra, el partit de Jean-Luc Mélenchon va llançar un desafiament als socialistes, als quals acusen d'haver vetat la presidenta de l'illa de la Reunió –territori francès a l'oceà Índic–, Huguette Bello, durant molts anys vinculada al Partit Comunista, com a candidata a dirigir el Govern.

En realitat hi ha una disputa política de fons, estratègica, molt més àmplia. Els socialistes afirmen que és una pèrdua de temps plantejar a Macron una candidatura incapaç d'obtenir una majoria a l'Assemblea i que, en la improbable eventualitat que sigui nomenada pel cap d'Estat, seria tombada tot seguit per una moció de censura.

El PS creu que el seu primer secretari, Olivier Faure, estaria en millors condicions d'aconseguir suports més enllà de l'esquerra. LFI, per la seva banda, pensa que valdria més formar un govern, encara que caigués de seguida, perquè respectaria la tradició democràtica de deixar que el grup amb més escons prengui la iniciativa. En cas que fracassés, tots els partits quedarien retratats davant la ciutadania.

L'equació política sorgida de les eleccions legislatives anticipades decidides per Macron sense ni tan sols consultar el primer ministre és molt complexa, amb una Cambra dividida en tres blocs, cap dels quals amb majoria. El partit Renaixement, vinculat al president, va decidir ahir que no donaria el seu vot a ningú d'LFI ni de l'extrema dreta per ocupar càrrecs clau de l'Assemblea. Això no rebaixarà la pesada atmosfera de polarització ni millorarà les perspectives d'un acord mínim per suportar l'any molt difícil que tenen davant, fins que sigui constitucionalment possible tornar a convocar eleccions per desencallar les coses (o per complicar-les encara més).

El president del Tribunal de Comptes avisa del perill d'un deute públic que s'ha disparat

La paràlisi política i el perill d'ingovernabilitat suposen una amenaça per a l'ordre públic, sempre molt fràgil a França, i per a l'economia. El president del Tribunal de Comptes, Pierre Moscovici, exministre de Finances, va alertar de la preocupant evolució del deute francès, que ha arribat als 3,1 bilions d'euros i, si no es prenen mesures efectives, podria arribar als 3,6 bilions el 2027, al final del mandat de Macron. "Tant si s'és de dretes o d'esquerres, s'ha de saber que un Estat endeutat és un Estat paralitzat", va dir Moscovici a l'emissora France Info. "Reduir el deute públic no és una política d'esquerres ni de dretes; és un imperatiu", va recalcar el guardià dels comptes.

El risc de violència al carrer és evident aquesta setmana, perquè hi ha manifestacions convocades. El descontentament serà gran si es percep que l'esquerra de Mélenchon s'enfronta amb un mur per accedir a la més mínima quota de poder. LFI és molt fort als suburbis populars, on l'experiència ensenya que la més mínima espurna, qualsevol excés de la policia, pot desencadenar un incendi d'enormes proporcions.●

El dubtós negoci dels Jocs

■ La crisi política francesa coincideix amb els preparatius finals dels Jocs Olímpics, que comencen el dia 26. Més enllà del repte de seguretat, l'esdeveniment esportiu pot ser decebedor per al sector turístic. Els preus inicials dels hotels eren astronòmics, però han caigut perquè l'oferta no es cobria. El sindicat d'hotelers i restauradors (UMIH) està inquiet. Tot i que s'esperen 11 milions de visitants, les reserves estan vora el 60%, davant el 80% d'un juliol normal. El trànsit és un malson, per les múltiples barreres, i això dissuadeix d'entrar a la ciutat. Molts habitants de la regió parisenca, incloent-hi taxistes, han decidit anar-se'n durant els Jocs per evitar les molèsties. La companyia aèria nord-americana Delta va anunciar una pèrdua de 100 milions d'euros per sobrecapacitat lligada als Jocs. Air France-KLM perdrà 180 milions.

Brussel·les boicotejarà les reunions de la presidència hongaresa

BEATRIZ NAVARRO
Brussel·les. Corresponsal

Decisions sense precedents per a situacions també sense precedents. La Comissió Europea va anunciar ahir que no participarà en les reunions informals que la presidència hongaresa del Consell de la Unió organitzarà d'aquí a finals d'any al seu territori, un boicot polític inèdit que arriba després del no menys extraordinari desafiament llançat pel seu primer ministre, Viktor Orbán, amb la visita sorpresa a Moscou per parlar amb Vladímir Putin sobre Ucraïna.

"En vista dels esdeveniments recents que han marcat el començament de la presidència hongaresa, la presidenta Ursula von der Leyen ha decidit que la Comissió estarà únicament representada en l'àmbit dels alts funcionaris durant les reunions informals del Consell", va anunciar el seu portaveu, Eric Mamer. A més, la tradicional visita del col·legi de comissaris a la capital que exerceix la presidència rotatòria a l'inici de cada semestre, que en principi s'havia ajornat al setembre, "no tindrà lloc".

La decisió arriba quan falten menys de 72 hores perquè Von der Leyen s'enfronti al vot del Parlament Europeu sobre la seva candidatura a renovar com a presidenta de la Comissió i després de la reprimenda que els ambaixadors de la resta de països van fer la setmana passada al seu col·lega hongarès per anar contra la unitat europea. El cap de la diplomàcia comunitària, Josep Borrell, estudia convocar una reunió formal de ministres europeus d'Exteriors a Brussel·les el mateix dia que el Govern hongarès els ha convocat a Budapest a una cita informal. El Govern suec ha anunciat que els seus ministres no assistiran a les reunions informals, una iniciativa que Polònia, Finlàndia, Estònia i Letònia sospesen.

Borrell estudia convocar els ministres a Brussel·les el dia que Hongria els espera a Budapest

"La Comissió Europea no pot escollir amb quines institucions i estats membres vol cooperar", va protestar a les xarxes socials el ministre d'Afers Europeus hongarès, Bóka János, que va assegurar que la presidència continua compromesa a cooperar "de manera sincera" amb els països de la UE i les seves institucions.●

112
emergències
F*C
OFF
UN PAÍS, UN CLAM
EL CANVI CLIMÀTIC, LA SEQUERA I LA CALOR EXTREMA
FAN QUE EL RISC D'INCENDIS SIGUI ALTÍSSIM.
PERÒ EL COMPROMÍS DE LES INSTITUCIONS I
LA CIUTADANIA PER EVITAR-LOS TAMBÉ HO ÉS.
incendisforestals.gencat.cat
Diputació Barcelona
Generalitat de Catalunya
Per la teva seguretat,
sempre endavant

HISTÒRIES DEL MÓN

De lladre de bancs a ministre

El titular d'Esports del nou Govern de Sud-àfrica va ser un gàngster juvenil

XAVIER ALDEKOA
Barcelona

GALLO IMAGES / GETTY

La història de Gayton McKenzie és la d'una vida sense fre. A començaments de mes, durant el nomenament del nou Govern d'unitat de Sud-àfrica, el president Cyril Ramaphosa va sorprendre brindant la cartera del Ministeri d'Esports a McKenzie, un polític extern al Congrés Nacional Africà (CNA). Ramaphosa, que ha hagut de pactar amb el principal partit opositor i altres agrupacions menors per formar govern després de perdre la majoria per primera vegada en 30 anys de democràcia, premiava McKenzie pel gran resultat del seu partit Aliança Patriòtica (AP), que va aconseguir un 2% dels vots nacionals i va ser tercera força a Cap Occidental o a Ciutat del Cap. És un gest d'intel·ligència tàctica –el partit de McKenzie s'ha disparat en zones mestisses on el CNA perd pistonada en detriment del partit "blanc" Aliança Democràtica (AD)–, però també és una aposta arriscada. El nou ministre d'esports, de 50 anys, té un passat lligat al crim precoç: quan va fer 16 anys ja havia atracat el seu primer banc i era el líder de la banda de delinqüents gang 26, que traficava amb droga i cometia robatoris a mà armada. Condemnat a 17 anys a la presó per robatori amb violència, en va complir set empresonat abans de canviar de vida, dedicar-se als negocis (clubs nocturns, conferenciant i autor de llibres supervendes) i entrar en política.

Nascut al barri conflictiu de Heidedal de Bloemfontein, al centre de Sud-àfrica, McKenzie va saber aviat que la seva vida faria olor de pólvora i de pneumàtics cremats per fugir de la policia. "El crim per mi va ser una elecció de vida des de molt aviat. El meu veí era un lladre de bancs. Quan tenia vuit anys, ja sabia que no volia ser com el meu pare, volia convertir-me en algú com el meu veí. Per això vaig començar a netejar-los els cotxes als gàngsters de barri i a passar temps amb ells". Si als vuit somiava ser un criminal, als deu volia directament assassinar. "Vaig tenir sort, perquè des dels deu anys volia matar. Als nens mestissos, quan creixíem allà ens deien: 'Ja has demostrat coratge?'. I si no havies matat ningú no havies demostrat que valies. Recordo voler matar per això. Un dia, un home em va robar la jaqueta i li vaig disparar deu vegades, però no va morir. La vida del gàngster, l'odio".

Aquella vida de desenfrenament el va colpir aviat i intensament. Després de robar un casino, un conegut el va delatar a la policia i va anar a parar a la presó.

Va ser precisament una experiència traumàtica a la presó el que el va fer canviar. Un dia, McKenzie va veure com una banda rival violava durant hores un pres blanc. Coneixedor de les regles no escrites de la presó, que exigeixen no interferir en la "feina" de bandes rivals, McKenzie no va dir ni va veure res, com tots. Però no va poder més. Va respirar fort i va denunciar la violació a les autoritats de presó, que, per a la seva sorpresa, no van fer res i li van dir que no hi havia prou proves. Ple de ràbia, va decidir actuar. "Vaig trucar a la meva mare i li vaig dir que canviaria la meva vida. Li vaig dir que necessitava un llibre per aprendre a fer servir una càmera amagada, em vaig gastar els diners de la venda de drogues en una i vaig aconseguir que me la portessin de l'exterior". Poc després va destapar una xarxa de corrupció dins de la presó que li va valer una reducció de condemna i la llibertat. Gairebé no ho explica. Pocs dies abans de sortir al carrer, un jove presidiari el va advertir que l'esperaven per assassinar-lo i li va salvar la vida: tot i que el van apunyalar vuit vegades, va poder respondre a l'atac i fugir abans de morir dessagnat. El noi que el va advertir es va convertir en la seva mà dreta fins avui: ja lliures van començar diversos negocis i junts van fundar el 2013 el partit Aliança Patriòtica, amb la lluita contra la corrupció i la criminalitat al centre. "No veig cap polític capaç de plantar cara a les màfies de drogues, petroli o carbó. Soc l'únic individu que els pot eliminar perquè entenc el seu modus operandi".

Carismàtic, planer i bromista, McKenzie ha començat el ministeri com un huracà. Vestit sovint, fins i tot en actes oficials, amb un xandall d'esport i tuitaire llenguallarg, ha promès treure els draps bruts i aquesta setmana va publicar la llista dels ajuts del seu ministeri a esportistes, creadors i artistes. Tampoc no defugi tics populistes. Milionari després de l'èxit dels seus negocis, va donar el primer salari de ministre a tres artistes de carrer. I de moment compleix la primera promesa: sortir a córrer cada dia per fer baixar els quilos de més.

Gayton McKenzie va ser condemnat a 17 anys de presó però va canviar la seva vida i ara és un polític carismàtic

Govern 'Frankenstein'

Després d'aconseguir el pitjor resultat des del 1994, quan va arrasar Mandela, Ramaphosa ha hagut de pactar per continuar al capdavant del país. Hàbil negociador, el president va anunciar un gabinet de 32 membres, 20 dels quals per al CNA, 6 per a l'opositor AD i la resta per a partits petits.

L'escenari polític

El finançament singular de Catalunya xoca amb la resta de les autonomies

Hisenda s'obre a un consorci tributari i delega les converses en el PSC

DANI DUCH

La consellera d'Hisenda de la Generalitat, Natàlia Mas, saluda la vicepresidenta primera del Govern espanyol, María Jesús Montero

FERNANDO H. VALLS
Madrid

La consellera d'Economia de la Generalitat, Natàlia Mas, va anar ahir al Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF) a Madrid –feia dos anys que cap conseller no hi anava– per defensar que el model de finançament singular per a Catalunya és "l'element nuclear" per desencallar la investidura de Salvador Illa.

Mas va explicar davant la vicepresidenta primera i ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, i el ministre de Política Territorial, Ángel Víctor Torres, la seva proposta: un model de "responsabilitat fiscal amb Catalunya", que reequilibri el dèficit de finançament que pateix la Generalitat i que "dura 40 anys". Un plantejament, va afegir Mas, que respecta el règim comú i els forals i que "no perjudica altres territoris". La consellera va citar els models d'Alemanya, Suïssa i el Canadà com a exemples.

L'exposició de Mas es va desenvolupar també davant l'atenta mirada dels titulars d'Hisenda de la resta d'autonomies de règim comú. Després de les seves paraules, els representants del PP van sortir en bloc a criticar la proposta de Catalunya i van reclamar a la ministra d'Hisenda que oferís la posició del Govern central. També el representant de Castella-la Manxa, del PSOE. Per la seva banda, Astúries va defensar un plantejament "multilateral" que tingui en compte les singularitats de tots els territoris.

La mateixa Montero va explicar al final de la reunió que l'Executiu central comparteix alguns dels plantejaments que va exposar Mas i que també està en contra d'altres. "No comparteixo el concert econòmic en absolut", va dir la vicepresidenta.

Tot i això, pel que fa a la incorporació d'aspectes singulars al finançament, Montero va afirmar que sí que és possible fer-ho i que, fins i tot, "es pot avançar amb passos de gegant". Fonts d'Hisenda van explicar que un seria la cessió de les competències d'immigració que formen part del pacte d'investidura de Sánchez amb Junts.

Montero, però, va voler deixar clar davant els consellers d'Hisenda del PP i els dos del PSOE que el Govern no està participant en la negociació amb ERC per a la investidura d'Illa i va descartar qualsevol negociació bilateral amb ERC sobre el futur sistema de finançament. "Tot comença i s'acaba en Salvador Illa, en qui tenim plena confiança", va defensar la vicepresidenta primera.

Per la seva banda, la consellera d'Hisenda de la Generalitat va apuntar, abans d'entrar a la reunió, que en les converses d'ERC amb el PSC s'ha abordat la possibilitat de modificar la llei orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes (Lofca) per incorporar el finançament singular de Catalunya. Aquesta modificació, va afegir, haurà de ser avalada pel Congrés dels Diputats amb majoria absoluta, aspecte que després va remarcar Montero.

La vicepresidenta primera va circumscriure qualsevol acord al marc de l'Estatut. Per això, es va obrir ahir a estudiar la possibilitat de crear un consorci tributari a Catalunya, proposta plantejada per Illa i recollida a l'Estatut. "Les comunitats autònomes han

La Generalitat defensa que la seva proposta "no perjudica" altres territoris

de complir els seus estatuts i no hi pot haver insubmissió a la llei", va exposar Montero, que va reconèixer que aquesta qüestió també està prevista en altres estatuts d'autonomia.

La ministra d'Hisenda va admetre ahir que és "molt complicat" avançar en una reforma del model de finançament, caducat des del 2014. Va advocar per fer servir una doble via. D'una banda, recollint les propostes dels territoris, que en ocasions, va insistir, són contradictòries. I, de l'altra, va reclamar a la direcció del PP que superi els plantejaments particulars de les seves comunitats autònomes i s'assegui a negociar una proposta estatal. Montero també va admetre els recels al seu propi partit assegurant que "cal fer pedagogia entre tots" i posar per sobre "el bé comú" del país.●

MÉS INFORMACIÓ A ECONOMIA

Les principals entitats econòmiques catalanes demanen reformar el sistema

Les 13 cambres catalanes, Foment del Treball, Pimec, Femcat, Col·legi d'Economistes de Catalunya, Barcelona Global, Cercle d'Economia i RACC van reclamar ahir altre cop una reforma del sistema de finançament autonòmic. En un comunicat conjunt van demanar ahir que la reforma "asseguri l'autonomia financera, millori significativament la capacitat de gestió dels tributs i garanteixi el principi d'ordinalitat". Al març les entitats van fer públic un altre comunicat en què lamentaven que el sistema actual frena el progrés econòmic de moltes comunitats, incloent-hi Catalunya. "S'ha de tenir molt present la urgència de resoldre aquesta qüestió, en què s'acumulen els dèficits de finançament amb conseqüències que considerem molt negatives sobre el potencial de progrés econòmic i el benestar social del país", van afegir. Les entitats celebren que hi hagi una negociació en curs entre els partits "de cara a un possible pacte d'investidura que inclouria una millora del sistema de finançament" per a Catalunya. "Desitgem que aquestes negociacions arribin a bon port i que representin un avenç significatiu". També van reiterar que és "fonamental" que els partits a Catalunya i tot Espanya progressin cap a una cultura de pacte per assolir grans acords. Els signants són: Foment del Treball, Pimec, Femcat, Col·legi d'Economistes de Catalunya, Barcelona Global, Cercle d'Economia, RACC i les 13 cambres: la Cambra de Barcelona, de Terrassa, la de Sabadell, la de Tarragona, Valls, Reus, Tortosa, Tàrrega, Lleida, Manresa, Girona, Palamós i Sant Feliu de Guíxols.

Rovira avisa Illa: “Si aquest mes no hi ha avenços, ERC s’aixecarà de la taula”

“Som més optimistes que mai”, pronostica el PSOE respecte a la investidura

MARIA PRATDESABA / ACN

Marta Rovira ahir en la seva primera conferència de premsa a la seu d’ERC des que va tornar de Suïssa

SILVIA HINOJOSA
Barcelona

Marta Rovira va activar ahir el compte enrere. Després de quatre setmanes de negociacions amb el PSC per a la investidura de Salvador Illa, la dirigent republicana va corregir a la baixa les expectatives de la setmana passada i es va mostrar “pessimista”, sobre la possibilitat de tancar un preacord abans de final de mes, la data límit que va posar ella mateixa per tenir un document per explicar als militants d’ERC, que l’hauran d’aprovar. Per això, va fer una advertència als socialistes, en una roda de premsa després de la reunió de l’executiva permanent del partit: “Si a final de juliol no hi ha preacord en els temes fonamentals ens aixecarem de la taula”.

Socialistes i republicans no han aconseguit una posició conjunta sobre finançament, la qüestió clau dels contactes, tot i que hi ha una llarga llista de temes en les converses que mantenen des del 18 de juny en quatre taules: finançament singular, resolució del conflicte –referèndum–, impuls al català i polítiques socials. Esquerra demana a la part socialista que

Esquerra demana “més ambició” als socialistes i que compleixin el que ja s’ha pactat amb Rodalies o el FLA

mostri “més ambició” en les negociacions i que hi aporti més “substància”. Volen que el document final inclogui diverses contrapartides, i ara per ara, “no hi ha avenços concrets”, va advertir Rovira.

Als quatre fronts de diàleg s’hi afegeix la “carpeta zero”, és a dir, que es compleixin els acords pactats en el passat. A canvi del suport d’ERC a la investidura de Pedro Sánchez es van pactar qüestions com ara el traspàs de Rodalies o la condonació parcial del Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA), que encara continuen pendents.

ERC no tem que una tornada de Puigdemont dificulti la investidura: “Si és un desafiament, l’afrontarem”

“No podem oferir més crèdit” als socialistes, va advertir la secretària general d’ERC, que va defensar la necessitat d’aconseguir els pròxims dies un preacord: “Hem de saber a final de juliol si hi ha aigua a la piscina perquè el país avanci. Si no n’hi ha, ens aixecarem de la taula de negociació”, va advertir. “No ens volem veure arrossegats a un acord d’última hora”, va subratllar.

Des del PSOE, en canvi, el missatge és positiu. “Nosaltres ens mostrem optimistes més que mai en el fet que el que van dir els catalans a les urnes es convertirà en una realitat i Salvador Illa serà el pròxim president de la Generalitat”, va dir la portaveu del PSOE, Esther Peña, en una roda de premsa celebrada després de la reunió de l’executiva federal, presidida per Sánchez.

“Nosaltres hi confiem, hi continua havent temps, amb tranquil·litat; de negociacions, n’hi ha, com també hi ha els papers que es passen els uns als altres”, va afegir.

Un cop ja a Catalunya, Rovira va indicar que s’incorporarà de manera presencial al diàleg amb els socialistes, i es va mostrar esperançada que aquest contacte personal pugui ajudar “a donar més confiança a les negociacions”. També va dir que no té data per a la reunió que va sol·licitar a Sánchez. Des del Govern central s’insisteix que les negociacions han de ser amb el PSC, i així ho va reiterar la vicepresidenta primera i ministra d’Hisenda, María Jesús Montero, en una referència en concret al nou model de finançament per a Catalunya.

En la roda de premsa d’ahir es va demanar a Rovira si temia que una possible tornada de l’expresident Carles Puigdemont podria dificultar la investidura d’Illa, cosa a què va respondre que aquesta possibilitat no li fa “por”, sinó que per ella que torni Puigdemont és “un objectiu”. “Si la seva tornada implica un desafiament tàctic per a ERC, l’afrontarem”, va assegurar.

Des de la seva tornada a Catalunya divendres, la dirigent d’ERC ha pogut participar presencialment en reunions del partit, després d’haver-ho hagut de fer de telemàticament els sis anys que ha estat expatriada a Suïssa, per eludir l’acció penal pel procés. “Estava farta de les pantalletes”, va dir als periodistes.●

La negociació entre comuns i el PSC per a la investidura “progressa”

LUIS B. GARCÍA Barcelona

Malgrat l’hermetisme que s’ha instal·lat en les negociacions del PSC amb ERC i comuns per a la investidura de Salvador Illa, els ecosocialistes asseguren que, per la seva banda, “progressen adequadament”. Ho va assenyalar ahir el portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, que, tot i això, va evitar donar-ne detalls, més enllà de remarcar la “bona voluntat” dels socialistes per arribar a un acord.

A diferència d’ERC, que ha posat com a horitzó temporal per a un preacord amb el PSC el mes de juliol, els comuns eviten posar “límits”, més enllà del 26 d’agost, que és la data límit per celebrar el debat d’investidura. I és que si bé “volem tancar un bon acord com més aviat millor, tampoc no ens limitarem per les dates”, va assenyalar el portaveu.

Pels comuns, l’hermetisme que envolta les converses és bon senyal, per això volen mantenir el silenci. Mena va assegurar que la negociació sobre els afers que han posat a sobre de la taula, com ara l’habitatge, la sanitat, l’educació o la transició energètica, “estan avançant”, però va rebutjar donar-ne més detalls. “Volem continuar com ara, fent les negociacions en una taula, no a través dels mitjans”, va justificar.

El portaveu també va evitar pronunciar-se sobre el tema que centra les converses entre el PSC i ERC, el finançament, més enllà d’assegurar que també és una qüestió fonamental per als comuns i instar a “buscar les millors fórmules perquè tots se sentin còmodes”.

Tampoc no es va pronunciar sobre la possible tornada de Carles Puigdemont sense que se li apliqui l’amnistia, encara que pugui afectar la investidura: “No volem preveure aquest escenari”, va concloure.●

Ayuso subratlla les bones relacions dels governs del PP amb Vox

REDACCIÓ Barcelona

La presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, ha subratllat les bones relacions que el PP manté amb Vox, malgrat l’aparatosa ruptura de l’última setmana. “Em consta que tenim una bona relació a la majoria dels nostres governs de coalició, on s’està fent una feina positiva i és com volem continuar en aquesta legislatura”.

Ayuso, que, tret de comptades votacions que requereixen majories més àmplies, no necessita els vots dels que van ser els seus aliats la passada legislatura, va voler passar per sobre dels conflictes que ha suscitat la ruptura. Ahir mateix el portaveu de la formació ultranacionalista, José Antonio Fuster, va acusar el Partit Popular d’encoratjar el transfuguisme entre els càrrecs del seu partit. Una acusació a què no va voler donar rèplica hores més tard el portaveu del PP, Borja Sémper.

Però el cas és que les relacions entre les dues formacions s’estan fent més agres. Dos responsables institucionals de primer rang de Vox, els presidents dels parlaments de València i les Balears, que van arribar als seus càrrecs gràcies al pacte entre les dues forces, estan ara en qüestió.

MARISCAL / EFE

Isabel Díaz Ayuso

A les Balears, és el mateix PP el que ja dona per fet que el president del Parlament balear, Gabriel Le Senne, haurà de deixar la seva responsabilitat, alhora que el càrrec de la presidenta de les Corts valencianes, Llanos Massó, també està en qüestió. Tant Le Senne com Massó han assegurat que no pensen abandonar el càrrec. “El que s’ha trencat són els governs. Jo soc presidenta de les Corts”, es va justificar la presidenta de la Cambra valenciana.

Mentrestant, els governs de Múrcia i Castella i Lleó van formar ahir els seus nous executius, ja sense els militants del partit d’Abascal.●

El PP exigeix que l'Executiu declari l'emergència migratòria

PSOE, Sumar i CC registren la reforma de la llei d'Estrangeria, encara sense majoria

CRISTINA SEN
JUAN CARLOS MERINO
Barcelona / Madrid

El PP va posar ahir sobre la taula un paquet de mesures per afrontar el debat sobre la immigració i, per tant, com a punt de partida per negociar amb el Govern central la reforma de la llei d'Estrangeria que el PSOE, Sumar i Coalició Canària ja van registrar al Congrés. Els populars reclamen que es declari l'"emergència migratòria" a tot Espanya, cosa que permetria a les comunitats fer contractes per afrontar situacions d'urgència, de manera semblant al context en què es va treballar durant la covid.

En una carta remesa al ministre de Política Territorial, Ángel Víctor Torres, el PP també sol·licita que es doti amb recursos i finançament les autonomies, amb un compromís financer i un fons de contingència. Així mateix, demana a l'Executiu més implicació per abordar el repartiment de menors –i que s'acrediti que ho són–, l'augment del control de les fronteres terrestres i marítimes i la repatriació de persones amb expedients d'expulsió. Els populars reclamen a l'Executiu que demani ajuda a la UE i, així mateix, que s'impliqui en els països des d'on parteix la immigració i "operen les màfies".

El mateix dia en què el PSOE, Sumar i CC registraven la proposició de reforma migratòria, el portaveu del PP, Borja Sémper, assenyalava que aquestes últimes són "propostes irrenunciables" per negociar la presa en consideració dels canvis en la llei d'Estrangeria.

Però el PP vol anar més enllà. Sémper també va sol·licitar que Pedro Sánchez convoqui la Conferència de Presidents Autonòmics de manera immediata. I va assenyalar que el debat sobre la immigració no pot quedar circumscrit a la proposició de llei esmentada, sinó que s'ha d'abordar en més profunditat. Per a això, el PP aposta per elaborar un Pla Nacional d'Immigració i va destacar que el Govern espanyol hauria d'haver portat a la Cambra un projecte de llei, que sempre permet més rigor i debat.

GELMERT FINOL / EFE

Dos menors atesos ahir després d'arribar a les Canàries en *cayuco*

Els populars, després de la ruptura de Vox a les autonomies amb l'argument que les comunitats del PP han acceptat el repartiment dels menors migrants arribats a les Canàries, entren a fons en el debat sobre la immigració amb una "alternativa sòlida", en paraules del portaveu, crítica tant amb les posicions de Vox com amb la "falta d'una política migratòria" de Sánchez. Alberto Núñez Feijóo vol fer un pas endavant i agafar les regnes d'un debat complex. La política migratòria, assenyalava el PP, requereix una negociació del Govern amb el primer partit de l'oposició, i no pas una "imposició" mitjançant una proposició de llei no negociada.

El Govern espanyol, en sintonia amb l'Executiu canari, que dirigeix Fernando Clavijo –líder de CC i que al seu torn governa en coalició amb el PP a l'arxipèlag–, vol emprendre d'urgència la reforma de l'article 35 de la llei d'Estrangeria, atès el col·lapse de més de 6.000 migrants menors no acompanyats que estan "amuntegats" a les illes en espera d'acollida a la resta de les comunitats. Ara per ara, tot i això, sense disposar d'una majoria parlamentària que permeti donar llum verda a aquesta iniciativa legislativa, pel rebuig tant de la ultradreta de Vox com de Junts.

Així doncs, el Govern central i els grups signants de la proposició de llei van mirar immediatament Feijóo. Malgrat l'"emergència humanitària" que ja s'està vivint, Clavijo va alertar, a més, que aquest agost es preveu l'arribada a les costes canàries de "centenars i centenars de *cayucos* i pasteres amb migrants que volen fer el pas a una vida millor", entre ells molts menors. El president canari també va apel·lar a la "generositat" de la formació de Feijóo. I va confiar que la ruptura de les coalicions autonòmiques per part de la ultradreta faciliti l'entesa. "Després de la ruptura de Vox, el PP pot ser més lliure per poder arribar a acords d'Estat", va assenyalar Clavijo.

El president canari confia que Feijóo sigui "més lliure" per segellar pactes d'Estat després de la ruptura de Vox

La previsió és que el Congrés voti la presa en consideració d'aquesta iniciativa legislativa durant l'últim ple extraordinari d'aquest període de sessions, el 23 de juliol. Però perquè la reforma segueixi el tràmit d'urgència i acabi veient la llum és necessari, almenys, que el PP s'abstingui.●

L'APARADOR

Sergi Pàmies

El miracle de Donald Trump

Expliquen que el psicòpata que, l'any 1981, va disparar contra Ronald Reagan ho va fer perquè estava obsessionat amb Jodie Foster i va creure que, assassinant el president dels EUA, impressionaria l'actriu. Havia vist la pel·lícula *Taxi driver* quinze vegades, la qual cosa confirma que la cinefília també pot ser una variant d'antecedent criminal. La llegenda afirma que, en el moment d'entrar al quiròfan, Reagan va comentar als cirurgians: "Espero que sigueu tots republicans". A Donald Trump el va salvar l'instint de, mentre arengava els assistents a un míting, girar el cap per fixar-se en les imatges d'una pantalla. Aquest miraculós reflex neuroaudiovisual li va salvar la vida i l'ajudarà a guanyar les eleccions.

Dissabte tots els mitjans van haver d'assimilar la transcendència planetària de la notícia. A TV3, la corresponsal Lídia Heredia va encadenar diverses cròniques i, unes hores després, ja feia camí cap a Wisconsin per explicar la convenció republicana que convertirà Trump en un superheroi (més de *The Boys* que de Marvel). Ahir l'informatiu d'*El món a RAC1* proporcionava punts de vista fiables als oients sobre la repercussió, tan complexa com fragmentada, de l'atemptat. Les capçaleres respectables actuaven com a prescriptores de garanties fins que, seguint l'imparable corrent, van referir-se a l'expansió desbocada de les teories de la conspiració, instigades per "alguns usuaris a la xarxa".

És el signe dels temps: incorporar un concepte com "alguns usuaris a la xarxa" a la conversa global. És com si, després de l'atemptat contra Reagan, el relat periodístic hagués inclòs la figura d'alguns "usuaris bocamolls de diverses tavernes". Sabem que el periodisme només sobreviurà si s'encapsula en uns valors deontològics sòlids. Però, alhora, també observem que necessita el magnetisme de l'entreteniment arbitrari per atraure l'audiència més reactiva. Mentrestant, cometem l'error d'analitzar la realitat amb criteris de ficció. Compaginar la veracitat dels fets amb el context diabòlic dels rumors no és fàcil. La prova: encara avui, la pel·lícula *Fly me to the moon* incorpora la llegenda urbana de la falsa arribada de l'home a la Lluna com a part d'un argument que, essent ficció, té l'aval de molts usuaris a la xarxa.

La diversitat també explica el mapa de les alegries i decepcions de quilòmetre zero. En poques hores Barcelona ha acollit l'eufòria per les victòries de les selecció espanyola i argentina i les reivindicacions combatives dels

Compaginar la veritat dels fets amb un context diabòlic no és fàcil

manifestants convocats per l'ANC, que insten a desobeir els jutges espanyols. Una de les cròniques explica que uns manifestants van llançar barres i crostons de pa contra la façana del Palau de la Generalitat en homenatge referència a la cançó d'Ovidi Montllor, que diu: "Ja no ens alimenten molles / ja volem el pa sencer".

Barrabés nega qualsevol martingala en les trobades amb Sánchez i Gómez

El PP demana la compareixença del president perquè expliqui aquests contactes

SERGIO PEREZ / EFE

El secretari general de Manos Limpias, Miguel Bernad, ahir a la porta del jutjat

CARLOTA GUINDAL
Madrid

L'empresari Juan Carlos Barrabés ha provat de desactivar qualsevol implicació de Begoña Gómez en algun presumpte delicte de tràfic d'influències o corrupció en els negocis. Així es desprèn de la seva declaració com a testimoni davant el jutge Juan Carlos Peinado, que investiga la dona del president del Govern espanyol, Pedro Sánchez.

L'instructor investiga si Gómez va afavorir Barrabés, el seu soci en un màster de la Universitat Complutense de Madrid, en adjudicacions públiques per la seva condició de dona del president. Barrabés va reconèixer que va anar cinc o sis vegades al palau de la Moncloa per reunir-se amb Gómez, i dues d'aquestes vegades també hi havia Sánchez.

Ara bé, l'empresari va afirmar que les trobades es van centrar a tractar qüestions d'innovació, segons van explicar fonts presents a l'interrogatori. Mentre que la defensa de Gómez ha interpretat que amb la declaració de Barrabés no hi ha hagut cap element de càrrec contra ella, les acusacions –representades per partits i associacions d'ultradreta– van anunciar ahir que estudiaran si sol·licitaran al jutge el canvi de condició de testimoni a investigat per a l'empresari.

Barrabés va declarar davant el titular del jutjat d'instrucció número 41 de Madrid per videoconferència des del seu domicili pel delicat estat de salut. La compareixença, en qualitat de testimoni, va durar mitja hora, ja que ni el fiscal ni l'advocat de la defensa van voler fer cap pregunta.

La declaració de Barrabés era clau per situar el marc d'actuació de Gómez en els fets que se li investiguen i així delimitar les preguntes que se li faran divendres, quan vagi a declarar en qualitat d'investigada després que se suspengués la primera vegada.

Fonts presents a la declaració van assegurar que l'interrogatori no va abordar detalladament els contractes que investiga el jutge Peinado, i sobre alguns dels quals ja ha informat la unitat central operativa (UCO) de la Guàrdia Civil, que ha conclòs que no hi ha indicis de delictes en les contractacions.

A més, també va comparèixer l'advocat de les empreses de Barrabés, Luis Martín Bernardos, que va afirmar que els contractes subscrits amb l'Ajuntament de Madrid es van signar quan Manuela Carmena n'era l'alcaldessa i es van renovar amb José Luis Martínez-Almeida.

El jutge demana un altre informe a l'UCO perquè analitzi diversos expedients vinculats a l'empresari

L'instructor de la causa en què s'investiga Begoña Gómez ha ordenat a la Guàrdia Civil que li remeti sis expedients de la Intervenció General de l'Estat (IGAE) sobre un contracte subscrit per l'ens públic Red.es, quatre de l'Ajuntament de Madrid i un del Consell Superior d'Esports.

La portaveu del PSOE, Esther Peña, va defensar com un fet normal que el president es reuneixi amb empresaris, mentre que el PP va reclamar ahir a Pedro Sánchez que comparegui al Congrés dels Diputats per explicar per què ell i la seva dona, Begoña Gómez, es van reunir a la Moncloa amb l'empresari.●

El TSJM envia al Suprem la causa contra el fiscal general per revelació

C. GUNIDAL Madrid

L'instructor del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (TSJM) Francisco José Goyena va enviar una exposició raonada al Tribunal Suprem perquè assumeixi la causa per la filtració de dades de la parella d'Isabel Díaz Ayuso, atès que hi ha indicis que podrien implicar el fiscal general de l'Estat, Álvaro García.

L'instructor creu que, tenint en compte el punt a què s'ha arribat, la causa ja no pot continuar avançant en la direcció del fiscal general perquè és aforat davant el Suprem i, per tant, considera que l'Alt Tribunal ha d'assumir la investigació, ja que es troba "en la conjuntura que la justa prossecució de les presents diligències, faria, a parer seu, necessari la contrastació amb la versió dels fets que pogués donar el fiscal general de l'Estat". Després de fer-se pública la decisió del TSJM, el fiscal general va enviar un comunicat en què afirmava que "el fet que s'hagi elevat aquesta exposició raonada no ha d'impedir alterar el funcionament habitual de la institució ni, per descomptat, la feina ordinària del fiscal general".

Fins ara, la causa s'adreçava contra el fiscal que investiga l'empresari Alberto González Amador i contra la fiscal en cap de Madrid per haver filtrat mitjançant una nota informativa un intercanvi de correus entre l'advocat de l'empresari i el fiscal per oferir un pacte. La difusió va tenir lloc per haver respost a informacions manipulades sobre la qüestió.●

Comín no anirà a l'Eurocambra en espera del TJUE

L'eurodiputat electe de Junts no té resposta de la justícia europea sobre el seu escó

PEDRO RUIZ
Barcelona

L'eurodiputat electe de Junts, Toni Comín, no assistirà dimarts a la sessió constitutiva de la desena legislatura del Parlament Europeu.

Comín, que dijous va presentar una demanda amb mesures cautelaríssimes al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) perquè li reconegui la seva acta, va exposar ahir que la instància judicial no ha resolt el seu recurs abans del ple d'avui per una qüestió "processal". Sense una resolució, l'electe de la formació postconvergent renuncia a assistir al ple d'aquesta setmana: "No tinc capacitat d'accés a l'hemicicle".

Des de la perspectiva de Comín, Metsola ha perpetrat un "atemptat a la democràcia" deixant "més de 430.000 ciutadans sense representació". El polític de JxCat considera que això es deu al fet que la candidata a ser reelegida presidenta de l'Eurocambra està "condicionada i segrestada pel Partit Popular".

D'aquesta manera, Comín no podrà prendre possessió del seu escó al Parlament Europeu després que la institució arribés a la conclusió que el dirigent de Junts no pot accedir a la seva credencial perquè no ha acatat la Constitució.

Convé destacar que el 26 de setembre el TJUE ha de resoldre el recurs de cassació contra una sentència del Tribunal General de la UE que afirmava que el predecessor de Metsola, David Sassoli, es va extralimitar concedint les actes a l'expresident Carles Puigdemont i Toni Comín el 2019.

L'exconseller de Junts creu que Metsola està "segrestada pel Partit Popular"

Per la seva banda, l'advocat general de la Unió Europea dona la raó als dos dirigents sobiranistes. L'exconseller creu que la jurisprudència era "més que suficient" perquè Metsola hagués actuat de manera "inequívocament democràtica".●

El retorn del "pesat"

Toni Aira

És evident que a la societat catalana hi ha poques ganes de tornar a fer eleccions. Pregunta: convenen? Resposta: tan poc, democràticament i econòmicament, com molt del que hem viscut des de fa anys. Perquè no és sa que tinguem un sistema de finançament caducat des de fa deu anys (i aquí no passa res) o que el Consell General del Poder Judicial fes més de cinc anys i mig que també estigués caducat, fins que finalment el PSOE i el PP es van posar d'acord per repartir-se els membres del govern dels jutges.

El sentit comú i la lògica demanarien que res d'això passés. Ni maltractar fiscalment unes comunitats que s'infrafinancen en la majoria de casos, i, per descomptat, com sempre, en el cas de Catalunya. Ni que la politització del govern dels jutges fos tan grollera. Tampoc haver de votar tan sovint. Però aquestes situacions han passat, passen i passaran fins que no s'abordin els problemes de fons que les expliquen. I quant a una possible nova convocatòria electoral, el problema de fons és donar per tancat un capítol de la nostra història que no ho està.

Que és incòmode? Segur. Que és molest? Sens dubte. Que ja cansa? Fa temps, sobretot als que encara no poden fer vida ni mig normal per tot plegat. Però això no justifica que es vulgui continuar donant carpetada a l'afer, com si res, fent servir eslògans com el de "girar full", que deixen bàsicament descansats els que els enarboren i poca cosa més.

Es pretén donar per tancat un capítol de la nostra història que no ho està

I és que, quan tens uns jutges que es rebel·len contra una llei d'Amnistia, i ho poden fer i no els passa res, el problema no està en els polítics ni en els actors socials que ho denuncien, que no s'hi resignen i que no volen que "normalitzar" el mapa polític passi només per fer com que anomalies d'aquesta mena no existeixen. El problema no està en els que es resisteixen a pactar governs estatals o autonòmics com si el càstig i l'acarnissament per allò que va passar pel camí del 2017 ja no existís i no afectés moltes persones, no només electes.

Aquestes anomalies democràtiques de fons encara hi són. I no se'ns haurien de fer tan pesades les conseqüències (per exemple, unes possibles noves eleccions catalanes), almenys no tant com les causes profundes que les provoquen. Per exemple, que només es moguin coses de debò quan es necessiten uns vots per sumar majoria al Congrés dels Diputats.

Fins que això va arribar, per a molts dels que decideixen què és tediós i què no, Carles Puigdemont, a més de pesat, era anècdota. El 23-J va passar a ser només pesat. I entestat. I intransigent. I fugitiu. I mil barbaritats més. Però altra vegada passava a formar part del tauler. Tot i que ara d'això també se n'han cansat i n'hi ha (amb poder, no només a Madrid) que preferirien que no tornés a Catalunya.

Aconsellen, entre bastidors, que es replantegi la tornada, perquè "el país s'ha de governar" i "no hi ha alternativa". Com si el primer només es pogués fer des de la ignorància activa d'injustícies encara de present, i com si el segon fos així, quan no és veritat.

Una Eurocambra més tensada

El Parlament Europeu sorgit de les eleccions del juny als vint-i-set estats de la Unió Europea es constitueix avui a Estrasburg i la primera tasca serà elegir per majoria absoluta la presidenta. La maltesa Roberta Metsola, del Partit Popular Europeu, és la candidata per repetir en el càrrec.

Arrenca així la desena legislatura per als 720 eurodiputats, en la qual la gran coalició europeista que històricament ha marcat l'agenda –conservadors, socialdemòcrates i liberals– continua retenint la majoria absoluta i ja ha negociat el repartiment dels grans càrrecs comunitaris, com les presidències de la Comissió, del Consell i de l'Eurocambra, així com l'alt representant per a Afers Exteriors. La legislatura comença amb els populars com a grup principal (188 escons), seguit dels socialdemòcrates (136) i Patriotes per Europa (84), que supera Conservadors i Reformistes Europeus (78) i els liberals (77). La majoria centrista activarà un cordó sanitari perquè eurodiputats d'ultradreta no representin la institució en càrrecs de responsabilitat.

La legislatura s'obre amb majoria centrista i una ultradreta amb més pes però dividida

Perquè els resultats del juny van evidenciar també un important avanç de les forces d'extrema dreta europees. Malgrat això, aquest impuls a les urnes no s'ha materialitzat en la formació d'un únic grup parlamentari, fet que hauria suposat un autèntic malson per a les institucions comunitàries.

Tot i així, Patriotes per Europa, impulsada pel premier hongarès Viktor Orbán, s'ha acabat configurant com la tercera força gràcies al fet que s'hi han unit el Reagrupament Nacional de Le Pen, la Lliga de Salvini i Vox, a més de partits txecs i austríacs. Alternativa per a Alemanya finalment ha format un altre grup, Europa de les Nacions Sobiranes.

Orbán ha robat diputats a ECR, liderat per Georgia Meloni, que s'ha resistit als cants de sirena del líder euroescèptic hongarès. Que la premier italiana hagi quedat arraconada podria beneficiar-la en oferir una imatge més moderada davant Patriotes per Europa, per bé que ja va quedar relegada en la negociació per repartir els alts càrrecs comunitaris. Veurem si el seu grup dona suport al final a Ursula von der Leyen quan es voti el seu nomenament el dia 18. El 2019 només va obtenir 19 vots més dels 361 necessaris i no està garantit que tots els eurodiputats populars, socialdemòcrates i liberals li donin suport.

Amb un Parlament Europeu més dividit i tensat, els grans temes per discutir els pròxims anys seran objecte de durs debats i enfrontaments. D'acord amb l'Agenda Estratègica de la UE per al període 2024-2029, hi haurà carpetes certament complexes, com ara la seguretat, la defensa, l'energia, la immigració, la intel·ligència artificial i el marc regulatori fiscal i financer. I també afers com el debat de l'ampliació per a l'entrada a la UE dels països dels Balcans Occidentals, Ucraïna i Moldàvia. Caldrà veure igualment com queda el Pacte Verd, per al qual es proposa una Europa forta, competitiva i segura. També hi haurà sobre la taula de l'Europarlament la reforma dels tractats, necessària abans de poder assumir l'entrada de nous països en una UE ampliada on ja serà impossible prendre decisions per unanimitat.

Tot apunta en principi que aquesta serà una legislatura amb una continuïtat relativa i controlada per populars, socialistes i liberals, però hi tindrà més protagonisme una ultradreta que, encara que dividida, pot tenir un paper important per obstaculitzar carpetes tan claus com la immigració i l'Agenda Verda. A més, l'Eurocambra haurà d'intentar guanyar més visibilitat i protagonisme davant les altres institucions europees –Comissió i Consell Europeu–, que s'han enfortit, ja que molts temes de la nova agenda estratègica, com la seguretat, l'ampliació i la política exterior, reforcen una presa de decisions intergovernamental.●

Ensurt amb l'habitatge al maig

La caiguda del 21,5% en la compravenda d'habitatges a Espanya que l'Institut Nacional d'Estadística (INE) va comunicar ahir va provocar, d'entrada, un sobresalt al món econòmic per por que fos un senyal de desacceleració del sector immobiliari. Poc després, però, es va treure importància a aquesta caiguda detectada en la comptabilització de les operacions en comprovar-se que s'ha degut a un efecte calendari. Aquest efecte comptable ha afectat tant el còmput dels habitatges nous com dels de segona mà.

El mercat immobiliari tendeix a la millora després de la caiguda puntual de les vendes

La variació mensual, segons diversos analistes, s'ha vist distorsionada per l'alt volum de compravendes registrat a l'abril, que va recollir les firmes d'immobles que no es van poder tancar al març, quan van tenir lloc les festivitats de la Setmana Santa a Espanya.

En realitat, entre el gener i el maig d'aquest any es van firmar 249.024 operacions de compravenda, davant les 261.784 registrades el mateix període de l'any anterior, fet que suposa tan sols una caiguda del 5%. Aquest descens tan suau, quan el 2023 va ser el millor any en vendes des del 2007, es valora al sector com un signe d'estabilització del mercat al primer semestre.

Els analistes més destacats del mercat immobiliari apunten que el segon semestre es dinamitzarà de nou la compravenda d'habitatges pel manteniment i la millora de l'ocupació estable, gràcies a la bona activitat econòmica, així com a la millora de la inflació i la probable nova baixada dels tipus d'interès del Banc Central Europeu. L'oferta d'habitatges insuficient davant una demanda creixent farà que els preus, que ja són molt elevats, segueixin una tendència a l'alça.

El Banc d'Espanya considera que actualment calen més de 600.000 habitatges a Espanya a preu assequible per atendre les necessitats d'habitabilitat de la població, que creix any rere any, i poder aconseguir equilibrar els preus. Però hi ha enormes dificultats per construir aquesta quantitat d'habitatges per dues raons. Perquè el sector de la construcció va quedar desmantellat després de la gran crisi immobiliària i ara no disposa de la capacitat productiva suficient ni de la mà d'obra necessària. I, en segon lloc, per la lentitud de les administracions públiques, en especial dels ajuntaments, per oferir sòl urbanitzable a costos raonables. És paradoxal que això passi en un país que, en plena bombolla immobiliària, va arribar a construir fins a 800.000 habitatges en tan sols un any. El Govern espanyol, així com el conjunt de les administracions, haurien d'activar nous plans per incrementar al màxim la construcció d'habitatges assequibles a mitjà termini. El seu dèficit afecta especialment els joves i les noves famílies, i suposa un greu problema social.●

FUTURS IMPERFECTES

Màrius Carol

L'últim superheroi

La fotografia de Donald Trump amb el puny enlaire, envoltat de guardaespatlles que intenten treure'l de l'estrada del míting de Butler (Pensilvània) amb la cara ensangonada, serà sens dubte una de les imatges de l'any. L'autor és Evan Vucci, de l'agència Associated Press, i la seva composició recorda el quadre d'Eugène Delacroix de *La llibertat guiant el poble*, com ha escrit Iván Redondo. Delacroix serveix últimament per a tot, ja que tant il·lustra la portada de *Viva la vida*, de Coldplay com inspira la lletra d'*Ay mamá*, de Rigoberta Bandini.

Però el paral·lelisme no va més enllà de la composició; la tela original resulta una al·legoria de la revolució en contrast amb la fotografia que, a tot estirar, constitueix una metàfora del coratge, que no és poc. Tant és així que Trump, quan els seus escortes el van obligar a estirar-se darrere del faristol, va pensar que aquella imatge no tenia cap èpica, així que quan el franctirador va ser abatut no va deixar que se l'emportessin en braços, sinó que es va posar dret i, una mica temeràriament, es va mostrar davant l'atemorida audiència aixecant el puny per dir-los: "Lluiteu!". Estirat a terra es va adonar que podia convertir l'atemptat en el seu millor cartell de campanya i es va jugar la pell per aquesta foto que va fer la volta al món.

A terra, Trump es va adonar que podia convertir l'atemptat en el cartell de campanya

Com va destacar Xavier Mas de Xaxàs en aquest diari, el criminal que va perpetrar l'atemptat va escriure el guió perfecte amb què somia qualsevol estrateg electoral. Trump és un mestre a l'hora de convertir-ho tot en el seu benefici: les samarretes més venudes al míting de Pensilvània eren les que portaven el rostre de l'expresident amb la frase: "Jo voto per un convicte". Com si ser condemnat pels tribunals fos un mèrit, cosa que té un sentit per a qui proclama que va guanyar les últimes eleccions i que és innocent de tots els delictes de què se l'acusa (prop d'un centenar).

The New York Times diu que els republicans el veuen com un màrtir, encara que seria més exacte considerar que l'han convertit en un superheroi de Marvel, per més que el seu rival, Joe Biden, un home fràgil a qui li flaqueja la memòria, no sigui precisament un rival temible. En realitat, només ho és per als mateixos electors demòcrates.●

La intel·ligència i l'acadèmia

Andreu Mas-Colell

Els avenços en intel·ligència artificial (IA) són extraordinaris i irreversibles. Està bé que sigui així: una vegada sabem que una activitat mental la pot fer una màquina, el desitjable i alliberador és que la faci una màquina. Una tasca avui obsoleta, calcular a mà, era de molt alt nivell quan només ho podien fer els humans. I no us inquieteu: continuarem fent servir les nostres facultats mentals per expandir la frontera del coneixement i de la tècnica. La creativitat i el valor de l'educació no estan en perill.

Com totes les revolucions tecnològiques del passat, aquesta també serà disruptiva per a l'economia. És imperatiu per tant assignar recursos significatius per acompanyar els perjudicats cap a noves activitats. Això ho hem de fer millor que en el passat.

També com en el passat cada nova tecnologia obre perspectives bones i dolentes. I per promoure el bé i evitar el mal han acabat sent regulades. El procés és sovint llarg i tortuós. Aquesta vegada convé que sigui com amb la biotecnologia a partir del 1975 (conferència d'Asilomar): la regulació ha anat en paral·lel amb els avenços científics. Els principis de regulació de la intel·ligència artificial constitueixen un àmbit en el qual la UE vol ser pionera. De moment ho és.

La direcció dels avenços en IA no està del tot predeterminada per la lògica de la ciència. Depèn també de les institucions que els impulsen, decisives també en la configuració de la propietat intel·lectual. No serà el mateix, anant a l'extrem, si els avenços venen només d'empreses digitals que si venen només d'ens acadèmics (universitats, centres de recerca públics, fundacions). La IA

La recerca acadèmica, en principi més lliure, ha perdut molt protagonisme

va sorgir de les universitats. En la fase actual –la del *machine learning*–, d'universitats canadenques. Però ara s'ha desplaçat massivament cap a les empreses digitals. La història d'OpenAI –creadora del ChatGPT, primer una fundació, ara una empresa de Microsoft– és representativa. El dinamisme innovador i els recursos són a les empreses i per al talent de punta és molt atractiu ser part de l'aventura. Si a més els sous multipliquen els de l'acadèmia, raó de més. La conseqüència és que la recerca acadèmica, en principi més lliure i menys condicionada per interessos econòmics, ha perdut molt protagonisme. És anòmal. En el passat no va ser el cas amb la química o la biotecnologia.

No tinc reserves respecte a les empreses. Són essencials i motors de progrés. Però penso que és important propiciar un panorama més equilibrat i enfortir també la recerca acadèmica. Especialment per a Europa, on no tenim grans empreses digitals i on, si volem ser generadors de marcs normatius, ens serà més fàcil si també som generadors de tecnologia.

A Europa s'està treballant en aquest front. El 2020 es va llançar l'European Laboratory for Learning and Intelligent Systems (ELLIS), una xarxa dissenyada per donar visibilitat a la considerable força de l'acadèmia europea. Es compon de 42 unitats. A Espanya n'hi ha tres: Alacant, Barcelona i Madrid. La de Barcelona està formada per investigadors de nou institucions –cinc universitats, dos centres del CSIC, un centre CERCA i el BSC–. Va ser presentada públicament divendres passat a l'IEC. Un moment important. La conferència inaugural va ser impartida per Oriol Vinyals, enginyer per la UPC i vicepresident de Google DeepMind. Així doncs: acadèmia i empresa en col·laboració. L'ecosistema equilibrat que ens convé reforçar.●

Generositat

Antoni Gutiérrez-Rubí

En aquests temps marcats pel descrèdit creixent de la política i dels polítics, la devaluació de les institucions, les guerres brutes, la desinformació, la ja tan gastada polarització, la precarietat i la falta d'expectatives en el present i d'esperança en el futur, parlar de generositat sona cursi, antiquat, carrincló i, sobretot, inversemblant.

El valor de la generositat sembla haver-se circumscrit al reducte del món material, als actes de lliurament de mecenes i cercles filantròpics que contribueixen amb el seu gest a fer d'aquest un món millor.

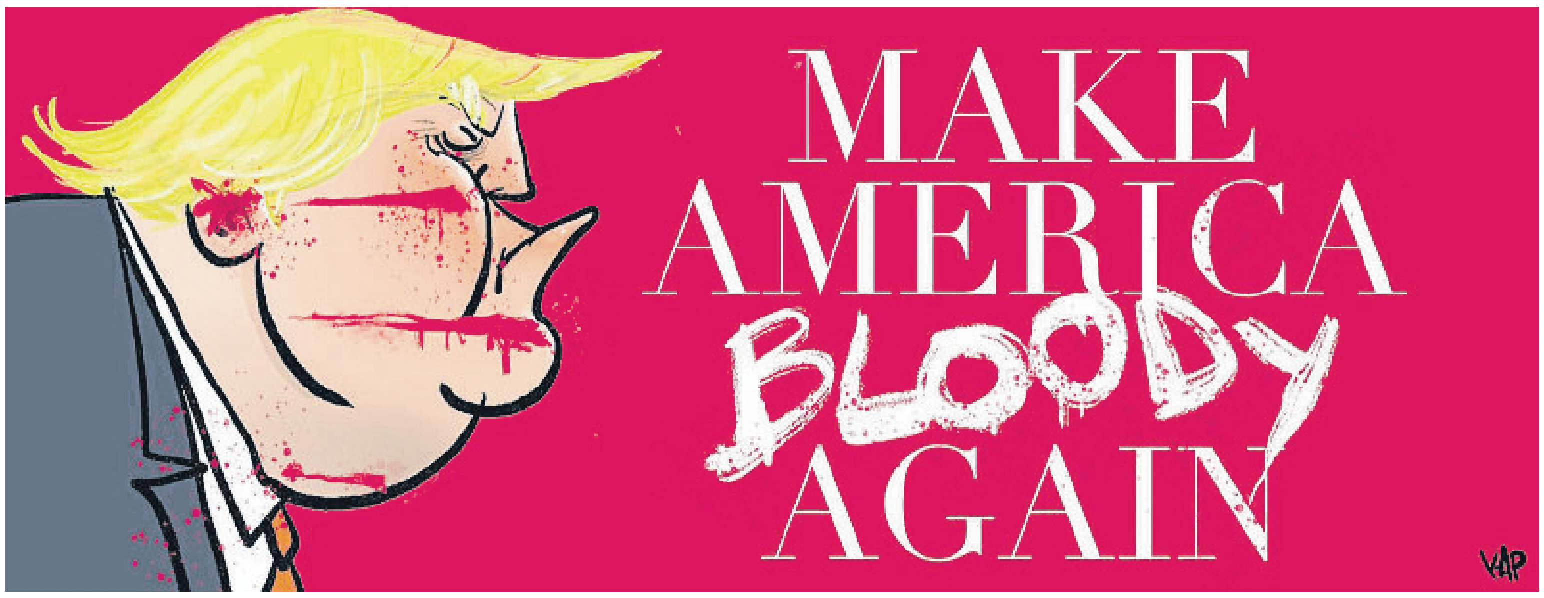
Però la generositat (entesa com a gest altruista d'entrega, d'aportació de valor, despresa, desinteressada, sense esperar res a canvi o amb l'objectiu de contribuir a...), a més de credibilitat, sembla haver perdut sentit i essència. En política, sobretot, la generositat que es penja com a etiqueta, i rere la qual s'intueix estratègia i relat, necessita refermar-se amb gestos reals, d'autenticitat plena.

Ser generós és l'antídot contra la cultura de l'egoisme i del curtterminisme

Ser generós, al servei de causes i projectes que es vulguin ambiciosos i de pes positiu i real en el benestar de la ciutadania, suposa tenir la capacitat de mirar més enllà i d'exercitar una responsabilitat ètica i moral que busca plantar les millors llavors en el moment idoni, independentment de saber si un estarà present en el (o gaudirà del) moment de la collita. Es tracta de pensar, amb visió a llarg termini, què es pot aportar pel bé comú. I fer-ho.

La generositat, llavors, no ha de ser vista com un acte de debilitat o ingenuïtat, sinó com una força transformadora essencial que contribueixi a reduir les injustícies i la desconfiança en el sistema. Un antídot contra la cultura de l'egoisme i del curtterminisme que impedeix l'avanç real del model de societat que necessitem, més solidària i cohesionada que mai, per afrontar els reptes inajornables que ens apel·len.●

GARGOTS–KAP

Estiu

Jordi Nadal

Pocs escriptors han estimat tant l'estiu com Albert Camus. Estem a punt de començar les vacances, un període entre parèntesis en què moltes coses són possibles. Acostumen a tenir molt pes tant les coses que passen com les que no. Els estius de la infantesa, si van ser feliços, són insuperables. Aquells que no recorden els estius de la infantesa amb gratitud, alegria i nostàlgia s'han perdut una cosa essencial en la vida. Un sempre pot tornar a la seva bona infantesa. A recer com un refugi.

Pot ser que sigui el mar. O el deixant d'un avió que solca, altíssim, l'aire. L'ombra que bronzeja el terra, donant-li un respir. Els sopars amb els pares quan som nens, o amb els fills quan som pares. Les nits, plenes de records. La inquietud dels preparatius abans de marxar de viatge. El moment per llegir o dormir i l'espai on ho fem. Les ciutats que explorem o que redescobrim. El so d'un riu. El vent als arbres. El misteri de les muntanyes que es tenyeixen de blau.

L'estiu ens permet allunyar-nos del quadre de comandaments de la feina. Però ens posa a prova, perquè disposar de temps per pensar i sentir és com un examen de selectivitat. Podem encertar-la o equivocar-nos i, sovint, no sabem quan passa cada cosa.

A l'estiu podem gaudir del descans al mar o a la muntanya, amb la família ascendent o la descendent, amb calor o amb fred (segons l'hemisferi en què ens trobem). Podem ser afectuosos, injustos, comprensius o impacients. Encara que sembla senzill, de vegades es complica. Camus afirmava que "sempre ens equivoquem dues vegades amb els éssers estimats, primer a favor seu i després en contra".

Sense el descans adequat, no ens reparem. Per això cal triar amb cura l'equipatge, tant físic com mental. Ens hem d'acostar als plaers més sublims, grans o petits, com aquells que descriu el llibre *El primer glop de cervesa*. Camus va sintetitzar què era l'estiu per a ell quan va dir: "Al mig de l'hivern vaig descobrir que hi havia, dins meu, un estiu invencible".●

El ciutadà reaccionari

Fèlix Riera

Amb la victòria a les eleccions legislatives, el Nou Front Popular, liderat per la França Insubmisa de Jean-Luc Mélenchon, s'ha imposat al Reagrupament Nacional, de Marine Le Pen, aconseguint que la por a l'extrema dreta s'imposés, malgrat la fascinació que desperta en molts ciutadans francesos d'esquerra la proposta de l'RN d'"ordre i canvi" per salvar França. Molts votants francesos han estat dubtant fins a l'últim moment entre parar l'RN o abraçar l'agenda per recuperar França per als francesos que proposa l'extrema dreta. Quina és la raó per la qual fins a l'últim minut s'ha temut el triomf del Reagrupament Nacional? Quines raons són les que han motivat que l'RN hagi passat de 83 escons a les legislatives del 2022 a 134 a les últimes eleccions?

La causa d'aquest creixement tenaç i constant de l'extrema dreta es deu a la mentalitat de bona part dels francesos, que ja no confien en les reformes que cíclicament proposa l'Estat per recuperar la confiança del país en les seves institucions i ara volen reconstruir la nació que ha estat destruïda per una esquerra i un centreesquerra més preocupats per dotar de més drets els ciutadans sense exigir-los cap responsabilitat i compromís amb la nació. La nació que volen reconstruir no es basa a construir ponts, carreteres o preses per proveir d'aigua la població, sinó a salvaguardar aspectes com la llengua, la cultura, la identitat compartida, les tradicions, els costums, la religió, els valors, la bandera, les fronteres i el republicanisme. Es tracta de protegir-se de totes aquelles entitats i països que soscaven la nació. Els francesos prioritzen activar records comuns, sentiments i emocions que han forjat la nació.

El gran error polític de la socialdemocràcia, de l'extrema esquerra i del centredreta és pensar que és possible combatre el canvi de mentalitat cap a posicions més conservadores i reaccionàries de la societat assenyalant els partits d'extrema dreta com els únics responsables del canvi. L'obstinació de l'esquerra i, sobretot, de l'extrema esquerra que no es pot deixar governar l'extrema dreta respon més a un discurs polític que no pas a una resistència real i efectiva al canvi de mentalitat dels ciutadans, ja que molts dels seus votants avui prefereixen mobilitzar-se per defensar les seves terres, la família i la feina que no pas fer-ho pels drets LGBTI o la reducció de la jornada laboral; el que volen és treballar, no treballar menys.

MARINE LE PEN A X / EFE

L'auge de l'extrema dreta es deu al fet que els francesos ja no confien en les reformes de l'Estat

Cal entendre que els ciutadans, encara que no puguin expressar-ho amb paraules, se senten identificats amb l'observació de l'escriptor Nicolás Gómez Dávila, quan adverteix: "La democràcia és el sistema pel qual el just i l'injust, el racional i l'absurd, l'humà i el bestial, es determina, no per la naturalesa de les coses, sinó per un procés electoral". En buidar la democràcia de valors com la veritat, la justícia, l'educació i la solidaritat, i substituir-los per un discurs políticament correcte, el ciutadà interpreta la promesa de tornar a la naturalesa de les coses com una sortida més sòlida que continuar sent enganyats per una democràcia que prioritza amb ambigüitats els seus propis interessos polítics.

La socialdemocràcia s'ha vist induïda i animada per l'extrema esquerra a continuar endavant per un camí polític que condueix a un intervencionisme més gran de l'Estat, tant en l'esfera pública, incloent-hi el llenguatge, com en la privada, en determinar qui és un bon ciutadà i qui no ho és. Aquest camí equivocat és el que ha pres la socialdemocràcia a Espanya i ara, en arribar tan lluny, ja no té forces per rectificar i canviar de sender.

La tossuderia i inèrcia de l'extrema esquerra a seguir pel camí equivocat ha generat que moltes persones, en ser conscients dels efectes negatius derivats del canvi climàtic i com a reacció a tanta pressió per salvar el planeta, busquin una sortida abraçant les tesis negacionistes. Si busquem trobar un antídot contra el nacionalpopulisme, cal descobrir que la seva influència política no rau en el contingut de les seves propostes, sinó en haver sabut demostrar que les polítiques de l'extrema esquerra destrueixen el concepte de nació.●

Matinal de 'groupies'

Ignacio Orovio

És humà. Arriba suant i tard. Encara sort. L'esperem quaranta col·legues, en actitud entre col·legial i mitòmana. I si no hi ha cap cadira buida? És Patrick Radden Keefe, un dels millors periodistes d'investigació en actiu. Fa unes quantes setmanes que és a Barcelona i obre el cicle Resident del CCCB. L'enorme reporter nord-americà de *The New Yorker* se cita amb una quarantena d'admiradors, entre els quals hi ha bàsicament periodistes, però també escriptors de ficció, historiadors i documentalistes. És una roda de premsa per, entre, per a i sobre periodistes. Una classe magistral.

Radden Keefe ha portat a l'extrem la màgia d'aquest ofici: fer veure coses que estan ocultes. No li interessen les que estan a la vista; o li interessen menys. O explica amb matisos de tanta qualitat que les revela diferents. És autor de *No diguis res*, una història de l'IRA esborronadora a través d'una dels seus militants, i d'*Els Sackler*, propietaris de la farmacèutica que va infectar els Estats Units d'opiacis.

Per abordar la veritat, Radden Keefe defensa "enganyar" el lector: portar-lo al final

Les preguntes són més genèriques o més concretes, totes al voltant de l'ofici. Als periodistes ens encanta parlar del nostre ofici, i avui tenim l'excusa interposada perfecta. Darrere les nostres preguntes, la protagonista del matí és la Sra. Veritat. Com s'hi arriba? Existeix o, al contrari, només l'expliquem? Com la busca ell?

Radden Keefe té el privilegi gairebé únic de poder dedicar setmanes o mesos o fins i tot un any a un reportatge. No es tracta de lentitud contra velocitat, sinó de dedicació, profunditat, perspectiva, dimensió, detalls. Un altre dels protagonistes és Mr. Bola, això és, Donald Trump. Encara no l'han tirotejat, de manera que només li preguntem si és possible atacar-lo a força de periodisme. La majoria dels seus articles, lamenta, no van tenir cap impacte, encara que admet immediatament que un membre de l'*staff* de Mr. Bola va haver de dimitir just abans que publiqués un reportatge sobre els seus mètodes corruptes. El periodisme, admet també, és "el missatge a l'ampolla del futur". S'exerceix amb armes tan senzilles com llibreta, bolígraf i preguntes adequades.

En dues hores la paraula més repetida és *tricky*. Truc, engany. Però no parla de Trump, sinó de com un periodista atrapa l'atenció del lector i el porta fins al final, sense *scroll*.●

EL PATI DIGITAL

Isabel Garcia Pagan

L'altra foto de Colón

Alberto Núñez Feijóo està sol a la casa de la dreta. La sortida de Vox dels governs autonòmics propicia al cap de poques hores "La foto de Colón". Una altra foto de Colón. La que vol Feijóo i el PP distribueix: el president dels populars enfundat en la samarreta de la selecció espanyola braços enlaire celebrant el gol d'Oyarzabal. Sense Santiago Abascal, sense Albert Rivera, sense Pablo Casado (què se n'ha fet de Pablo Casado?)... i sense ningú a qui abraçar-se. Els mòbils els carrega el diable i les xarxes en són el testimoni: un vídeo exhibeix Feijóo buscant uns braços "com Marco el dia de la mare". L'instant distorsiona la realitat perquè no hi ha millor company de festa que José Luis Martínez-Almeida, que igual balla un xotis que bota bota per la selecció.

Els grans esdeveniments esportius treuen de la zona de confort líders polítics, glamurosos actors, reis i hereus. L'èxit digital és dispar. Triomfa Kate Middleton amb la princesa Carlota a Wimbledon. I aplaudeixen Tom Cruise, Julia Roberts, Benedict Cumberbatch... Amb permís de la princesa de Gal·les i de Carlos Alcaraz, en el multivers paral·lel d'X se celebra la conjunció a la grada de SpiderMan, Cruella de Vil i James Bond –Andrew Garfield, Glenn Close, Pierce Brosnan–. Si Kate i Carlota són al tennis i el príncep Guillem i Jordi mirant la final de l'Eurocopa a Berlín, als tuitaires els costa poc d'imaginar el petit Lluís fent de les seves com Macaulay Culkin a Kensington Palace.

No hi ha mems per a reis i hereus. La contenció digital s'imposa. El príncep Guillem és derrotat pel rei Felip i la infanta Sofia a la llotja de Berlín. Ja a la gespa, el Rei es deixa anar generant un corrent de suport tuitaire, hi ha visques i més visques, amb la foto en què ofereix la copa als desfermats jugadors de la selecció davant la presència hieràtica de la infanta. No és no, diuen els seus moviments quan el pare la convida a celebrar sense objeccions ni protocols amb uns joves de la seva edat.

Qui triomfa sobre qualsevol superfície és el nou rei de Rocafonda. Lamine Yamal no té rival. Assegut amb el seu germà Keyne, de dos anys, i el seu xumet. Fa dies que proliferen els comptes *fake* de Lamine, però no aconsegueixen distorsionar el missatge. És el momentàs de Berlín. Un nadó en braços d'un crac, com Messi amb aquell nen en una banyera que avui celebra haver aprovat l'ESO i tenir l'oportunitat de jugar contra el seu déu argentí. Lamine ja l'ha guanyat: el seu nom acumula només en un dia més de 200 milions de cerques a Google a Espanya per 50 milions de Messi.●

CARTES DELS LECTORS

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

Lo mejor del deporte

La foto de la celebración del gol de la victoria de *la roja* es de dos jugadores de equipos vascos. Uno de la Real Sociedad y el otro del Athletic, con padres de origen africano. Nuestros centrales titulares tienen nombre y apellidos franceses y el mejor jugador joven tiene ascendencia marroquí y de Guinea Ecuatorial. En otro contexto, lejos del deporte pero cercano a la sociedad, los primeros serían rivales, los segundos serían extranjeros y el tercero, despectivamente hablando, el hijo de unos inmigrantes. Una vez más (no siempre) el deporte nos vuelve a mostrar su mejor cara reflejada en solidaridad, compañerismo y sonrisas que nos recuerdan que el ser humano si se lo propone tiene el poder de crear, avanzar y sumar. La pelota está en nuestro tejado. La acaban de tirar 27 jugadores. Ahora es nuestra responsabilidad como sociedad seguir creciendo.

Nacho Osuna
Barcelona

LA FOTO DEL LECTOR

Jubilats traient l'espasa

Les persones grans fan exercicis a l'aire lliure a Barcelona, fins i tot amb espases cerimonials, sense tall, executant moviments equilibrats, com aquesta parella al costat del centre cívic de La Llacuna, segons retrata Alberto Maluquer. Compartiu fotos a participacion@lavanguardia.es

Barris obrers

Llegint "Els xavals immigrants tenen més fe i ambició que els d'aquí" (*La Contra,* 11/VII/2024), en què Josep Masabeu parla dels nens i els joves del Raval, he pensat ràpidament en la història d'èxit que està protagonitzant en Lamine Yamal. El jove futbolista ofereix els seus gols per reivindicar el seu barri obrer de Mataró. Rocafonda o el Raval tenen molt en comú: tots dos són barris d'immigrants pobres i ofereixen als joves molt poques oportunitats per prosperar. Però Lamine Yamal ho ha fet i també aquests nois de què parla Josep Masabeu. Diu: "Tot depèn de la motivació –perquè les oportunitats són les mateixes–, els de fora tenen més fe en si mateixos.

Cristina Casals Massó
Subscriptora *Esplugues de Ll.*

Menores inmigrantes

No lo digo yo, lo explica muy bien la historia: leyendo la *Odisea* aprendemos que la hospitalidad era sagrada en el mundo antiguo. En el canto XIV se nos cuenta cómo Ulises, metamorfoseado en mendigo, llega a su añorada isla y a su casa, el palacio de Ítaca. Allí, aun indigente, será acogido y tratado con absoluta dignidad y total respeto. Señores, cómo hemos cambiado, título de aquella canción inolvidable de Presuntos Implicados.

Estos días estamos oyendo hablar de la disputa política por "el necesario reparto de menores migrantes". ¿Qué nos sucede? ¿Por qué no somos capaces de gestionar este asunto como es debido? Es cierto, lo sabemos, el mundo es otro y sus contingencias, más complejas y difíciles de acometer. Aprendamos de los griegos.

Isabel Pascual
Zaragoza

L'accés al Cap de Creus

No entenem com l'Ajuntament de Cadaqués vol prohibir l'accés amb vehicle propi prèvia reserva al restaurant Sa Freu del Cap de Creus! Que potser ningú d'aquell Consistori ha tastat la bona feina que hi fan? Ja n'hi ha prou d'obligar la gent que hi puja a dinar que hagi d'anar i tornar de ferho amb els autobusos de línia que hi porten qui vol visitar el far, per cert abandonat si el compares amb el de cap Fisterra. El que menys et ve de gust després de dinar és fer cua al sol fins que arriben els autobusos. I falta que hi hagi lloc. L'Ajuntament faria millor deixant de donar llicències per construir cases de luxe, com a la zona de Caials, i evitar les barques que envaeixen les cales del Cap de Creus sense miraments amb la posidònia, llançant amarres i brossa. Que potser només va dels diners?

Òscar López
Cerdanyola del Vallès

'Cornellà power'

David y Jose. Jose y David. "Born in el Baix Llobregat en lugar de in the USA", pero capaces también de llenar el Estadi Olímpic de Montjuïc en su 25.º aniversario por carreteras y escenarios. Año tras año se nos han ganado "cacho a cacho" a generaciones de padres e hijos. Mañana sí, mañana también en el coche de camino al cole haciendo sonar el "run run de nuestro corazón". Descubriendo en los peques la rumba y quién era el Pescaílla. Cargando nuestra *Fuente de energía* para afrontar el día. *Cornellà power*. Enhorabuena.

Jordi Marbà i Martí
Sant Cugat del Vallès

FE D'ERRORS. El nom de la gira de la cantant Lila Downs és *La Sánchez Tour*, i no pas *Dos corazones* com es va publicar ahir a la pàgina 37.

Quan Espanya s'agrada

Joaquín Luna

De tant en tant, Espanya s'agrada. No pateixin: és estrany i dura poc. El cas és que avui Espanya s'agrada i això és notícia, en espera que irrompi algun savi: campions d'Europa de *fumbol* i Wimbledon, entesos, però... i quants Nobel d'Economia hem guanyat? Per què els nostres avis-cangurs (sort aquest agost!) no cobren una paga com a Suècia? Què espera el Govern inepte per fer l'autopista Tomelloso-Cangas de Onís?

Amb el seu permís, un se sent a gust durant aquestes hores sent barceloní i espanyol i diria que català si així ho accepten els que decideixen això últim, desconcertats amb la selecció de futbol potser perquè manen els futbolistes bascos i catalans i a veure qui és el guapo que argumenta que guanyen de xamba, juguen de pena i són uns sobrats. O que el tal De la Fuente té un cosí segon fatxa...

Campions, sí, però... i per a quan l'autopista Tomelloso-Cangas de Onís?

Un està tip de dir que Espanya no és Madrid, sinó un arranjament històric sense ofici ni benefici de gent que es fan estimar, com ara menorquins, donostiarres, gallecs o andalusos de Jaén que viuen de l'olivera i no de la mandra.

El franquisme va vacunar molts espanyols del patriotisme, assumpte que el ciutadà mitjà se'l pren a conya. Així, la història ens va deixar un himne manifestament millorable, sense lletra ni lirisme, encara que, si un escolta certes lletres i les sotmet al sedàs de la correcció, sortiria corrents... Hi ha res de més ridícul i alhora jocós que uns espanyols bramant *lo-lo-lo* quan sona l'himne?

A Catalunya fa més de dotze anys que tenim un discurs oficial i oficialista que pinta Espanya com l'altra dictadura d'Europa –vegeu la Bielorússia de Lukaixenko–, una nació ronyosa i mesquina habitada per gent que es desperta cada matí pensant com fer la guitza als catalans. Hi ha qui compra la doctrina i està en el seu dret, només que per anar-te'n amb una altra tampoc no fa falta deixar com un drap brut l'ex, llevat que un sigui un Narcís.

Ah! Els joves espanyols són els que s'avenen més amb els seus pares de la UE. Per unes hores i sense necessitat de banderes, això de ser espanyol és d'agrair.●

grupoGodó
JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*
Carlos Godó Valls — Conseller Delegat
Màrius Carol — Conseller Editorial
Ramon Rovira — Director General de Presidència
Ana Godó — Directora de Libros de Vanguardia i V. Dossier
Jaume Gurt — Director General Corporatiu
Pere G. Guardiola — Director General Comercial i d'Expansió
Xavier de Pol — Director General de Negoci Media
Jorge Planes — Director d'Estratègia i Desenvolupament Corporatiu

LA VANGUARDIA
JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*
Óscar Rodríguez — Director General
Javier Martínez — Director Digital i Subscripcions
Xavier Martín — Director Econòmic Financer
Juan Carlos Ruedas — Director de Màrqueting i Desenvolupament de Negoci

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477. 08036 Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 93 481 24 55
Internet www.lavanguardia.com
Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)
Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C. 08040 Barcelona
ROTOMADRID, SL. C/ Meridiano, 19. 28850 Torrejón de Ardoz, Madrid
Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona
Tel.: 93 361 36 00
Difusió controlada per OJD

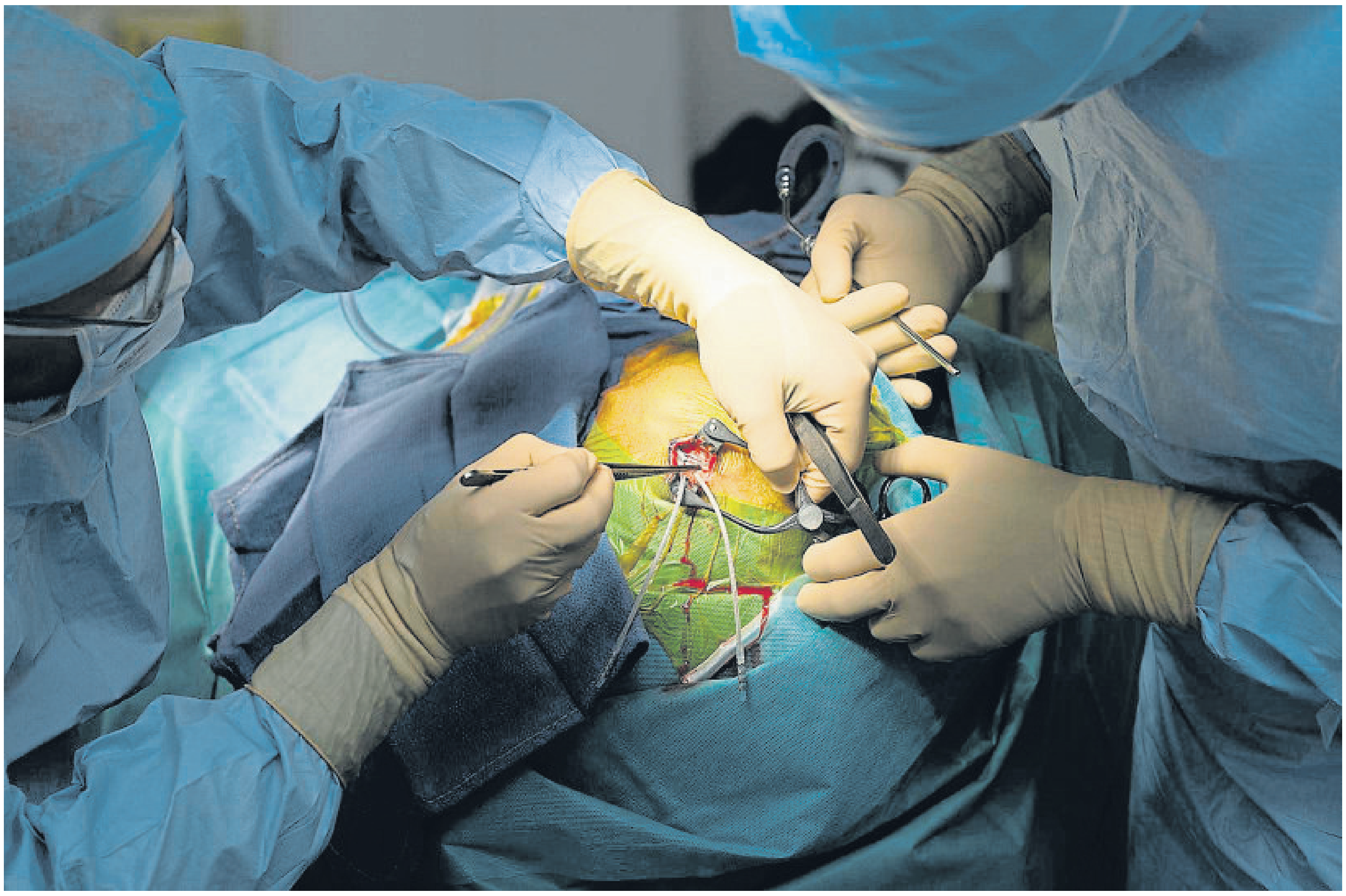
ANUNCIS I ESQUELES
GODÓ STRATEGIES SLU
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477. 08036
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4.º. 28006
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09
ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482
ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

A l'hospital del Mar

Tres persones renuncien a l'eutanàsia després d'una cirurgia contra el dolor

Una tècnica experimental alleuja un patiment que no responia a cap teràpia

JOSEP CORBELLA
Barcelona

BSIP / GETTY

Una intervenció d'estimulació cerebral profunda en un hospital de Niça, semblant a les que es fan a l'hospital del Mar

Tres persones que havien començat els tràmits per poder sotmetre's a una eutanàsia han canviat d'opinió després de ser objectes d'un tractament experimental de neurocirurgia per alleujar el dolor a l'hospital del Mar de Barcelona.

Els tres pacients, dues dones i un home, d'entre 50 i 64 anys, tenien dolor neuropàtic, un tipus de dolor causat pel mateix sistema nerviós en absència d'estímuls externs dolorosos. Cap dels tractaments que havien rebut no els havia alleujat el patiment.

"És un dolor intens, que crema, que es manté constant tot el dia i que pertorba la salut mental", declara Gloria Villalba, coordinadora del servei de neurocirurgia de l'hospital del Mar, que ha presentat els dos primers casos a la revista mèdica *Neuromodulation*.

Dues de les tres persones s'havien sotmès a una primera neurocirurgia per inhibir el component sensitiu del dolor, que està regulat pel còrtex cerebral i està relacionat amb la intensitat del dolor. Aquesta neurocirurgia, que es fa servir des de finals del segle XX i és eficaç en un percentatge elevat de pacients, a elles no els havia funcionat.

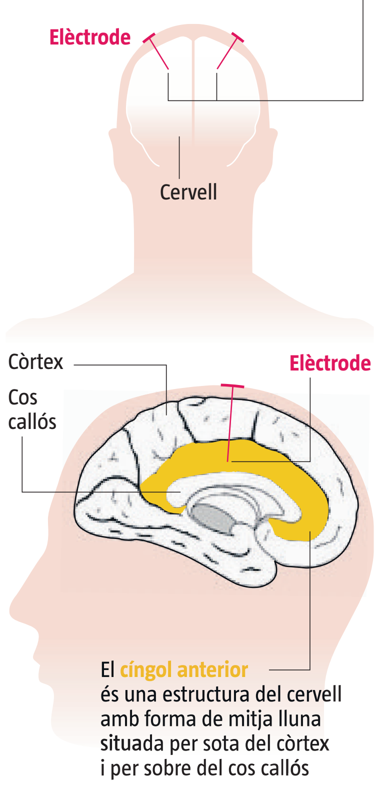
Com a últim recurs, els metges de l'hospital del Mar els van proposar una segona neurocirurgia d'estimulació cerebral profunda. Provarien de modular el component afectiu del dolor, que es refereix a com cada persona experimenta el dolor. Aquest component afectiu depèn d'una regió més profunda del cervell, el cíngol anterior. La cirurgia, sobre la qual hi ha poca experiència, consistiria a implantar dos elèctrodes al cíngol anterior, un en cada hemisferi del cervell. L'esperança era que, modulant l'activitat del cíngol anterior amb estímuls elèctrics, s'aconseguiria mitigar el dolor sense efectes secundaris importants.

La primera intervenció es va fer l'octubre del 2022, en un home de 64 anys que tenia dolor neuropàtic al sacre com a seqüela d'una lesió medul·lar a causa d'un accident de moto. Abans de començar els tràmits per a l'eutanàsia, havia fet tres intents de suïcidi. La seva qualitat de vida va millorar després de la cirurgia i va paralitzar la sol·licitud d'eutanàsia, però va morir sis mesos després a causa d'una pneumònia, informa Gloria Villalba.

Les altres dues persones que

Com s'ha fet la cirurgia

El tractament ha consistit a **implantar dos elèctrodes** al **cíngol anterior dorsal,** un en cada hemisferi cerebral

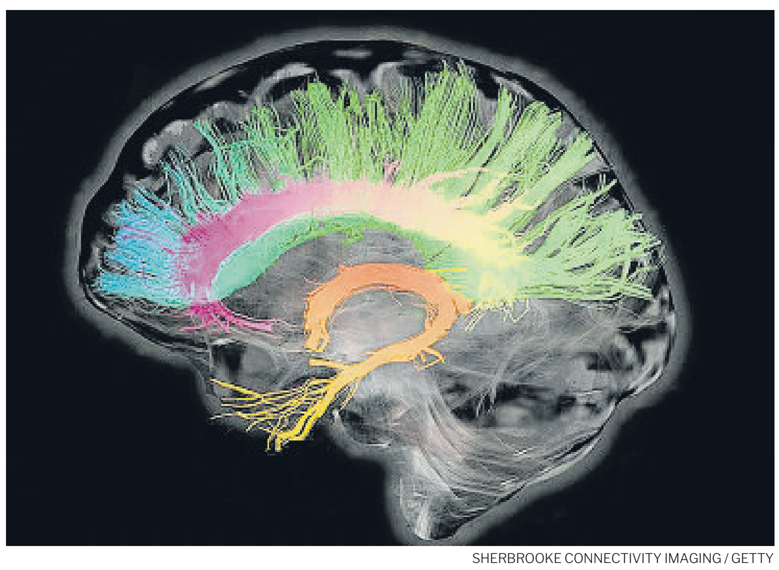

El **cíngol anterior** és una estructura del cervell amb forma de mitja lluna situada per sota del còrtex i per sobre del cos callós

FONT: **Elaboració pròpia** LA VANGUARDIA

Debat ètic sobre la neuromodulació

L'experiència de l'hospital del Mar "planteja qüestions ètiques crítiques" sobre l'ús de tècniques de neuromodulació que no estan avalades per assajos clínics, assenyalen la neurocirurgiana Gloria Villalba i el psiquiatre Juan Ramon Castaño a la revista *Neuromodulation*. Tots dos reconeixen que les evidències que avalen l'estimulació cerebral profunda per al tractament del dolor neuropàtic són limitades. Però a Espanya la llei que regula l'eutanàsia requereix que els pacients hagin esgotat les opcions de tractament i no tinguin perspectives de millora. Per això, opinen que "els comitès ètics haurien de considerar amb deteniment el paper de tractaments amb baixa evidència que han mostrat resultats positius en algunes poblacions de pacients", com és el cas de l'estimulació cerebral profunda en persones amb dolor neuropàtic refractari a altres tractaments.

SHERBROOKE CONNECTIVITY IMAGING / GETTY

Connexions neuronals. Del cíngol anterior (en lila i marró a la imatge), en surten múltiples connexions amb altres regions del cervell

s'han sotmès a la neurocirurgia d'estimulació cerebral profunda estan molt més bé ara que abans de la intervenció i han descartat continuar els tràmits per sol·licitar l'eutanàsia.

Es tracta de S.J., que té dolor neuropàtic com a seqüela d'una intervenció anterior per tractar un galindó i que tenia 54 anys quan es va sotmetre a la neurocirurgia a l'hospital del Mar, el setembre del 2023. I de M.L., que té un dolor associat a una situació d'estrès posttraumàtic i l'afecta en tot el cap. Tenia 50 anys quan va rebre el tractament de neurocirurgia, el novembre del 2023.

"El dolor no desapareix després de la cirurgia", aclareix la neurocirurgiana. "Però, com que es tracta el component afectiu del dolor, deixa de percebre's com a insuportable".

Una quarta pacient, de 58 anys, que li van oferir la neurocirurgia perquè tenia dolor neuropàtic facial com a seqüela

El tractament actua en una regió del cervell que regula com cada persona experimenta el dolor

d'una intervenció de cirurgia estètica, va desestimar la proposta i va rebre l'eutanàsia.

Durant la intervenció, els elèctrodes que s'implanten al cervell es connecten per un cable fi a una petita bateria que se sol col·locar sota la pell de la clavícula. Els elèctrodes, d'1,5 mil·límetres de diàmetre, s'implanten per a tota la vida. La bateria, que els envia els estímuls elèctrics per modular l'activitat del cíngol anterior, s'haurà de canviar cada tres o quatre anys.

"Els elèctrodes estan activats de manera permanent; els pacients no els regulen", informa Villalba. L'equip mèdic sí que en podria modificar l'activitat si cal.

Durant el període postoperatori, els pacients prenen un fàrmac antiepilèptic un mes per prevenir possibles crisis epilèptiques, que poden tenir lloc després d'algunes intervencions de neurocirurgia.

El tractament neuroquirúrgic es complementa amb teràpia cognitiva conductual al servei de psiquiatria de l'hospital del Mar per abordar el component cognitiu del dolor.

"Aquestes intervencions neuroquirúrgiques estan infrautilitzades i infrainvestigades, i poden ser pràcticament desconegudes en molts hospitals. En conseqüència, no són opcions de tractament altament recomanades", adverteixen a l'article publicat a *Neuromodulation* Gloria Villalba i el psiquiatre Juan Ramón Castaño, també de l'hospital del Mar.●

Una residència de Lleida prova un robot que ajuda els més grans a hidratar-se a l'estiu

"Quan mengis, recorda beure aigua"

MARC CARNICE

En Temi passejant-se pel menjador de la residència pública Balàfia 2 de Lleida

ROSA MATAS Lleida

Dos robots revolucionen aquests dies la residència geriàtrica pública Balàfia 2 de Lleida animant els residents a beure aigua, infusions o sucs. Són en dues de les quatre plantes de la residència, les altres serviran de control per analitzar els resultats.

"Ens alegra. Ens canta una cançó. M'encanta quan ve, ens fa companyia; sempre li dic hola i adeu". Ho explica somrient Carme Garí després de participar, amb la col·laboració del robot, en un bingo en què no hi ha números, sinó cançons com *Dos gardenias*, d'Antonio Machín; *Camino verde*, de Juanito Segarra, i *¿Y cómo es él?*, de José Luis Perales. Quan arriba una línia o bingo, el robot, que es diu Temi, canta una cançó, és el senyal per beure aigua.

A l'hora de menjar, en Temi entra al menjador i es passeja per les taules amb missatges com aquest: "Recordem que mentre mengem també hem de beure". Té veu femenina. Alguns li parlen com si fos un noi, i d'altres, com si fos una noia. "Quan ve, li dic guapo. És un xafarder i és molt simpàtic, no em destorbaria si es quedés més temps", diu una altra resident, Carme Expas.

"Els robots formen part del projecte Hidroponent del departament d'Infermeria i Fisioteràpia de la Universitat de Lleida per abordar la deshidratació en col·lectius vulnerables de Lleida: gent gran, temporers del sector agrícola i nens", explica Teresa Botigué, investigadora principal.

"El robot té fitxats els residents, ens ajuda a recordar la ingesta hídrica, registra el líquid que beuen al llarg del dia i col·labora en activitats com el bingo, explica Botigué. "El que també fa, en un moment del dia, és esmentar els noms dels que han begut més, per a qui

L'experiència forma part d'un projecte sobre mitigació i adaptació al canvi climàtic

demana un aplaudiment, i també esmenta els que n'han begut menys, per tal que les treballadores de la residència puguin reforçar la ingesta de les persones que no han begut gaire".

Laura Lozano, directora del geriàtric, reconeix que el seu equip tenia "una miqueta de por de com el rebrien persones amb deteriorament cognitiu, perquè, a més, és una generació que no té integrada la tecnologia en el dia a dia". En les dues plantes ha estat molt ben rebut. "Els que tenen cognitivament més capacitat hi interactuen i li diuen coses quan s'hi acosta, i la resta, que potser no estan tan bé cognitivament, l'han integrat i ja forma part de la seva rutina".

"Algun resident crida en Temi perquè s'hi acosti i molts li contesten quan els recomana beure", explica la directora. I també diu que als residents de les plantes on no hi ha robots els agradaria tenir un Temi.

"El robot porta un mapa de la residència i un sensor que detecta els obstacles", explica Ricard Ribalta, responsable de tecnologia de Group Saltó, l'empresa que l'ha dissenyat, que, a més de promoure la ingesta de líquids, pot, si els grans l'hi demanen, oferir la previsió del temps o detalls de la vida de cantants.

D'aquí unes setmanes començarà la segona de les tres iniciatives d'Hidroponent, la dirigida a temporers, que consistirà a col·locar sensors en braçalets d'un grup de temporers que cullen fruita. La tercera, activitats gamificades per a nens, arribarà a una escola d'Alcoletge i un institut de Lleida.

Hidroponent disposa d'una ajuda de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca de la Generalitat per executar projectes de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

El 23 d'agost els Temi sortiran del geriàtric. Els residents preferirien que s'hi quedessin. "És una cosa mecànica, però es nota que s'amoïna", diu Carmen Expas. A l'hora de demanar més coses, Carmen Garí proposa que en Temi assessori quan toca vestir-se i digui, per exemple: "Fa fred, t'has de posar jaqueta".●

Justícia crea una app que agilita obtenir el certificat d'absència de delictes sexuals

MADRID Efe

El Ministeri de Justícia ha posat en marxa TeAutorizo, una aplicació informàtica perquè les empreses i els particulars puguin obtenir de manera ràpida els certificats d'absència de delictes sexuals que s'exigeixen per treballar amb menors d'edat.

L'aplicació "contribuirà a augmentar la protecció del menor, com també a millorar els serveis als ciutadans, ja que eliminarà càrregues administratives a les empreses i a les persones", explica en un comunicat el Ministeri de Justícia, que ha desenvolupat el projecte en col·laboració amb el Ministeri per a la Transformació Digital i de la Funció Pública.

El web de TeAutorizo permetrà que les empreses, les associacions i altres entitats que tinguin contacte habitual amb menors d'edat, incloent-hi les associacions de voluntariat, puguin accedir i descarregar-se fàcilment els certificats d'absència de delictes sexuals dels treballadors.

Per aconseguir el certificat, les empreses necessiten registrar-se a la plataforma amb el DNI o el certificat electrònic de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, i després han d'obtenir el consentiment dels treballadors a través de l'aplicació mòbil Mi Carpeta Ciudadana.

Una vegada aconseguida aquesta autorització, l'empresa es podrà descarregar el certificat d'absència de delictes sexuals a través de TeAutorizo, de manera que el treballador no haurà d'obtenir el certificat.●

MORELL / EFE

Minut de silenci a la subdelegació del Govern a Alacant per l'última víctima de violència masclista aquest diumenge

Un terç dels assassinats masclistes es van registrar els primers 14 dies de juliol

Els dos caps de setmana d'aquest mes han estat assassinades vuit dones

CELESTE LÓPEZ
Madrid

El juliol és el mes en què es cometen més assassinats masclistes. Ho indiquen els registres des del 2003, que assenyalen que més de l'11% dels assassinats perpetrats per homes contra les seves parelles o exparelles es registren aquest mes. També indiquen les dades oficials (Consell General del Poder Judicial, l'INE i el Ministeri d'Igualtat) que la majoria dels assassinats es produeixen durant els caps de setmana, sobretot els diumenges. I una tercera part, entre les nou de la nit i les dues de la matinada.

I el que diuen les dades es torna a confirmar aquest juliol. Les dues primeres setmanes d'aquest mes vuit dones han estat assassinades per les parelles o exparelles (una d'elles encara continua en investigació), cosa que eleva la xifra de víctimes mortals d'aquest any a 26. Aquests assassinats s'han concentrat en uns quants dies, els caps de setmana. Aquests assassinats poden respondre a l'anomenat efecte imitació? Els experts ho dubten, ja que aquest efecte es produeix quan es comet un assassinat i se n'assabenta d'un home que té pensaments semblants contra les dones. Però quan es produeixen diversos assassinats concentrats en unes hores, no hi ha aquesta presa de consciència per part del següent assassí. "En algun cas es podria explicar, però és complicat. Aquest dissabte es van cometre quatre assassinats, que es van donar a conèixer gairebé alhora", assenyalen.

El que sí que està demostrat és que "hi ha una concentració de casos durant les vacances, tant a l'estiu com per Nadal. És un element que hem de valorar com a factor de risc i minimitzar-lo per reduir el nombre d'homicidis", assenyala el forense expert en violència masclista Miguel Lorente.

A Catalunya, la xifra de crims masclistes s'eleva a deu des de començament d'any, segons el càlcul del ministeri. Una xifra que els Mossos eleven a 13, si confirmen el mòbil masclista de l'últim assassinat, i que manté aquesta comunitat com la que més crims masclistes acumula el 2024 de tot l'Estat. Les assassinades ja representen el 40% dels feminicidis registrats a Espanya aquest any.

Sigui com sigui, la dura realitat és que el Ministeri d'Igualtat va confirmar ahir cinc assassinats masclistes a Saragossa, València, Madrid, Tarragona i Alacant. I se n'investiga un sisè a Barcelona.

En el cas de Saragossa, es tracta de Susana L.V., de 48 anys, assassinada presumptament per la seva exparella, José Francisco A.S., de 49 anys, el 6 de juliol. La víctima tenia dos fills menors d'edat. No hi havia denúncies prèvies per violència de gènere contra el presumpte agressor.

A Bunyol (Foia de Bunyol), l'argentina Juliana Denise, de 31 anys, va ser presumptament assassinada per la seva parella, Raúl A.D., el 13 de juliol. Hi havia almenys dues denúncies prèvies per violència de gènere contra el possible agressor, tant de la víctima com d'una altra dona.

En el cas de Madrid, es tracta d'una dona de 29 anys assassinada presumptament per la parella dissabte passat. La víctima tenia un fill menor d'edat fruit d'una altra relació.

Catalunya acumula el 40% del total dels feminicidis que s'han comès a Espanya aquest 2024

A Salou (Tarragonès), una dona de 76 anys va ser presumptament assassinada per la seva parella aquest mateix dissabte. També hi havia denúncies prèvies per violència de gènere contra el possible agressor. L'home, de 86 anys, ha entrat a la presó.

L'últim cas és el d'una dona russa de 33 anys assassinada per un tret per la seva parella, un espanyol de 36 anys, diumenge passat. L'home, després, es va suïcidar.

Amb la confirmació d'aquests casos, el nombre de dones assassinades per violència de gènere a Espanya ascendeix a 26 el 2024 i a 1.270 des del 2003, quan es van començar a recopilar aquestes dades. Pel que fa al nombre de menors orfes per violència de gènere, ascendeixen a 17 el 2024 i a 450 des del 2013.

Un informe del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) que analitza les sentències per assassinats masclistes indica que els assassinats de les progenitores deixen marcats els nens.

Atesa aquesta dura realitat, el president del Govern central, Pedro Sánchez, ha fet una crida a totes les forces polítiques per renovar el pacte d'Estat contra la violència de gènere, a causa del "degoteig insuportable" de víctimes d'aquest estiu.●

Els Sanfermines s'acaben amb sis agressions sexuals d'"alta intensitat"

ANDER GOYOAGA
Bilbao

El balanç dels Sanfermines ha deixat, com cada any, clarobscurs i una dada particularment preocupant: durant els nou dies de festes s'han produït sis agressions sexuals d'alta intensitat, així com 18 més de baixa intensitat, la majoria per tocaments. L'alcalde de Pamplona, Joseba Asiron, va aclarir, en qualsevol cas, que tots els presumptes agressors han estat detinguts, tret d'un cas de tocaments ocorregut les últimes hores, de manera que "a Pamplona, qui la fa la paga".

En concret, segons les dades facilitades per l'Ajuntament de Pamplona, de les sis agressions d'alta intensitat, dues encara estan sent investigades. En aquest apartat, segons el protocol contra les agressions sexuals de Pamplona, s'inclouen "atemptats físics de natura sexogenital, independentment que aquests fets incloguin o no invasió física [penetració]".

A més, s'han registrat 18 agressions de baixa intensitat, un apartat en què s'inclouen "comportaments de caràcter intimidador que atempten contra la integritat personal i la llibertat d'una dona: insults, amenaces, tocaments [aquests estan qualificats d'abús i, per tant, estan classificats dins els delictes contra la llibertat sexual], accions dirigides a intimidar, espantar o coaccionar, controlar, etcètera".

Atenent el balanç general dels Sanfermines, Joseba Asiron va informar que "les denúncies han baixat gairebé un 20% i han pujat un 25% les detencions". "La major part dels delictes han estat per furts", va indicar.

L'Ajuntament de Pamplona, a més, va destacar l'"alta afluència" a les festes, "com no s'havia vist des de feia anys", i amb tota seguretat per haver comptat amb dos caps de setmana. En total, més d'1,8 milions de persones han participat en els actes programats a les festes, un 27% més que l'any passat, segons els càlculs del Consistori.

Els agressors sexuals han estat detinguts: "A Pamplona, qui la fa la paga", diu l'alcalde, Joseba Asiron

En aquest sentit, Asiron va fer un balanç "positiu en termes generals, sense oblidar alguns nuvolots" i aspectes de millora, i va destacar el "bon ambient, la tranquil·litat i la gran afluència", així com una participació "excepcional".

D'altra banda, "s'ha recuperat el camí de les festes populars" amb l'elecció per votació popular del llançador del *chupinazo*, i el batlle va destacar que els col·lectius socials "han recuperat el protagonisme i han pogut establir els seus espais".

Finalment, com a aspectes de millora, ha assenyalat la "necessitat d'habilitar més serveis públics per evitar comportaments incívics" i "continuar treballant en la sostenibilitat i reciclatge durant les festes".●

Barbacid dona part de la seva herència a la Fundació CRIS contra el càncer

“Si invertim en investigació podrem veure el final” d'aquesta malaltia, afirma

ANTONI LÓPEZ TOVAR
Barcelona

El prestigiós bioquímic Mariano Barbacid (Madrid, 1949) ha decidit deixar part de la seva herència a la Fundació CRIS contra el càncer mitjançant el sistema de testament solidari i ha recomanat a la població que segueixi el seu exemple: “Animo tothom que deixin part del seu llegat, encara que sigui una petita quantitat, a la investigació contra el càncer. Invertir en investigació és generar riquesa i progrés social”.

L'investigador oncològic recorda que els tumors acaben d'esdevenir la principal causa de mort a Espanya, amb un 26,6% del total de les defuncions del 2023 (433.163), superant la xifra de morts ocasionades per les malalties del sistema circulatori, que representen un 26,5% del total després de registrar un descens del 5,3% respecte al 2022, segons l'Institut Nacional d'Estadística.

Tranquil·litat. La decisió de Barbacid no respon a la possible proximitat d'un desenllaç luctuós. El científic, director del Grup d'Oncologia Experimental del Centre Nacional d'Investigacions Oncològiques, afirma que està “sa i amb ganes de continuar molts anys al peu del canó”. Això significa que continua dirigint el projecte CRIS de pàncrees, una investigació, que pretén desenvolupar un tractament eficaç contra el càncer de pàncrees, un tipus que ocasiona la mort de 7.000 persones a l'any a Espanya.

“El càncer no és només una malaltia, sinó centenars, i algunes, com el càncer de pàncrees, amb un pronòstic molt complicat avui dia. Si invertim els recursos que calen les meves filles en podran arribar a veure el final”, va pronosticar Barbacid. “Per elles i per totes les persones que l'han tingut, el tenen i el tindran vull dedicar part del meu llegat a finançar l'única cosa que realment

JESÚS DIGES / EFE

Mariano Barbacid, científic del Centre Nacional d'Investigacions Oncològiques

pot acabar amb ell: la investigació”, va precisar. El científic va relacionar la feina als laboratoris amb la prosperitat: “Els països més rics són els que més inverteixen en investigació ja que es transforma en riquesa, progrés i benestar social”.

Els tumors han superat les malalties del sistema circulatori com a principal causa de mort a Espanya

Un de cada dos homes i una de cada tres dones desenvoluparà càncer al llarg de la vida. Segons dades del 2023 de la Societat Espanyola d'Oncologia Mèdica, els tumors més diagnosticats a Espanya són còlon i recte (42.721 casos nous), mama (35.001), pulmó (31.282), pròstata (29.002) i bufeta urinària (21.694).

La Fundació CRIS recapta fons en la societat per destinar-los a la investigació en la sanitat pública i a oferir accés als tractaments més innovadors als pacients. “Els fons que rebem d'herències i llegats els destinem a la nostra missió: eliminar el càncer. De fet, si ho desitges pots deixar especificat a quin projecte ho vols dedicar. Nosaltres ens cuidem que la teva voluntat es compleixi”, indica Marta Cardona, directora general de l'entitat, que en 14 anys de vida ha invertit 50 milions d'euros en investigació.

Aquest any la Fundació CRIS destina els fons dels testaments solidaris a projectes sobre càncer de pàncrees i sobre càncer infantil, primera causa de mort en menors de 14 anys als països desenvolupats, amb 1.600 diagnòstics anuals a Espanya. Pel que fa al càncer de pàncrees, un dels més difícils de detectar precoçment i amb pitjor pronòstic (8% de supervivents als 5 anys del diagnòstic), els recursos finançaran la investigació d'Antonio Pérez a l'hospital La Paz i la tasca de la doctora Meritxell Rovira a Bellvitge. Rovira planeja crear models nous de laboratori de diversos tipus de tumors de pàncrees per tal comprendre'n l'evolució i el funcionament. D'aquesta manera podria avançar-se en l'objectiu de detectar els tumors en fases primerenques i en la recerca dels seus punts febles per tal de trobar noves possibilitats de tractament.●

Primera onada de calor de l'estiu i temperatures properes als 40 avui a Andalusia

MADRID Europa Press

Les altes temperatures activen avui els avisos grocs a les províncies andaluses de Còrdova, Granada, Jaén i Màlaga –on s'assoliran els 38ºC–; a Albacete, a Castella-la Manxa; i a Múrcia, amb valors que s'acostaran als 40 graus en alguns punts, segons ha informat l'Agència Estatal de Meteorologia (Aemet).

L'avís groc serà actiu aquest dimarts des de les 13 hores fins a les 21 hores i afectarà les zones de la campanya cordovesa, la Cuenca del Genil (Granada), les comarques jaeneses de Morena i Segura, els pobles de Cazorla i Segura, de Jaén, així com la zona de la vall del Guadalquivir. Finalment, les zones malaguenyes de Sol i Guadalhorce també estaran afectades per calor amb temperatures màximes de 37ºC.

Les màximes aniran augmentant de manera progressiva i generalitzada durant aquesta setmana a Andalusia, segons ha informat l'Aemet, que ha advertit que aquesta pujada dels termòmetres pot donar lloc a la primera onada de calor d'aquest estiu.

Respecte a les temperatures, les mínimes estaran sense canvis o en ascens depenent de la zona. Tot i això, les màximes ascendiran al vessant mediterrani i es trobaran sense canvis o en descens a la resta de la regió.

El temps serà estable a la major part del país amb predomini del cel poc ennuvolat o clar. Només a l'extrem nord peninsular es preveu més nuvolositat, amb possibles precipitacions febles i disperses al nord i oest de Galícia i al Cantàbric al matí●

Descoberta una cova a la Lluna que podria servir de refugi als astronautes

JOAN ANTON CATALÀ Barcelona

El pou més profund que es coneix a la Lluna es podria estendre sota la superfície i donar pas a una extensa cova en què es mantindrien temperatures confortables i constants de prop de 17ºC. Aquesta és la conclusió que es desprèn de l'estudi que s'acaba de publicar a *Nature Astronomy* i que ha estat fet per un grup d'investigadors liderats per la Universitat de Trento, a Itàlia, a partir de l'anàlisi de dades històriques recollides, des de l'òrbita lunar, per un radar instal·lat a bord del satèl·lit LRO de la NASA.

Fa anys que se sospita que algunes de les grans obertures que s'observen a la Lluna podrien ser el resultat del col·lapse parcial de sistemes de túnels subterranis generats pel flux d'antics corrents de magma, semblants als tubs de lava que hi ha a la Terra.

L'exploració d'aquestes coves té un gran interès des del punt de vista geològic, però també com a possibles refugis per a les futures missions tripulades, ja que ofereixen protecció davant la radiació provinent de l'espai i les extremes variacions de temperatura de la Lluna.

Des que el 2009 la nau japonesa Kaguya va descobrir els primers grans clots a la Lluna, ja s'han identificat més de 200 d'aquestes estructures, i la més gran és l'anomenat pou del Mar de la Tranquil·litat.

Justament aquesta clivella ha estat l'objectiu del recent estudi. Es tracta d'un espectacular clot d'uns 100 metres de diàmetre i amb una profunditat estimada d'almenys 125 metres. Al sòl s'hi apilen roques que arriben als 10 metres.

Fins ara, les imatges capturades des de l'òrbita lunar no havien permès discernir si el fons d'aquesta estructura s'obria lateralment per conduir cap a passatges subterranis. Tot i això, si les condicions d'inclinació són les idònies, els senyals de radar poden penetrar lleugerament dins d'aquests potencials corredors i confirmar la seva existència.

Els científics han fet simulacions d'ordinador per determinar els models que més s'ajusten al que han observat i han obtingut dos possibles escenaris, tots dos amb la presència, almenys, d'un passatge subterrani que s'obre a partir del fons del clot, en direcció oest, i amb uns 45 m de boca. En el primer model, l'extensió mínima del túnel seria de 25 metres, mentre que la segona opció és compatible amb una longitud de 75 metres. En qualsevol cas, la prolongació d'aquestes cavitats podria ser molt més gran, ja que les estimacions fetes estan limitades per l'angle d'inclinació amb què els senyals de radar han estat capaços de penetrar al passadís.●

Segons les estimacions dels científics, el túnel pot tenir una llargada d'entre 25 i 75 metres

Inclusió

Un viatge de la muntanya al mar amb la inclusió com a eix central

FOTOS: CONSORCI DE LES VIES VERDES DE GIRONA

El Camí Natural Via Verda del Carrilet transcorre de muntanya a mar, entre paisatges variats

El Camí Natural Via Verda del Carrilet recorre 100 quilòmetres de descens suau entre Olot i Sant Feliu de Guíxols, travessant 19 localitats i quatre comarques

Els canvis demogràfics que hem viscut a Espanya les últimes dècades, en què ha augmentat la qualitat de vida i hi ha més població envellida, també es tradueixen en més quantitat de persones amb discapacitat o dependents. Aquesta nova realitat comporta, inevitablement, un reajustament dels objectius d'associacions i institucions en matèria de polítiques socials. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística, les dones presenten una taxa de discapacitat per mil habitants (112,1%) significativament més alta que els homes (81,2%). Per grup de discapacitat, les taxes més altes en dones corresponen a mobilitat (68,5), vida domèstica (57,8) i autocura (38,0). I En els homes a mobilitat (38,9), vida domèstica (31,8) i audició(24,2).

Tenint en compte que la mobilitat és prioritària i que entre aquestes persones amb discapacitat hi ha, igual que en la resta dels sectors poblacionals, interessos, ganes de viatjar, moure's, fer activitats..., és essencial oferir solucions tant a la ciutat com a fora perquè tothom s'ho pugui passar bé sense que importi la seva condició. En aquest sentit, i ara que s'acosten les vacances i ve de gust desconnectar, el nostre entorn rural, fins fa un temps desaprofitat i abandonat si el comparem amb la seva bellesa i el que podia oferir fent les coses bé, és una opció ideal, amb paisatges de somni i una flora i fauna molt rique.

Per això, i amb el focus posat en la inclusió, el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación ha estat desenvolupant des de l'any 1993, en col·laboració amb altres administracions promotores, la Xarxa de Camins Naturals d'Espanya, amb una sèrie d'intervencions a favor de la recuperació d'antigues infraestructures ferroviàries, vies pecuàries, camins abandonats, camins històrics, senders de ribera, de costa, de muntanya..., amb l'objectiu de facilitar el seu ús públic amb finalitats esportives, culturals i educatives, recreatives i turístiques, i afavorir el desenvolupament econòmic de les zones rurals on estan situats aquests itineraris.

El Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación ha signat un Protocol General d'Actuació amb Fundación ONCE per promoure l'accessibilitat universal dels Camins Naturals

L'any 2020, el Ministerio de Agricultura va publicar la *Guia Tècnica d'Accessibilitat de Camins Naturals*, en col·laboració amb la Fundación ONCE. I, ara, el novembre del 2023, s'hi va sumar la signatura del Protocol General d'Actuació amb aquesta mateixa fundació per promoure l'accessibilitat universal de la Xarxa de Camins Naturals d'Espanya i que qualsevol persona amb discapacitat pugui gaudir de l'entorn rural.

Un exemple de bona feina, amb el focus posat en la inclusió, gràcies al Consorci de les Vies Verdes de Girona, promotor i gestor d'aquest camí natural, i molt recomanable de visitar, és el Camí Natural Via Verda del Carrilet. Aquest camí ens permet viatjar de la muntanya al mar i recórrer paisatges molt variats. Són 100 quilòmetres de descens suau entre Olot i Sant Feliu de Guíxols, travessant 19 localitats i quatre comarques, que conserven les antigues estacions, ara transformades en punts d'informació i locals de bars i restauració, entre d'altres. A més, aquest camí es divideix en dues parts, cosa que el fa més atractiu, perquè eren dos trens diferents els que el recorrien.

Entre les actuacions perquè hi hagi més accessibilitat que s'han dut a terme, al traçat destaquem el formigonat de més de 90 transicions de sauló (terra compactada) a formigó, formant una rampa per evitar esglaons, la creació d'un pas inferior a Santa Cristina d'Aro per travessar la carretera GIV-6613 a diferent nivell, la millora del ferm al tram inicial del camí a Girona, al Parc Tecnològic, la substitució del traçat del camí quan passa pel Pasteral, fent-lo més accessible al seu pas per Amer, i les ampliacions de ponts, així com també la connexió urbana de Girona-Salt feta com a alternativa al pas dels horts, entre d'altres. Sense oblidar, és clar, l'organització d'activitats, formació i cursos amb la conscienciació com a objectiu o l'adaptació dels cartells al *braille* en determinats punts clau del recorregut.

Segon Premi Europeu de les Vies Verdes Europees 2003, entre altres guardons: ens trobem davant d'un itinerari que transcorre sobre camí de terra compactada, cosa que permet apreciar els sons de la natura i el cruixir de la terra. Quan travessem nuclis de població, el carril esdevé asfalt. És en aquestes poblacions on ens podem abastir, trobar els serveis necessaris i gaudir d'experiències gastronòmiques i visites culturals. Un viatge per als sentits que forma aquest Camí Natural pel que fa a accessibilitat i aprofitament del meravellós entorn rural que tenim a Espanya.

Les antigues estacions ara són punts d'informació i negocis de restauració

In Memoriam

Recepció d'esqueles anuncios@godostrategies.com | Per telèfon 902 17 85 85 681 06 08 41 | A través del web www.lavanguardia.com

Els recordem que l'horari de recepció d'esqueles és fins a les 20.00 hores

✝

Jordi Pous Layret

Arquitecte

Ha mort a Mataró el dia 14 de juliol, a l'edat de 70 anys. (E.P.D.) Els seus germans, Concepció (✝), Joan-Antoni i Carme (✝), Josep-Maria i Rosamaria, Montserrat, Mariona (✝), Antoni, Isabel, i Xavier i Nuri; els seus nebots, nebots-nets, cosins i amics us ho fan saber. L'acte de comiat tindrà lloc avui dimarts, dia 16, a la una del migdia, al Tanatori de Mataró. Sala de vetlla: dimarts, dia 16, de 10 hores a 13 hores.

Mataró, 16 de juliol del 2024

✝

José María Tejero Cásedas

Fundador de Conavisa

Membre fundador de la Llotja de Bellpuig

Ha mort a Tàrrega, a l'edat de 98 anys, el dia 14 de juliol del 2024. (D.E.P.) Els seus fills, María Dolores i Francisco, José Alberto i María José; els seus nets, Kiko, Eduard, Anna, i família participen a les seves amistats i coneguts tan sentida pèrdua. Demanem un record per a la seva ànima.

✝

Anna Armengou Bertran

Ha mort cristianament a Barcelona, a l'edat de 78 anys, el dia 14 de juliol del 2024. La seva germana, Sara; les seves nebodes, Laura, Marta, Tina, Georgina i Clàudia, i família tota, ho fan saber a llurs amics i coneguts. La cerimònia tindrà lloc demà, dia 17 de juliol del 2024, a les 9.50 hores.

Tanatori Sancho de Ávila

DOMINGO PIQUERAS SOLSONA

✝ Ha mort a Barcelona, a l'edat de 89 anys, el dia 15 de juliol del 2024. (A.C.S.) La seva esposa, fill, jove i neta ho fan saber a llurs amics i coneguts i els preguen de voler-lo tenir present en el seu record. La cerimònia tindrà lloc avui, dia 16 de juliol del 2024, a les 11.10 hores, al Tanatori Sancho de Ávila.

ANIVERSARIS

Tercer aniversari

ANTONI GUINART FERRAN

✝ Sempre portem el teu record en la nostra vida i en el nostre cor. La teva esposa, fills i nets.

Avui fa un any

Serveis Funeraris de Barcelona

Enriqueta Lozano Cardenal	**Juan Saborit Rial**
Antonio Rubí Villa	**Ana Maria Gripekoven Tombroff**
Maria Victoria Montes Amuriza	**Antonio Gambin Cano**
Antonio Montavez Sánchez	**Vicente Riera Tomas**
Pedro Belda Sánchez	**Inocencio Garcia Roche**
Walter Anton Keusch	**José Cancela Besteiro**
Rosa Durban Serra	**Pilar Sanchez Coronil**
José Amenós Huguet	**Rafaela Garcia Martin**
Jovita Manzanedo Ruiz	**Carmen Moya Sánchez**

Listat publicat per cortesia de Serveis Funeraris de Barcelona.

El turista metropolità envaeix les platges del Maresme

La gran afluència és conseqüència dels viatges de franc amb el bo recurrent de Renfe

FEDE CEDÓ
Sant Pol de Mar

A tota la costa catalana, amb l'excepció de l'àrea metropolitana de Barcelona, l'apel·latiu Can Fanga defineix els residents de la capital. En aquest cas, en moltes poblacions de la costa del Maresme torna a sonar aquest improperi dirigit al turista metropolità més auster que cada cap de setmana omple les platges de la comarca i genera una minúscula activitat econòmica. Es tracta, segons els mateixos alcaldes, d'"un turisme *low cost* que es desplaça amb facilitat i que no genera excessius beneficis a la destinació".

El sarcasme dels vilatans destapa la situació que ha propiciat la facilitat de desplaçament a Renfe amb els abonaments recurrents o títols multiviatge de franc per cada nucli de Rodalies, que amb només una fiança que cal tornar de 10 euros permet viatges sense limitacions. "Mentre que a Barcelona protesten pel col·lapse turístic, ells mateixos ens col·lapsen a nosaltres amb el turisme barat que ve en tren i cotxe el cap de setmana", assenyala un comerciant de Sant Pol de Mar.

"El bitllet de franc no ens ha beneficiat en res", reconeix l'alcaldessa de Sant Pol de Mar, Montserrat Garrido. Els trens que van a aquesta petita població costanera del Maresme el cap de setmana "arriben plens" de turistes proveïts amb neveres, para-sols i entrepans. "Ens agrada que ens visitin, però també que deixin algun benefici al poble", apunta Garrido.

A Renfe entenen que "la gratuïtat sempre és a dues bandes" i són conscients de beneficiar els uns i perjudicar els altres, com és el cas dels espais de platja, però eviten fer valoracions al respecte "perquè és una decisió del Govern central" que de moment no té intenció de revocar.

Segons les dades de l'operador ferroviari, amb xifres del primer quadrimestre de l'any, un dia feiner Sant Pol assumeix 2.122 viatgers, una quantitat que es triplica els caps de setmana d'estiu. Això implica que arribin tants viatgers amb tren com els que estan empadronats al poble, que, segons les estadístiques de l'Idescat, són 5.771.

MANÉ ESPINOSA

Pas a nivell amb barreres a l'estació de Renfe de Sant Pol de Mar per accedir a la platja

L'èxit dels abonaments multiviatge recurrents a Catalunya queda demostrat amb les últimes estadístiques proporcionades per Renfe. Entre l'1 de maig i el 31 d'agost del 2023 es van emetre 701.000 abonaments de franc per a Rodalies i 137.000 més per a mitjana distància.

Renfe va emetre 701.000 abonaments gratuïts per a viatges recurrents el segon quadrimestre del 2023

A la resta de la comarca l'impacte del turista del ferrocarril queda més diluït "perquè tenim platges més extenses", com asseguren els alcaldes de Calella, Marc Buch, i Santa Susanna, Joan Campolier, que incideix que "treballem per tenir les millors platges perquè la destinació sigui un atractiu de primer ordre per al turisme".

Però a Sant Pol de Mar ningú no s'alegra amb les visites; només els petits establiments regentats per pakistanesos i hindús perceben algun guany del col·lapse de les seves platges. "Venem aigües i gelats, però els turistes que venen el cap de setmana no gasten gaires diners", reconeix l'Akram, que ajuda el seu amic a portar caixes d'ampolles. D'altres, com en Jaume, que regenta un restaurant, assegura que "per sort no visc dels visitants del cap de setmana". "No gasten, venen amb el dinar de casa, però tinc una clientela fidel de segona residència i del poble de tota la vida", afegeix.

MANÉ ESPINOSA

Platja de les Barques de Sant Pol de Mar

La Matilda, una veïna de 68 anys de Sant Pol de Mar, recorda que "fa 21 anys vaig venir a viure aquí per la tranquil·litat i per la platja i ara em plantejo marxar perquè no tinc ni una cosa ni l'altra" . I mentre maleeix una família que gairebé li dona un cop al cap amb un gran para-sol, explica que "si vols trobar lloc a la platja has de venir a primera hora i fer com els guiris", reservar l'espai amb tovalloles i para-sols abans d'esmorzar. La Mati, com li diuen les amigues, reconeix que els diumenges "només venim a primera hora, ens remullem una mica i després ens n'anem, és esgotador".

La gran platja de les Barques, que el temporal *Nelson* va engrandir davant l'estació de Renfe, segons Garrido, propicia que "tinguis una platja atractiva a

Continua a la pàgina següent

El 80% dels turistes nàutics de la costa barcelonina són internacionals

Aquesta mena de visitant fa estades molt més llargues que el convencional

XAVI JURIO

Embarcacions amarrades al port d'Aiguadolç de Sitges

REDACCIÓ Barcelona

El 81% dels turistes d'aigües profundes que visiten les comarques de la província de Barcelona provenen de l'estranger, segons l'informe *Turisme blau*, que ha fet públic la Diputació de Barcelona i que ha elaborat l'Observatori del Turisme a Barcelona: ciutat i regió. Es tracta de visitants que es desplacen a aigües catalanes per practicar activitats nàutiques, com ara la vela i el surf de rem.

Una de les característiques principals d'aquesta mena de visitant, un dels objectius prioritaris de Barcelona i la seva àrea d'influència per la celebració de la Copa de l'Amèrica de vela, és que fan estades molt superiors a les del conjunt de turistes d'aquesta regió. L'estada mitjana se situa en 8,9 nits, molt per sobre de les 5,4 nits del global de visitants. En sis de cada deu casos (61,3%) el turista nàutic visita les costes de la província de Barcelona per primera vegada. Es desplaça a aquesta destinació en parella en el 66,5% dels casos. El perfil tipus és el d'un home (62%) de menys de 44 anys (60,5%) i amb un nivell alt de formació (el 60,3% tenen estudis universitaris). Es traslladen sobretot per raons de lleure (85,7%) i, a més de la platja, els agrada anar a restaurants (88%) i comprar (81,2%) com a principals activitats complementàries durant l'estada a Catalunya.

A la regió de Barcelona, considerant com a tal la província menys la capital, la meitat dels turistes (49,7%) hi arriben atrets pel mar i l'aigua, amb què interactuen durant l'estada, sigui a partir del turisme o activitats a la platja i en alta mar. D'aquests turistes, quatre de cada deu fan activitats a prop de l'aigua, el 34%, turisme lúdic a la sorra (amb esports com ara el voleibol platja) i el 15,7% s'atreveixen amb les activitats d'aigües profundes, com ara la vela, el surf de rem i la natació en aigües obertes

Per aquest perfil de turista, la 37a Copa de l'Amèrica que se celebrarà a Barcelona des de l'agost fins a finals d'octubre, i que s'estima que seguiran al món més de 1.500 milions de persones de 190 països, pot ser un gran al·licient. Es considera que les regates constitueixen una oportunitat magnífica per donar a conèixer entre aquests turistes la Costa Barcelona, marca turística que aplega les comarques del Maresme, el Baix Llobregat, el Garraf, l'Alt Penedès, el Vallès Oriental i el Vallès Occidental. En aquest territori hi ha nou ports esportius, nombrosos clubs i dues estacions nàutiques (Santa Susanna i Vilanova i la Geltrú), on és possible la combinació del turisme de sol i platja, la cultura, el lleure, les compres i l'esport, segons remarca la Diputació de Barcelona.

La Copa de l'Amèrica ofereix una gran ocasió per promocionar la costa barcelonina entre aquest tipus de turisme

Durant la celebració de la Copa de l'Amèrica, del 22 d'agost al 15 d'octubre, la Diputació disposarà d'un espai propi al *village* del Moll de la Fusta que aprofitarà per donar a conèixer els atractius turístics de la província amb l'objectiu de potenciar aquest segment del mercat.●

Festa de reobertura del Port Olímpic diumenge

■ Els barcelonins podran redescobrir el renovat Port Olímpic aquest diumenge, entre les deu del matí i les nou del vespre, en una gran festa ciutadana amb activitats per a tots els públics. L'objectiu és mostrar la transformació duta a terme per l'empresa municipal BSM des del 2020 en un espai on conviuran la nàutica, l'economia blava i la restauració.

Junts demana més seguretat per afrontar l'estiu, i BComú, menys turisme

REDACCIÓ Barcelona

El grup de Trias per Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona reclamarà, a les comissions de ple d'aquesta setmana, una "millora de la seguretat" a la ciutat aquest estiu a través d'una auditoria sobre el funcionament de la Guàrdia Urbana davant uns mesos en què es preveu "més violència, circulació d'armes i furts".

El portaveu de Junts a l'Ajuntament, Jordi Martí, va explicar que l'auditoria que el grup demanarà anirà orientada a confirmar que els recursos de la Guàrdia Urbana "afrontin aquestes amenaces", en uns mesos en què es disputarà la Copa de l'Amèrica de vela, per a la qual s'ha preparat un dispositiu especial.

Entre les iniciatives que el grup de BComú portarà a les comissions hi ha una sèrie de propostes contra els efectes de la massificació turística. Entre altres coses, el grup que presideix l'exalcaldessa Ada Colau demanarà que l'augment del recàrrec de l'impost turístic fins al màxim de quatre euros es destini a projectes de cohesió i dinamització dels barris. També proposaran reduir el nombre de turistes que poden accedir cada dia al Park Güell i descartar "més usos privats com el de la desfilada de Louis Vuitton".

Per la seva banda, el grup popular demanarà un pla de millora urbana de l'avinguda Paral·lel perquè "necessita uns mínims urbanístics que no té". Segons el portaveu del PP al Consistori, Juan Milián, el Paral·lel està "molt" brut, té un mal enllumenat i no té zones verdes.●

"Venim de l'àrea metropolitana amb les famílies perquè allà la policia ens assetja"

Ve de la pàgina anterior

una hora de Barcelona i a vint metres de l'estació" que com a única protecció disposa d'un pas a nivell amb barreres "que la gent no respecta perquè triga molt a aixecar-se la barrera". L'alcaldessa reclama que els trens vinguin en condicions" i no plens i especula que "si els bitllets no fossin de franc, els visitants es distribuirien molt millor".

Garrido demana que "el Govern, quan pren una decisió, estudiï les conseqüències que pugui tenir i no deixi que l'impacte sigui només per als ajuntaments". En aquest sentit, reclama més freqüència de trens, "com les han incrementades fins a Arenys de Mar".

L'estació de Renfe de Sant Pol de Mar el diumenge al matí és un formiguer de viatgers que baixen alleujats dels combois en què han viatjat 65 minuts com sardines. Entre ells, una família d'origen equatorià, els Zambrano, la parella i quatre criatures de 7 a 12 anys. "Venim de Santa Coloma de Gramenet, enamorats de Sant Pol". Porten una nevera i un enorme para-sol. Els nens, amb una espessa barreja de crema solar i suor a la cara, porten motxilles, pilotes i inflables. "Paguem els nostres impostos i tenim dret a passar un bon cap de setmana". Reconeixen que "no anem a restaurants, però dins de les nostres possibilitats som feliços".

Demanant pas entre els tafaners que s'apinyen a peu de platja davant de l'estació per localitzar la millor ubicació, baixa del tren una altra família de tres membres a qui acompanyen dos grups més. "Som els Vargas, els Medina i els Castro, peruans que venim de Badalona". Expliquen que a l'àrea metropolitana "la policia ens assetja i per això hem de desplaçar-nos". En pocs minuts, un aconsegueix comprendre per què els poden cridar l'atenció. Els peruans mostren una extraordinària habilitat per muntar una carpa, una minicadena, una petita pista de vòlei i quatre neveres que reparteixen estratègicament per les zones amb ombra i per marcar territori. "Ens repartim el menjar i tornem amb el tren de les vuit del vespre, abans no es faci fosc, és la manera que ens puguem reunir amb els compatriotes que estan repartits a l'àrea metropolitana".

El tren, juntament amb el vehicle particular, també ha experimentat un gran increment com el mitjà de transport que més fan servir els turistes usuaris dels hotels a la costa del Maresme. L'any passat els allotjaments de la comarca costanera va rebre 2.233.781 clients, segons les dades facilitades per la Diputació de Barcelona, que ha detectat un increment del turista de proximitat, incloent-hi viatgers espanyols i catalans.

L'any passat el Maresme va rebre 1.195.850 visitants que es van allotjar a hotels, càmpings i altres establiments, uns quants menys que els comptabilitzats el 2022, quan van ser 1.282.306. Del total de turistes que el 2023 van visitar la comarca, 156.364 es van desplaçar amb tren, mentre que més d'un milió va arribar a la costa al seu vehicle propi.●

ÀLEX GARCIA

El Tram durant la primera jornada de proves en el nou recorregut ahir a la nit

Es prova el tramvia de la Diagonal sense concretar entrada en servei

El Trambesòs arribarà fins a Verdaguer després d'analitzar-se a l'estiu

JOSE POLO
Barcelona

Si ahir a la nit us vau trobar a Barcelona un tramvia circulant a una velocitat extremament reduïda envoltat d'una vintena de tècnics inspeccionant-ho tot al nou tram entre Glòries i Verdaguer passant per la Diagonal, vau assistir a la prova inicial de la primera fase de l'ampliació que algun dia, quan se n'executi la segona, acabarà unint el Trambaix i el Trambesòs. Un moment històric després de molts anys de feina, segons els impulsors del projecte que, de moment, no s'atreveixen a posar una data concreta de l'entrada en funcionament d'aquesta primera fase de la prolongació del servei de transport públic. Això sí, comenten d'una manera prudent que serà durant la pròxima tardor.

Fins al moment les diverses parts de la renovació han estat provades individualment, però ahir es va provar la integració. És a dir, que funcionin correctament totes juntes i la seva conjugació amb la resta de la ciutat, amb els sistemes, com per exemple els semàfors.

Per primera vegada el tramvia funciona amb catenària subterrània fent servir un innovador sistema d'alimentació

"És un moment singular, es fa a la nit perquè és quan hi ha menys trànsit", va explicar Manuel Valdés, director general de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), hores abans del passeig tècnic. Van ser acompanyats de la Guàrdia Urbana per gestionar els inconvenients que poden generar aquesta mena d'exàmens, que més endavant es repetiran. "Seran precisament les proves les que determinaran el calendari final", va afegir Valdés. Aquesta mena de tests es fan per detectar possibles errors i corregir-los. Després arribarà la marxa en blanc, que consisteix en el fet que tot el sistema funcioni amb completa normalitat, però sense passatgers. Aquest serà el veritable pas previ a la posada en marxa.

Els especialistes no van voler concretar cap element que temessin corregir. Però sense cap dubte un dels aspectes més innovadors de l'ampliació del tramvia és el seu sistema d'alimentació. Quan arribi a Glòries amagaran els pantògrafs que els connecten al corrent mitjançant la catenària. Allà passaran a aconseguir l'energia per mitjà d'una mena de catenària sota terra, que no serà visible, amb un sistema anomenat *patins*.

"És la primera vegada a l'Estat que es treballarà amb catenàries subterrànies i la segona vegada al món que es farà amb tramvies adaptats", va explicar Lluís Alegre, director de l'àrea de mobilitat de l'ATM. L'altra experiència d'adaptació de material antic es va dur a terme a Istambul, però els combois turcs no tenien dues dècades de treball d'experiència, com sí que els tenen els barcelonins. Divuit unitats van ser adaptades i abans de final d'any arribaran tres nous vehicles ja llestos per funcionar així. Si tot va bé, els tramvies canviaran el pantògraf pels patins "en el temps que triga la gent a entrar-hi, no es perdrà velocitat comercial".

"Avui és un dia assenyalat per a un projecte que ha requerit molt d'esforç", va dir l'enginyer en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Oriol Altisench. El nou servei, assumit pel Trambesòs, recorrerà un total de dos quilòmetres pel centre de Barcelona, i entrarà en la trama urbana de l'Eixample. Quan es consolidi, preveu crear una demanda addicional de 24.000 viatges al dia i eliminar 2.000 cotxes al tram central de la Diagonal, segons càlculs de l'Ajuntament. El trajecte entre Glòries i Verdaguer es durà a terme en set minuts.

Totes les obres d'urbanització estan en la "fase final", va dir el director general de Bimsa, empresa pública de l'administració municipal de la capital catalana, Ricard Font.●

Primer bus d'hidrogen verd a la línia V19

■ Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) va presentar ahir el primer autobús d'hidrogen verd amb zero emissions a la línia V19 (Barceloneta-plaça Alfonso Comín), que s'afegeix als vuit vehicles amb aquesta tecnologia que circulen per a la línia X1. L'objectiu és arribar a les 46 unitats a finals d'any. Amb aquestes incorporacions, a finals del 2024 un 25% de la flota de TMB serà de zero emissions, la majoria de busos elèctrics, va explicar ahir la presidenta de la companyia i primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet, que va emmarcar l'entrada en servei de la línia V19 en el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb la descarbonització. TMB va fer funcionar el primer bus d'hidrogen a Espanya.

El carrer parla... i es diverteix

Albert Gimeno

Mentre la llarga llista de polítics catalans es continua esforçant per fer exercicis de trigonometria per descobrir sinus, cosinus i tangents dels possibles pactes electorals, el carrer va remullar la comunitat autònoma en un bany de realitat. La selecció espanyola de futbol va guanyar la seva quarta Eurocopa i la gent va prendre el centre de Barcelona i d'altres poblacions catalanes. Amb normalitat, alegria i llibertat. Bravo. Això no significa que l'única normalitat que cal aplaudir a Catalunya sigui la que defensa les coses de tots els espanyols, però no era gaire comprensible que el carrer no visqués sense complexos totes les coses que fan feliç molta gent.

L'aspecte de la Gran Via i de plaça Catalunya ahir a la nit era espectacular. Politització? És evident que en una concentració tan nombrosa hi ha persones de totes les orientacions polítiques, però va fer la sensació que hi havia joves que simplement volien expressar l'alegria pel triomf de *la roja*, l'equip de tothom que gràcies a jugadors catalans i bascos va tornar a manar a Europa 12 anys després de l'últim campionat. Segur que aquesta demostració d'alegria pàtria ha incomodat tots els que només accepten per bandera una estelada, però la realitat del carrer a Barcelona és així, amb gent de tota mena disposada a no haver d'amagar l'alegria perquè celebren el triomf d'Espanya.

Ben aviat viurem un altre gest de normalitat a la capital catalana. Barcelona acollirà una reunió en la qual participaran tots els directors dels centres Cervantes repartits pel món. Una iniciativa que explicava a *La Vanguardia* ahir el director de l'Institut Cervantes en una magnífica entrevista de Xavi Ayén. No se m'acut cap millor ciutat perquè les lletres castellanes (i les de la resta de llengües espanyoles) estiguin representades en un conclave. Barcelona ha estat l'epicentre editorial del castellà al món, sense que per això hagi hagut de claudicar (al marge dels períodes dictatorials) de la seva identitat catalana, i això cal preservar-ho. No tindria gaire sentit que per quedar bé amb els que només viuen la vida en català la ciutat hagi de renunciar a una posició de poder i reconeixement de les lletres cervantines.

A Barcelona som duals, bilingües, habituats al mestissatge, també el cultural

A Barcelona som duals, bilingües, habituats al mestissatge, i no només el racial, sinó també el que té a veure amb una llarga llista de patrimonis culturals. No permetem que ens redueixin com el cuiner consumeix el rajolí de conyac abocat en un sofregit. Visquem l'experiència com Yamal s'entén amb Williams jr., o Fabián amb Olmo. Es tracta que Barcelona destaqui i que això s'aconsegueixi amb una alta satisfacció de la ciutadania. Aquí es tracta de gaudir, perquè per passar-ho malament ja tenim als antitot, aquella espècie de rondinaires dignes imitadors de Don Cicuta a *Un, dos, tres*.

MANÉ ESPINOSA / ARXIU

L'operació vol pal·liar el dèficit d'habitatge públic a la comunitat catalana

Préstec per construir 4.300 pisos públics a Catalunya

El Banc Europeu d'Inversions finança l'operació

REDACCIÓ Barcelona

Impuls europeu per ampliar el parc públic a Catalunya. El Banc Europeu d'Inversions (BEI), presidit per Nadia Calviño, va anunciar ahir la concessió d'un préstec a l'Institut Català de Finances (ICF), la banca pública de promoció de la Generalitat, per un valor de 490 milions amb l'objectiu de construir en territori català més de 4.300 habitatges assequibles de protecció oficial en règim de lloguer i eficients des del punt de vista energètic. Es preveu que els pisos estiguin a punt el 2028 i que, amb aquesta operació, en surtin beneficiades més de deu mil persones.

Es tracta del préstec de més valor que ha concedit el BEI a l'ICF, i concretament ja s'ha signat el primer tram, per un import de 163 milions. En aquest acord també hi intervé l'Agència Catalana de l'Habitatge, atès que bonifica els costos financers de les operacions.

El projecte té l'aval del programa InvestEU de la Unió Europea, una iniciativa que impulsa inversions estratègiques a llarg termini a través de la mobilització de fons privats i públics per donar suport a la recuperació econòmica. S'estima que la construcció dels habitatges creï prop de 7.000 llocs de treball.

La Generalitat rep 490 milions perquè els habitatges en règim de lloguer estiguin a punt el 2028

Els responsables de l'acord esperen que la prestació ajudi a pal·liar el dèficit de pisos socials de lloguer a Catalunya, on actualment només representen l'1,7% del total d'habitatges de primera residència, segons l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona.

Calviño va fer ahir l'anunci mitjançant un vídeo emès en una jornada sobre els fons europeus Next Generation, organitzada per l'Ajuntament de Barcelona i inaugurada per l'alcalde de la ciutat, Jaume Collboni, i el ministre d'Indústria i Turisme, Jordi Hereu.

"L'accés a l'habitatge per als joves i la necessitat de rehabilitar i modernitzar l'enorme parc immobiliari és una prioritat en tota la Unió Europea", va assegurar la presidenta del BEI.

Per la seva banda, la consellera d'Economia en funcions de la Generalitat, Natàlia Mas, va qualificar l'operació d'"històrica" a causa de la quantia del préstec i perquè "aborda un problema molt important que cal resoldre: l'accés a l'habitatge". "Com a banca pública de promoció, l'ICF té com a eix estratègic l'impuls de l'habitatge de lloguer social i assequible, juntament amb la transició verda, la reindustrialització i el suport al sector primari", va destacar Vanessa Servera, consellera delegada de l'ICF.●

L'aeroport d'Alguaire bat el seu rècord d'operacions

LLEIDA L'aeroport de Lleida-Alguaire va comptabilitzar al maig 4.195 operacions de vol, la major part de les quals corresponen a accions de formació de les escoles de pilots. Es tracta del rècord històric de la instal·lació, i supera per primera vegada les 3.921 operacions del març del 2021. Alguaire va registrar un total de 14.781 operacions durant els primers sis mesos de l'any, gairebé un 70% més que el mateix període del 2023. Per la seva banda, l'aeroport d'Andorra-la Seu d'Urgell va comptabilitzar 2.936 operacions del gener al juny, un 13% més que al mateix període de 2023. Pel que fa a la xifra d'usuaris, els dos aeroports van sumar un total de 28.867 passatgers el primer semestre del 2024, un 49,2% més que el mateix període del 2023. / ACN

Arrenquen les boies que delimiten el bany a la cala del Vedell

MONT-RAS L'entitat ecologista SOS Costa Brava denuncia que per segona vegada aquest estiu han desaparegut les boies que delimiten la zona de bany a la cala del Vedell, una platja de difícil accés de la Costa Brava. Els ecologistes apunten a les embarcacions que volen fondejar a prop de la costa en aquest punt inclòs a l'espai natural Castell-Cap Roig. Consideren que les balises "són necessàries" per fixar una franja de seguretat per als banyistes i preservar el fons marí, especialment les praderies de posidònia. L'entitat demana als ajuntaments de Palamós, Palafrugell i Mont-ras una normativa comuna que "freni la pressió i agressions" nàutiques a la zona de Cap Roig i més vigilància per evitar la desaparició de les boies. / **Sílvia Oller**

Collboni demana d'allargar els fons Next Generation

BARCELONA L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, va demanar ahir d'allargar els fons Next Generation més enllà del 2026. Barcelona ja ha gestionat directament 275,8 milions d'euros en 90 projectes, dels quals un 47% s'han executat. A més dels fons gestionats directament per l'Ajuntament, el conjunt d'ens públics i privats de Barcelona ha atret 2.000 milions per a projectes desenvolupats a la ciutat, que han arribat a 3.311 ens beneficiaris. A les jornades "Ara, Barcelona avança amb els fons Next Generation", Collboni va afirmar que l'Ajuntament té projectes "amb horitzó 2035" que necessiten fons extraordinaris de l'Estat o d'Europa, com la transformació del 22@ nord, la Zona Franca, la Sagrera, l'ampliació de línies de metro, la Biblioteca Provincial i el nou hospital Clínic. / Redacció

PAULA SAMA

La presidenta del BEI, Nadia Calviño, intervenint a distància

Desarticulada una banda familiar de lladres de pàrquings molt ben organitzada

REDACCIÓ Barcelona

Els Mossos han detingut quatre homes pertanyents a un clan familiar que robava a l'interior de cotxes estacionats en pàrquings privats d'ús públic de Barcelona i l'àrea metropolitana. Se'ls atribueixen almenys 15 robatoris d'aquest tipus en què s'haurien apoderat d'objectes per valor de 120.000 euros.

Les detencions van ser el 8 de juliol, però la investigació es va iniciar l'octubre, arran d'un robatori en un aparcament del passeig de Gràcia de Barcelona, on els lladres van trencar la finestra del copilot i es van emportar objectes valorats en 1.800 euros. Pocs dies després van fer un robatori de les mateixes característiques en un altre aparcament, cosa que va fer que els mossos de la comissaria de l'Eixample relacionessin els dos fets i sospitessin d'una mateixa autoria. Després de veure les imatges de les càmeres de seguretat, els policies van fer les primeres identificacions i van determinar l'existència d'un grup format, pel cap baix, per deu homes que mantenien lligams familiars entre ells.

Les funcions de cadascun dels membres del clan estaven perfectament delimitades: uns primers cometien els robatoris; uns segons emmagatzemaven i venien els objectes robats, i uns tercers s'encarregaven de la logística. Amb els diners obtinguts dels robatoris, compraven cotxes nous que posaven a nom dels membres sense antecedents.

Els lladres feien servir cotxes propis per desplaçar-se als pàrquings on cometien els robatoris, cosa que els facilitava la fugida. El dia 8, després d'haver identificat els principals integrants del grup, els Mossos van dur a terme tres entrades i escorcolls a domicilis de Barcelona i Mataró en què van intervenir 7.400 euros en efectiu, nombrosos objectes denunciats com a robats, claus de cotxes utilitzats per la banda i eines fetes servir per dur a terme els robatoris, entre les quals un inhibidor de freqüència.

Els quatre detinguts tenen entre 21 i 39 anys i acumulen nombrosos antecedents policials.●

BARCELONA SECRETA
3

La ‘catedral’ subterrània del Poblenou

Xavi Casinos

La fàbrica Can Waldes conserva un soterrani amb habitacles coberts de ceràmica vidrada pensats com a dipòsits d’oli

XAVI CASINOS

La ceràmica vidrada del singular soterrani de la fàbrica de Can Waldes

Si teniu uns pantalons texans o qualsevol altra peça que contingui botons, reblons o un altre tipus d’element metàl·lic, molt probablement ha sortit de la centenària fàbrica de Can Waldes, al Poblenou. Aquesta emblemàtica indústria, amb seu en un edifici protegit, a més compta amb un soterrani meravellós, cobert de rajoles de ceràmica vidrada i format per desenes d’habitacles connectats entre si, una singular *catedral* sota terra.

Can Waldes va obrir el 1924 al Poblenou, en un edifici projectat el 1919 per l’enginyer Darío Daura. Originalment, s’havia de destinar a la producció d’oli. Dipòsits per emmagatzemar-ne són precisament els habitacles en què es divideix el soterrani. La planta de la fàbrica encara conserva les tapes metàl·liques per on s’accedia a aquells tancs. Tot i això, el projecte olier no va prosperar i l’edifici va ser destinat a altres usos industrials, moment en què els dipòsits es van connectar entre si per portes amb arc i el soterrani es va destinar a algunes feines i magatzem.

XAVI CASINOS

Vestigis del passat de la factoria del Poblenou

L’activitat per la qual és coneguda des de fa un segle Can Waldes va iniciar el seu camí al Poblenou quan un industrial txec, Jindrich Waldes, va adquirir l’edifici i va obrir-hi la fàbrica d’accessoris metàl·lics per a la confecció. Waldes havia creat la seva empresa a Praga el 1902 i, abans que a Barcelona, ja havia estès el seu negoci a Dresden, Varsòvia, París i Nova York. Tot es va truncar quan Waldes, d’origen jueu, va ser detingut per les autoritats nazis i va ser deportat el 1940 al camp de concentració de Jena i més tard a Buchenwald. La família, instal·lada als Estats Units, va aconseguir alliberar-lo, però va morir durant el viatge a Amèrica a causa del deteriorament físic sofert.

Aquesta factoria centenària va acabar fabricant accessoris metàl·lics per a la confecció

Can Waldes i la seva catedral subterrània es troben al carrer Ramon Turró, 111-129. L’activitat continua en marxa, però el 1981 es va culminar el procés d’adquisició de la fàbrica pels treballadors, i es va constituir en la cooperativa actual, com a conseqüència de la recessió del 1974. El magnífic soterrani és avui majoritàriament buit, tret d’algunes estances que mantenen la funció de magatzem. En d’altres s’hi conserva maquinària antiga, testimoni de la seva història.

Amb una fotografia
La família reial de Suècia inicia les vacances

Les vacances de la família reial de Suècia comencen el 14 de juliol amb els actes per celebrar l'aniversari de la princesa Victòria (47) i amb la foto dels reis Carles Gustau i Sílvia amb els seus fills i nets a Solliden, el palau d'estiu a l'illa d'Öland.

Missatges dels actors
'Sensación de vivir' plora Shannen Doherty

Els actors de *Sensación de vivir* han lamentat la mort de Shannen Doherty. Un dels missatges més emotius ha estat el de Gabrielle Carteris: "Sé que en Luke [Perry] és allà dalt esperant-te amb els braços oberts", sobre la història d'amor dels seus personatges.

L'any zero d'Isabel Ordaz

L'actriu aborda a 'La vida en otra parte' la seva experiència amb el càncer

JUSTO BARRANCO

Madrid

Isabel Ordaz (Madrid, 1957) acaba de tornar de Barcelona, on ha estat tres dies rodant un curt. Convertida en un cara popular per *la hierbas* d'*Aquí no hay quien viva*, l'actriu publica *La vida en otra parte* (Roca), en la qual narra el dur procés que va viure amb un càncer de recte –"un càncer de merda", ironitza– fa sis anys. Un testimoni escrit en el seu procés de curació i en què els tractaments i el dolor es barregen amb la literatura, la filosofia, la memòria, la poesia i la mística. Una reflexió sobre la vida.

"És la història d'un llibre, no la d'un càncer. Un llibre que em va caldre escriure arran d'un diagnòstic tan radical com és un carcinoma o un tumor o digues-li com vulguis. I allà la paraula salva. Em vaig adonar que a partir d'aquelles sis lletres canalles i un accent s'inaugurava l'any zero de

"Sempre havia volgut tenir més sort, tenir un altre passat; el càncer m'hi ha reconciliat, ara soc més jo"

la meva vida. No només perquè em pogués salvar o no, si no què se'n faria, de mi, qui era jo a partir d'allà, la identitat, les relacions, la professió, com et presentes al món. No em podia conformar amb ser una serva d'un diagnòstic, de la medicina, que et salva la vida, i des d'aquí reto homenatge als oncòlegs. Però he passat tota la meva vida sent d'altres i no podia ser aquesta que ja només era una persona amb càncer. Vaig decidir que havia de començar a escriure el que em passava. És una oportunitat per a tornar a començar, intimar amb les preguntes de sempre: què som, on anem, d'on venim i, sobretot, quan estàs a punt de morir-te o no, què passa si ja no pots pujar a un escenari? Si ja no ets aquella Isabel que té uns amics, fa unes certes coses, es presenta sota un nom i una professió. I et trobes la vida en una altra part".

Recorda que "el primer que lliures amb un diagnòstic així és la voluntat. Miri, ho sento, ha de

PIERFRANCESCO ARTINI

Renovada L'actriu Isabel Ordaz assegura que la malaltia que va patir la va obligar a ser més amiga de si mateixa i també l'ha ensenyada a viure més a poc a poc

'La hierbas' Ordaz i José Luis Gil en una escena de la sèrie 'Aquí no hay quien viva' el 2003

Actriu i escriptora Ordaz amb el llibre 'La vida en otra parte' en una sessió de firmes

Va cantar en playback
Shakira, criticada pel seu xou a la Copa Amèrica

Shakira va actuar a la final de la Copa Amèrica, a Miami, al mateix estadi on va cantar per a la Super Bowl del 2020. Aquesta vegada la colombiana ha estat criticada per fer servir playback i allargar el descans més temps del que és habitual per muntar l'escenari.

SANTORAL

Mare de Déu del Carme, Maria Magdalena Postel, Eustaqui, Faust, Sisenand de Còrdova, Vitalià, Generós, Macari

ANIVERSARIS

34 **C. Tangana** *músic*

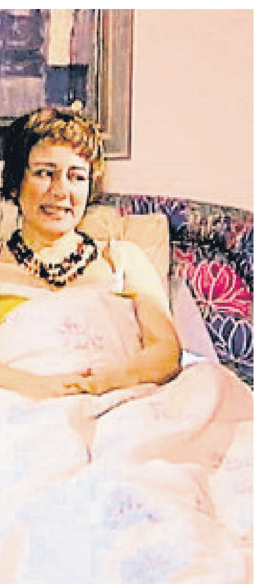
36 **Sergio Busquets** *futbolista de l'Inter Miami*

60 **Miguel Indurain** *exciclista*

76 **Rubén Blades** *músic*

46 **Irene Visedo** *actriu*

continuar la fletxa per a oncologia. Tu estàs atabalada, no saps què passa, què fer, perquè estem acostumats a fer la nostra voluntat. Aquí et quedes desnonada. Per a un jo és massa. Si som una mica intel·ligents, pactem amb la realitat, i les altres coses les gestionem com podem". I si bé, admet, "en el càncer hi ha dolor, pena, molta inquietud, no em volia deixar segrestar pel dolor. I tampoc no és permanent, tot i que hi ha moments clímax, com quan després de renovar tota la fontaneria interior el meu cos rebutjava l'aliment i era un crit permanent. És un endarreriment de la humanitat el dolor, hauria d'estar superat", riu. Però. afegeix, "també el procés està habitat d'amistat, no tinc família, hi havia uns amics puntuals que em van donar la mà, em van dir 'no estàs sola'. I hi ha aquelles petites gotes que la vida et dona, un paisatge, la natura, vaig tornar molt a la natura com una gran pell de què ens hem oblidat".

IMBD

I assegura que el procés l'ha ensenyat "a viure més a poc a poc". "Se'ns ha precipitat molt el temps, hi ha una velocitat que ens porta a no saber què és la vida, a no ser hedonistes, se'ns n'ha anat l'eròtica de l'existència, tenim pressió per produir. La malaltia t'obliga a ser molt amiga de tu mateixa. El que t'ofereixen des de fora queda en *standby*. Vaig haver d'escoltar, caminar més a poc a poc, no tenia energia, vaig començar a arrossegar les sabates, a escoltar molt més lentament".

I va recuperar la memòria. L'avi mort en presons franquistes, la nena sàdica amb el pollet... "Hi ha gent molt nostàlgica que viu en el passat, jo no, però davant el no futur se'm va imposar el passat. I em va venir com una gràcia, una reconciliació. Soc perfeccionista. I si m'hagués agradat tenir un altre pare, una altra àvia, no, l'àvia no la canvio, però potser un altre passat, m'hi vaig reconciliar, i m'ha deixat com a herència ser més jo, portar menys màscares. Jo que sempre m'he dit 'el meu pare era així, no em van facilitar la vida'... són cartes, neixes amb elles, després el joc el fas tu. Vaig voler sempre tenir més sort. No existeix això. En totes les famílies hi ha moments clars i d'altres de foscos. Ara m'estimo més. La meva veu és la meva veu. Petita o gran, però és la meva veu".●

INSTAGRAM

Mainat es compadeix de la seva ex

El productor diu que li costa d'entendre que la seva dona el volgués matar

JORDI BORRÀS / ACN

Angela Dobrowolski (41) va arribar a la sala des de la presó de Brians, on compleix una altra condemna

TONI MUÑOZ
Barcelona

A Josep Maria Mainat li costa d'entendre que la seva exdona el volgués assassinar. Ahir, a la primera sessió del judici contra la seva exdona, Angela Dobrowolski, el productor televisiu es va mostrar compassiu cap a la mare dels seus fills, i va destacar que havien viscut anys molt feliços fins que les addiccions la van convertir en una persona amb qui discutia constantment. "Si aquest tribunal la condemna, serà un dels dies més tristos de la meva vida; no penso que hauré guanyat, sinó que hauré perdut", va advertir. "Costa molt de pensar que em volia matar. Hi he donat voltes durant quatre anys, i és possible. L'he vista fer bogeries i no té el cap a lloc, ha posat bombes i ha fet coses absurdes. Potser per l'estat mental o perquè anava col·locada va pensar que això (intentar matar-me) era el millor. Per tant, penso que és possible (que em volgués matar), tot i que també vull pensar que se'n va penedir i va provar de solucionar-ho (trucant a una ambulància)", va explicar. Mainat demana 14 anys de presó per a la seva exdona per intent d'assassinat i revelació de secrets.

Darrere, a un metre de distància, seguia les seves paraules Angela Dobrowolski amb els cabells tenyits de rosa després d'haver estat traslladada des de la presó de Brians 1, on compleix condemna per haver falsificat uns xecs de Mainat.

QUIQUE GARCIA / EFE

Testimoni Josep Maria Mainat (78) entrant al Palau de Justícia amb la seva advocada, Olga Tubau; es va mostrar trist pel procés judicial, però demana 14 anys de presó per a la seva exdona

> **"Si aquest tribunal la condemna, serà un dels dies més tristos de la meva vida; no penso que hauré guanyat"**

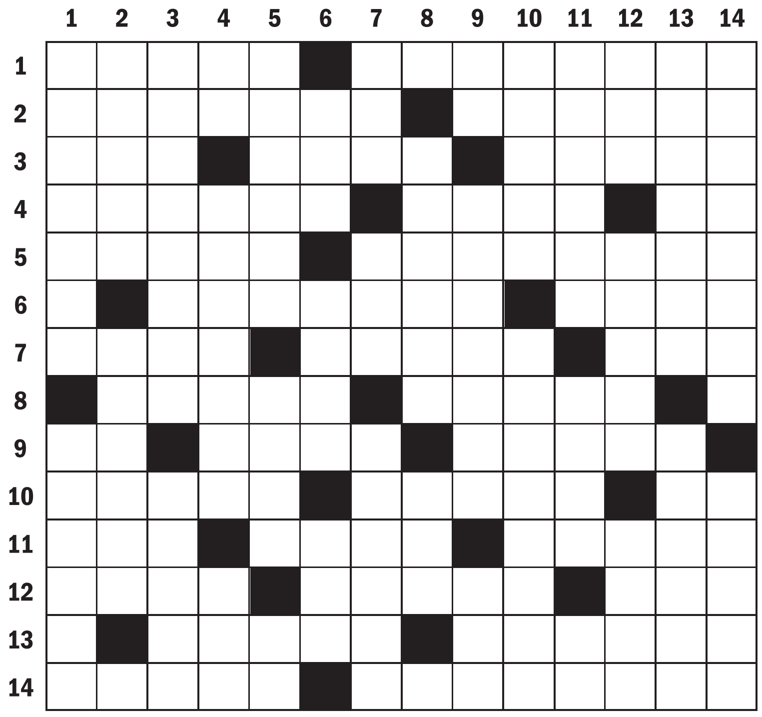
Durant la declaració, l'exmembre de La Trinca va recordar que Dobrowolski va revisar sense permís els seus correus i va descobrir que volia separar-se'n. Els correus indicaven que, quan s'iniciessin els tràmits del divorci, la dona quedava exclosa de l'herència. La nit dels fets li va comunicar que començaria la paperassa i es va desencadenar "una discussió molt forta", va recordar. "Penso que havia consumit. Li va provar molt malament i va començar a hiperventilar. No l'havia vista mai tan alterada". Mainat se'n va anar al llit i, quan estava "profundament adormit", la seva exdona va entrar 13 vegades a l'habitació. A les dues de la matinada li va oferir posar-li dues injeccions: una hormona de creixement i un producte per aprimar-se, Saxenda. "Li vaig dir que no, que descansava. Arran de tanta insistència i amb el dia que havíem tingut, vaig pensar que d'acord, perquè sabia que la Saxenda no era perillosa, i l'hormona de creixement, tampoc". Al cap d'unes hores, Mainat va caure en coma.

> **El glucòmetre va indicar un nivell de sucre molt baix, però l'acusada no va trucar a emergències**

Durant la instrucció, els científics han determinat que l'única substància que li va poder abaixar de manera sobtada el sucre va ser la insulina. L'exmembre de La Trinca té diabetis tipus 2 i va assegurar que a casa seva no hi ha aquesta substància. Si es determina que Dobrowolski li va injectar insulina, significaria que l'hauria portada a casa i que, per tant, hi va haver premeditació per matar-lo. Seran clau les càmeres de seguretat que van captar els moviments estranys de la dona la nit dels fets. Una altra prova clau és el glucòmetre. El nivell de glucosa en sang que va donar Mainat va arribar a un nivell perillosament baix, que, tot i així, no va empènyer la seva dona, estudiant de l'últim any del grau de Medicina, a trucar a una ambulància fins al cap de 20 minuts. L'acusada sempre ha mantingut que li va administrar Saxenda i que va ser aquest producte el que li va provocar la baixada sobtada de sucre. Ahir, Pol Mainat, fill del productor, va dir que havia vist el seu pare "ferit milions de vegades" i va recordar que, quan el va visitar a l'hospital, li va dir: "M'ha intentat matar, m'ha posat una injecció que no m'esperava". I va reiterar que l'únic que li va poder fer abaixar el sucre va ser la insulina. "Ni Saxenda, ni polles", va dir, enfadat.●

ELS MOTS ENCREUATS Màrius Serra

Núm. 12327

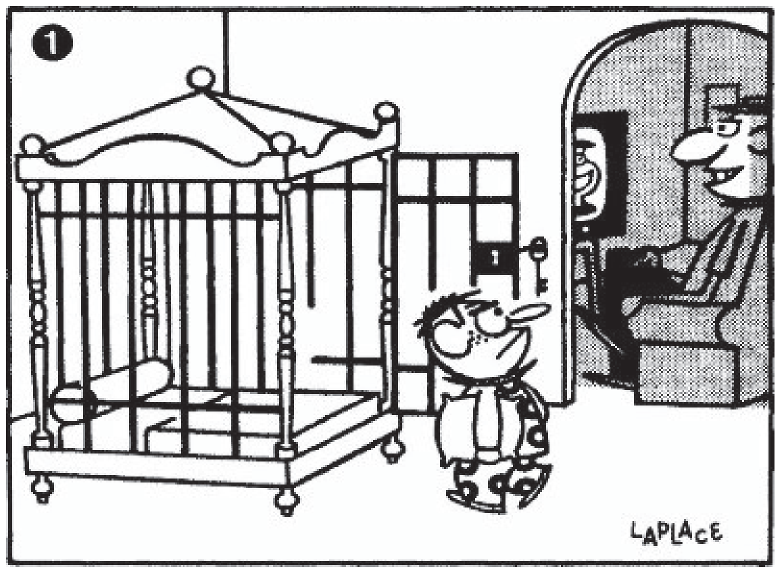
HORITZONTALS 1. Ganxo de cirurgià. L'edat de la màxima energia. **2.** Salaris mensuals. Agredit a la sala de billar. **3.** Agitació al PEN Club. Poden ser d'oliva o sants. Aïlli. **4.** Dolços. Sala d'aprenentatges diversos. Funciona. **5.** Imatge religiosa de ritu oriental. Preparar el cavall perquè s'hi pugui acomodar el genet. **6.** Centúria. Sou escassos. Na. **7.** Transpirat. Xerrotejar una llengua sense acabar de saber-la bé. Mig ballet. **8.** Foradi sense perdre els estreps. Ensinistra l'animal per a la feina. Sofre. **9.** Tants romans com dàlmates. Petita eminència al peu d'un arbust. Cabra esvelta. **10.** Peça dental amenaçadora del vampir. Enganyem profundament. Diu que ha perdut el cap. **11.** Pica. El suca agitadament i li surt un arbust. L'oferiran de la vall de Vielha. **12.** Conjunt de dos pals encreuats en forma de X o creu de Sant Andreu. Malacostumi algú a parlar només amb números romans. Tres en un iceberg. **13.** Puny d'espasa. Equivocació vibrant. Faci obsequis. **14.** Hi posem manetes. Intentem agredir una autoritat.

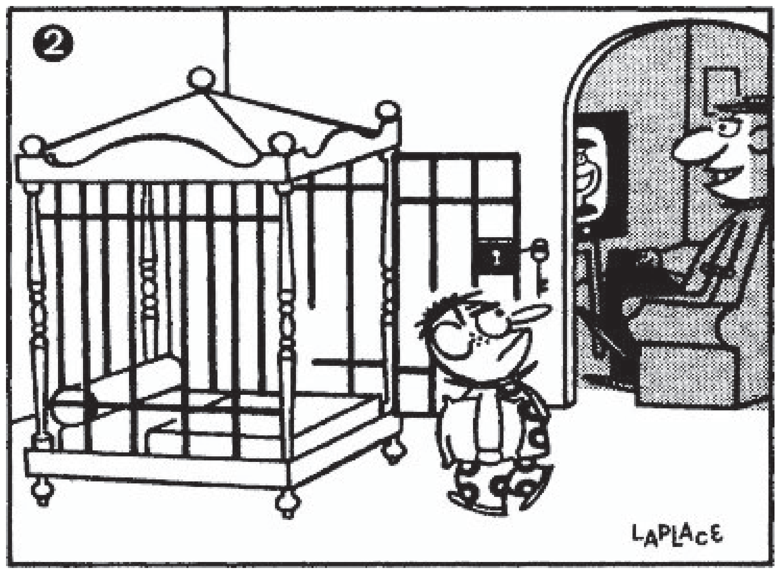
VERTICALS 1. Els antagonistes. Esquer fet amb cucs de terra. **2.** Escrostonat i mig trencat. Que serveix. Símbol septentrional. **3.** Demanar suplicant. Lents d'augment molt apreciades a Mèxic. **4.** Níquel. Sentència d'excomunió pronunciada per l'autoritat eclesiàstica. Ho comparteixen la mare i el pare. **5.** Apuntar. Lluita de forces. Rom anaeròbic. **6.** Pèls retallats. Sortida professional que tot professional busca. Comencem a avorrir-nos. **7.** Tres amb na Josie. Nega haver perdut el cap. El deixarà per mort. **8.** Ens cal per respirar. Dibuix ornamental consistent en la repetició dels temes d'un mateix adorn al llarg de les parets, dels terres o dels sostres. Raül Cavaller Caballero. Creu. **9.** Funciona. Clienta d'un servei. Mirem sense ajuntar mai els llavis. **10.** El més simple dels hidrocarburs de la sèrie olefínica. Vivíem en un barri concret. **11.** Relatius a la nàpia. Gamarús que no parla la llengua de Putin. Gran Premi. **12.** El prefix que reitera, ressò. Relatiu a la part tova de les orelles del taverner lleidatà. Obligació a la pena que correspon al pecat àdhuc després de perdonat. **13.** Alliberada de tota pena. Dimoni. **14.** Remenaries els troncs de la foguera perquè revifi el foc. Consagrem un monitor de spinning.

ELS 8 ERRORS

Original publicat a La Vanguardia entre 1982 i 1999

En el dibuix de dalt hi ha vuit diferències respecte al dibuix de baix

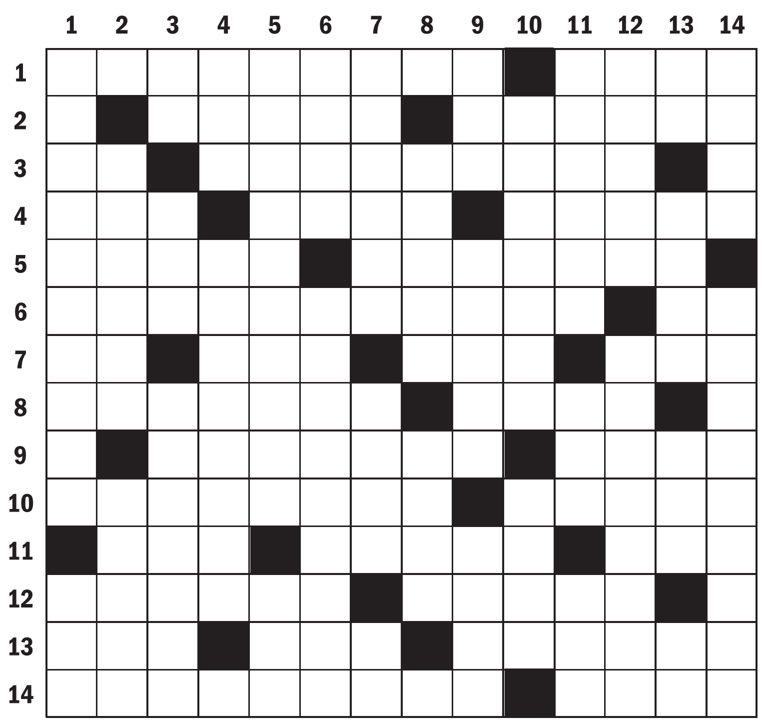

CRUCIGRAMA Fortuny

Núm. 13782

HORIZONTALES 1. Encuentro torpe o repetitiva iteración de sones o sonidos semejantes a los de antes. Enorme cotilla. **2.** Hace presión. Cuarzo formado en un remolino de cieno. Si tienen caña, la tienen muy corta. **3.** Están en consonancia con el café. Despierta a los noctámbulos. Hace fiesta. **4.** Soga de esparto. Tiene la cabeza a considerable distancia de los pies. Doctor que tiene una muela picada. **5.** Dura mucho pero está en retroceso. Trabaja de firme. **6.** Obliga a las mujeres a no dejar de tener la sartén por el mango. Falla por todo lo alto. **7.** Invertidas en cueros. Tú, sabio, no abras la boca. El viento la levanta a contracorriente. Divinidad que tiene un ideario. **8.** Chocar con los cuernos. Ninfa parecida a una dríada, pero sin cola. Abre una cuenta. **9.** Está de moda. La Phalloides es mortal, la Muscaria es enteógena y la Caesarea es divina. Período de tiempo negativo. **10.** Extrañamente excepcional. Como debe ser. **11.** Estos carecen de vocales. Poner como una sopa. Su información es decisiva para la herencia. **12.** En Sevilla, al otro lado del río. Planeta en fase retrógrada. Decaída. **13.** El café va muy bien para matarla. Levanta un poco de ceniza. En el puerto casi no se nota. **14.** Hace brillar todo el elenco con esplendor de lentejuelas. Sólo inspira a los buenos historiadores.

VERTICALES 1. Nos vendieron una moto y resultó ser una cosa mucho más modesta. Hace buenos asados mirando al cielo. **2.** Puesta en sal. La música le permitió tomar el pelo a muchos sevillanos. Persiana que está subiendo. **3.** Inician la comedia. Arte de estilo Tudor. Su nombre ya indica que no suele estar unido. **4.** El quid de los visionarios. Planta aromática que se forma gracias a materias en descomposición. Está en el bote. **5.** Un partido los separa de la gloria. Si abandona al bisnieto está mal visto. **6.** El loco está en alza. Enérgico movimiento que nos permite cambiar de aires. **7.** Falsificó el carnet para acceder al jugo floral. Termina igual que la esgrima. Copa que convence. **8.** Doblada por la ciencia. Falta de amabilidad. Bartolo ya no sirve copas. Está en el aire. **9.** Mono del peñón de Gibraltar. Cuánto más se acorta, más sube. Muy usados en caso de cólera. **10.** Aunque no se libre del calor, da la vuelta al mundo. Todavía es pequeño para llevarlo a los toros. **11.** Si no fuera por él no levantaríamos cabeza. Departamento de psiquiatría. Lo que tienen los precios de recochineo. **12.** Si sube no baja del burro. Si se deshace la ligadura el resultado nos puede dejar fríos (dos palabras). **13.** Cierran un trato. En los pueblos pasa de padres a hijos. Contesta sin pensar en contra del sentido común. Parte central de la vejiga. **14.** La mayor parte del mundo. Puede ser sarcástico, pero resulta divertido.

SOLUCIONS

MOTS ENCREUATS ANTERIORS

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
F	I	L	A	V	E	U	■	D	I	S	T	E	N
E	N	L	L	A	■	S	E	T	R	A	■	G	E
S	C	O	■	N	A	I	X	E	■	I	G	N	I
■	O	I	M	E	N	T	S	■	P	O	R	O	S
C	A	■	A	N	■	A	E	R	I	■	I	M	O
A	R	I	L	■	A	T	R	A	C	E	S	■	C
F	A	C	C	I	O	■	T	I	O	C	O	L	■
E	S	T	O	C	■	C	A	E	■	I	R	O	S
S	■	I	R	O	S	A	■	M	N	D	■	B	O
■	M	O	A	R	E	N	S	■	U	I	X	E	R
E	A	S	■	O	C	I	O	S	A	■	U	L	O
Q	U	I	S	S	O	■	P	O	R	T	E	L	L
U	R	■	F	O	R	N	A	L	■	A	T	A	L
I	O	T	E	S	■	T	R	I	N	X	A	R	A

CRUCIGRAMA ANTERIOR

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
J	A	B	O	N	O	S	O	■	U	N	P	A	R
U	■	O	S	A	R	A	■	E	N	E	L	D	O
E	R	C	■	R	E	M	A	T	A	R	■	O	G
G	R	A	F	O	L	O	G	O	■	T	A	B	A
O	R	Z	A	■	L	A	R	R	A	■	B	E	I
D	R	A	C	M	A	■	I	T	A	C	A	■	S
E	■	S	T	O	N	E	S	■	S	E	N	O	■
M	I	■	U	F	A	N	A	S	■	L	O	L	A
A	S	I	R	E	■	P	R	A	D	O	■	L	M
N	A	T	A	T	I	L	■	L	E	S	B	I	A
O	D	A	■	A	L	A	M	O	S	■	E	R	P
S	O	L	A	■	E	T	I	M	O	L	O	G	O
■	R	O	C	O	S	A	S	■	I	E	R	■	L
C	A	S	E	R	O	■	A	O	R	T	I	C	A

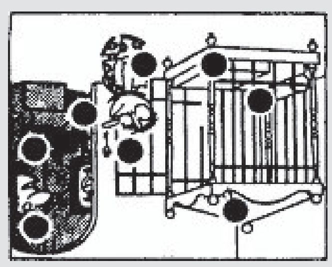
PROBLEMA D'ESCACS ANTERIOR

1...♖g6! 2.g3 [2.♕h5 salva la dama, però no la partida: 2...♖h6 3.♕d1 ♕h4 4.h3 ♗xh3, con ataque de mate.] **2...♖h6 3.♕g8 f5!** [i el blanc va abandonar, doncs perd la dama] **0–1** Twitter: @illescasmiguel YouTube: ChessFM

JEROGLÍFIC ANTERIOR

BALADRES
(BALA / DRES)

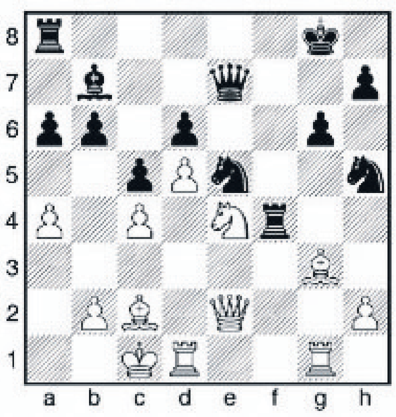
ELS 8 ERRORS

ESCACS Miguel Illescas

Núm 6783

DIFICULTAT ALTA, DE 8 A 40 MINUTS

BLANQUES JUGUEN I GUANYEN

Speelman – Azmaiparashvili (Espanya, 1994). Les negres han ofert en sacrifici la seva torre a f4, que el blanc pot capturar a canvi del seu valuós alfil. Però el control de les caselles negres i el fort cavall d'e5 donarien al segon jugador una compensació raonable. En canvi, el blanc va trobar una manera més audaç d'aprofitar la seva activitat i va aconseguir un avantatge decisiu.

Informació proporcionada per www.ajedrez21.com

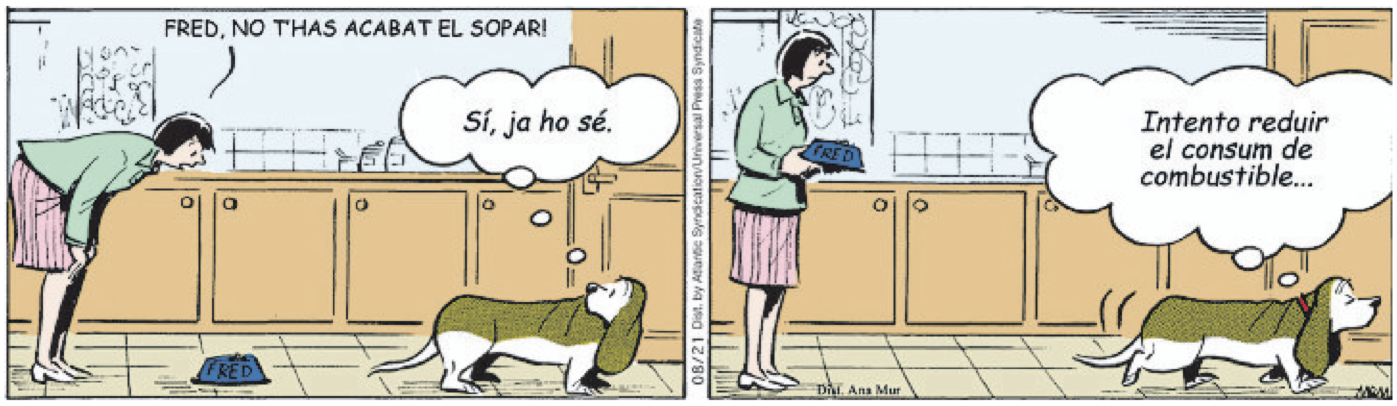
JEROGLÍFIC

Els dibuixos que no paren

PASSATEMPS

FRED BASSET Alex Graham

SUDOKU

FÀCIL

	9	3	1		4			
	7				3	8	4	1
	6							2
5	8							3
				4				
1							5	9
9							6	
7	1	4	9				2	
			4		8	9	3	

INTERMEDI

7				4			3	
		9			3		1	2
	8				5			
			1			2	5	
5								6
	2	8			4			
			8				6	
6	9		7			3		
	3			1				9

DIFÍCIL

		6	2		3	1		
			6		7			
9								2
1	9						5	8
8	3						6	4
5								3
			7		6			
		3	8		2	4		

COM S'HI JUGA: Completeu el tauler (subdividit en nou quadrats) de 81 caselles (disposades en 9 fileres i 9 columnes) omplint les cel·les buides amb un número de l'1 al 9, sense repetir cap número en la mateixa filera, ni en la mateixa columna ni en cada quadrat

SOLUCIONS D'AHIR

FÀCIL

1	9	7	2	8	4	5	3	6
8	2	3	7	6	5	9	1	4
6	4	5	1	9	3	8	7	2
2	1	6	4	3	8	7	5	9
3	7	9	6	5	1	4	2	8
4	5	8	9	7	2	3	6	1
7	8	1	3	2	9	6	4	5
9	3	2	5	4	6	1	8	7
5	6	4	8	1	7	2	9	3

INTERMEDI

1	2	7	8	3	6	4	5	9
8	4	3	9	2	5	7	6	1
6	9	5	7	1	4	8	2	3
4	6	1	3	9	8	2	7	5
3	5	8	6	7	2	1	9	4
9	7	2	4	5	1	6	3	8
7	3	6	1	8	9	5	4	2
5	1	4	2	6	3	9	8	7
2	8	9	5	4	7	3	1	6

DIFÍCIL

5	1	9	7	3	8	6	2	4
4	6	7	5	2	9	8	3	1
3	2	8	4	6	1	7	5	9
2	8	5	6	1	4	3	9	7
9	7	4	8	5	3	2	1	6
6	3	1	9	7	2	4	8	5
1	4	2	3	9	7	5	6	8
8	5	3	1	4	6	9	7	2
7	9	6	2	8	5	1	4	3

ASTROLOGIA

Blanca Herrero

Àries — 21 de març al 19 d'abril
Haureu de posar tota l'atenció en la feina o podríeu acabar amb problemes. Proveu de controlar positivament els vostres impulsos.

Taure — 20 d'abril al 20 de maig
Es poden presentar canvis a la vostra vida, especialment a la feina; amb ordre i harmonia podeu aconseguir bons resultats.

Bessons — 21 de maig al 20 de juny
Us comportareu d'una manera molt pràctica, i gràcies a això, rebreu el respecte de persones de l'entorn proper.

Cranc — 21 de juny al 22 de juliol
Els vostres sentiments seran molt profunds, però amb una capacitat analítica augmentada, sereu capaç de veure les oportunitats.

Lleó — 23 de juliol al 22 d'agost
Avui us sentireu amb forces i ganes d'emprendre projectes. A més, comptareu amb un gran optimisme i possibilitats d'expansió.

Verge — 23 d'agost al 22 de setembre
El vostre estat mental serà el de la creació; per això, dediqueu-vos a planificar la nova temporada, que serà reconeguda a la feina.

Balança — 23 de setembre al 22 d'octubre
Haureu de tenir present que amb disciplina i organització aconseguireu millors resultats a la feina. El sisè sentit estarà activat.

Escorpió — 23 d'octubre al 21 de novembre
Us sentireu amb tanta energia que no parareu ni un moment. A la feina podreu prendre decisions ràpides i encertades.

Sagitari — 22 de novembre al 21 de desembre
Comporteu-vos de manera prudent, perquè els conflictes podrien fer-vos mal. No serà el millor dia per especular amb els vostres diners.

Capricorn — 22 de desembre al 20 de gener
Recordeu que la vostra feina haurà de ser precisa i ordenada. Feu servir qualitats com ara la capacitat de discerniment i el seny.

Aquari — 21 de gener al 19 de febrer
La saviesa i l'honradesa són dues qualitats que teniu i avui les podeu posar en pràctica. Moment ideal per iniciar nous projectes.

Peixos — 20 de febrer al 20 de març
Totes les activitats laborals i les que tinguin a veure amb l'art i la cultura estaran en un dels vostres millors dies.

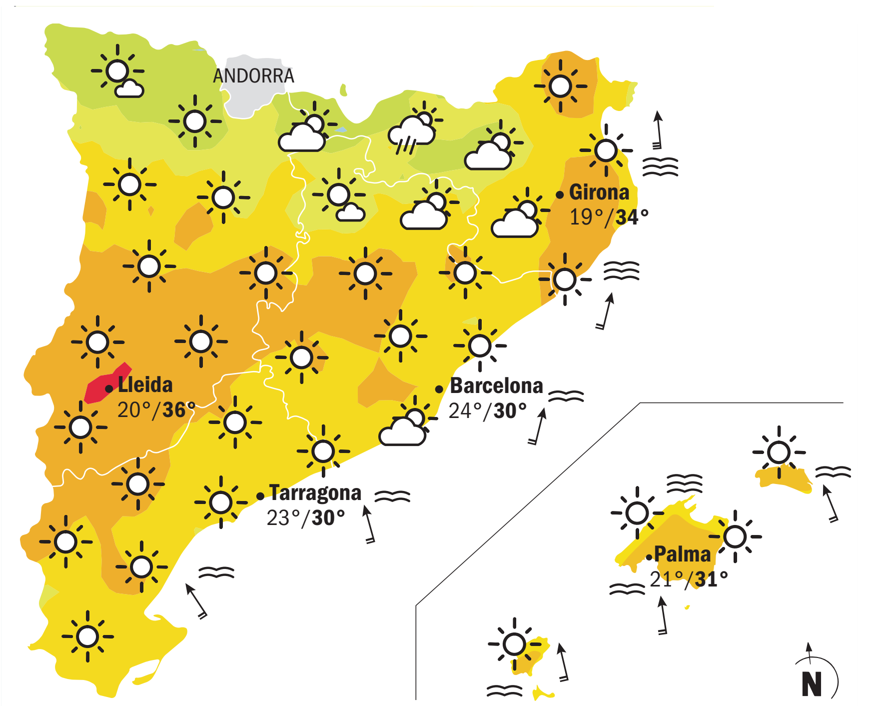
blanca.herrero@astro.virtualmedia.es

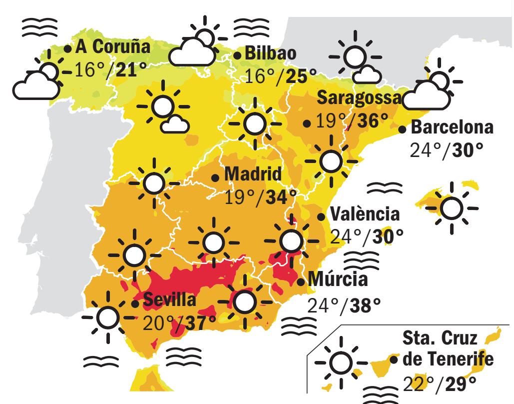
EL TEMPS

MÉS INFORMACIÓ A: **http://eltiempo.es**

TEMPS I TEMPERATURES PREVISTES

Informació proporcionada per www.taikometeorologia.com

°C <-5° | -5-0° | 0-5° | 5-10° | 10-15° | 15-20° | 20-25° | 25-30° | 30-35° | 35-40° | 40°<

QUALITAT DE L'AIRE A BARCELONA

Contaminació
Valors moderats gràcies a la brisa marina

Pol·len
Sense canvis. Nivells alts d'urticàcies

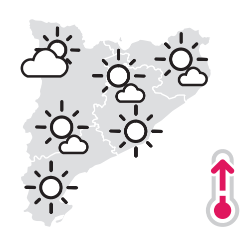
FASES LUNARS

21/07	29/07	04/08	12/08
Lluna plena	**Quart minvant**	**Lluna nova**	**Quart creixent**

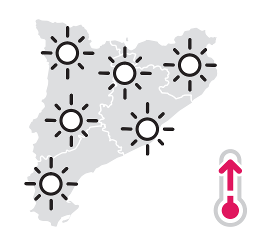
ELS ASTRES

Hora de demà

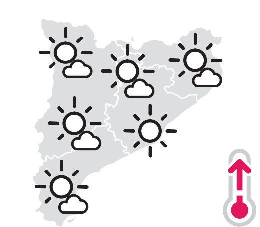
SOL	**Sortida**	06 h 31 min
	Posta	21 h 23 min
LLUNA	**Sortida**	18 h 11 min
	Posta	02 h 23 min

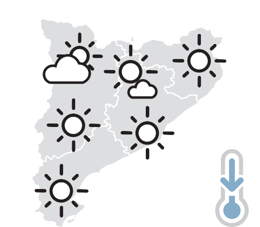
DIMECRES Anticicló robust. Bandes de núvols alts i cel enteranyinat. Calor intensa

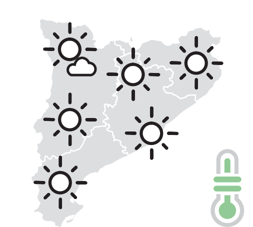
DIJOUS Ambient totalment assolellat. Pujada notable de temperatura i nova calorada

DIVENDRES Intervals de núvols en la possiblement primera onada de calor

DISSABTE Pocs canvis en un cap de setmana de sol i ambient estiuenc

DIUMENGE La setmana acabarà com va començar, amb sol i menys calor

Alfred Rodríguez Picó

Calor de juliol

De moment no hi ha excessos en els termòmetres, encara que la humitat és elevada i la sensació de xafogor acusada en la costa i prelitoral. Però del dijous al dissabte, les invasions d'aire africà ja no seran exclusives de l'est d'Europa, també arribaran aquí. Molta calor aquests dies, encara que amb menys humitat. S'està millor amb els 36°C de Madrid i 25% d'humitat o els 28°C de la costa catalana amb 70% d'humitat? Sensacions subjectives, cada persona sent la calor de diferent forma, però del dijous al dissabte passarem calor sense excuses. Per sort el diumenge el termòmetre es normalitzarà.

Catalunya. Continuaran els intervals de núvols baixos a la costa amb molta humitat, algun ruixat feble al Pirineu oriental i temperatura baixant lleugerament. Demà farà una mica més de calor i sol, i el dijous s'inicia una entrada d'aire molt càlid de tres dies, i el divendres alguna tempesta al Pirineu.

Espanya i Europa. Continuarà la calor exagerada entre l'Adriàtic i els Balcans, mínimes de 30°C a Sèrbia, tempestes entre el sud d'Escandinàvia i Polònia. Sense pluja a Espanya, núvols baixos al Cantàbric i zones del Mediterrani. A partir de demà, més calor pel sud i centre, avançant cap al nord.

@AlfredRPico

Una final d'Eurocopa molt seguida

Gairebé 14 milions d'espectadors van veure a TVE el partit Espanya-Anglaterra

REDACCIÓ Barcelona

La final de l'Eurocopa que va guanyar Espanya contra Anglaterra diumenge a la nit va obtenir gairebé 19 milions d'espectadors únics i 13.587.000 espectadors d'audiència mitjana a La 1 de TVE, amb una quota de pantalla del 78,7%.

El minut d'or es va registrar a les 22.49 hores, amb 15.662.000 espectadors i el 83,6% de *share*, segons dades de Barlovento Comunicació, que va destacar que la victòria dels espanyols sobre els anglesos representa la millor quota de pantalla d'un partit de la selecció espanyola en competició d'Eurocopa des de la final entre Espanya i Itàlia de l'1 de juliol del 2012 (83,4% a Telecinco).

Per la seva banda, la celebració de la victòria d'Espanya, entre les 22.53 i les 23.20 hores, va obtenir 14.011.000 milions d'espectadors d'audiència mitjana, i el 79,1% de quota pantalla. El minut d'or de la celebració va ser a les 22.53 hores amb 15.763.000 espectadors i el 84% de quota de pantalla.

ALBERTO ESTEVEZ / EFE

Minut d'or
Es va registrar a les 22.49 h, amb un total de 15.662.000 espectadors i el 83,6% de quota

A més, la prèvia del partit va reunir 7.168.000 espectadors (58,3%) de mitjana i 10.666.000 d'espectadors únics, segons va informar RTVE. L'audiència mitjana dels 40 partits emesos a La 1 de l'Eurocopa 2024 va ser d'un 35,2% i 3.758.000 espectadors. Els 51 partits d'Eurocopa emesos en el conjunt d'RTVE han aconseguit 35.631.000 seguidors únics (76,4%).

En tota l'Eurocopa la selecció espanyola va acumular un total de 31.262.000 d'espectadors únics en els set partits que ha disputat a l'Eurocopa. L'audiència s'ha disparat especialment a partir de quarts de final, quan la quota de pantalla va superar en tots els partits el 71%.

Per sexe, la quota de pantalla més gran a la final de l'Eurocopa va ser per als homes amb un 85,4%, davant la de les dones, que va ser del 72%. Per comunitats autònomes, la quota de pantalla més important es va assolir a les Balears amb el 86,2%, seguida de Madrid (86,3%). A Catalunya es va situar en el 76,1% i on menys seguiment hi va haver va ser a Euskadi (69,8%).

A RTVE Play més d'1,7 milions de visitants únics van seguir en directe la victòria d'Espanya, de manera que aquesta final s'ha convertit en el segon esdeveniment en directe més vist de l'any i tercer en tota la història de la plataforma, amb una dada semblant al partit jugat contra Alemanya el dia 5.●

RTVE fitxa Adela González per presentar 'Mañaneros'

A partir del mes de setembre, la periodista Adela González es posarà al capdavant del magazine matinal de La 1 *Mañaneros*. RTVE ha fitxat la presentadora basca per substituir Jaime Cantizano, que deixa la cadena pública i passarà a les tardes d'Onda Cero. L'exconductora de *Sálvame*, que va tenir un breu pas per La Sexta després del final del programa del cor de Telecinco, es converteix en el fitxatge sorpresa de RTVE de cara a la pròxima temporada, que començarà al setembre. González, de 50 anys, estarà acompanyada per Marc Santandreu i Miriam Moreno.

Ella mateixa va anunciar la seva incorporació diumenge a la nit en directe des de Berlín, durant el previ de la final de l'Eurocopa Espanya-Anglaterra. / Redacció

GRAELLA ELABORADA PER ONEDATA. COMERCIAL@ONEDATA.ES

PROGRAMACIÓ TV

Consulteu aquí la programació d'avui i dels propers dos dies de tots els canals **http://parrilla-tv.lavanguardia.com**

ST SUBTITULAT / **R** REPETICIÓ

La 1	La 2	TV3	Cuatro	Telecinco	laSexta	Antena 3
6.00 Noticias 24 horas. (ST) **7.00 Telediario matinal.** Inclou El tiempo. (ST) **8.50 La hora de La 1** (magazín d'actualitat). Presentadors: Marc Sala i Silvia Intxaurrondo. (ST) **10.40 Mañaneros** (magazín d'actualitat). (ST) **14.00 L'informatiu.** Inclou El temps. (ST) **14.10 Ahora o nunca verano** (magazín). (ST)	**8.00 Grans documentals** (documental). Babuins, una població jerarquitzada. (ST) (R) **8.45 Agrosfera.** (ST) (R) **9.25 Seguridad vital 5.0.** (ST) **9.55 Guardianes del patrimonio:** Operación Helmet. **10.25 Arqueomanía:** Escuela de gladiadores de Córdoba. (ST) **10.55 Documenta2.** El aire de los tiempos: Francia. (ST)	**6.00 Notícies 3/24.** (ST) **8.00 Els matins** (magazín d'actualitat). Presentadora: Ariadna Oltra. (ST) **10.30 Tot es mou** (magazín). Presentadora: Helena Garcia Melero. Magazín d'entreteniment que no perd de vista l'actualitat. (ST) **14.00 Telenotícies comarques.** (ST) **14.30 Telenotícies migdia.** (ST)	**7.00 Love Shopping TV Cuatro** (promocional). **7.30 ¡Toma salami!** (zàping). **7.50 ¡Toma salami!** (zàping). **8.20 Callejeros viajeros** (reportatges). **9.25 Callejeros viajeros** (reportatges). **10.20 Viajeros Cuatro** (reportatges). **11.30 En boca de todos** (actualitat). Presentador: Nacho Abad.	**6.10 Reacción en cadena** (concurs). Presentador: Ion Aramendi. (R) **7.00 Informativos Telecinco.** Presentadores: Carme Chaparro, Laila Jiménez i Arancha Morales. Inclou El tiempo. (ST) **8.55 La mirada crítica** (magazín). Presentadora: Ana Terradillos. **10.30 Vamos a ver** (magazín d'actualitat).	**6.00 Minutos musicales.** **6.45 Ventaprime** (promocional). **7.15 ¿Quién vive ahí?** (reportatges). (ST) **9.00 Aruser@s fresh** (entreteniment). Presentador: Alfonso Arús. (ST) **11.00 Al rojo vivo** (debat). Presentador: Antonio García Ferreras. (ST) **14.30 La Sexta noticias 1ª edición.** (ST)	**6.00 Ventaprime** (promocional). **6.15 Las noticias de la mañana.** Inclou Deportes y El tiempo. (ST) **8.55 Espejo público** (magazín). Presentadora: Lorena García. (ST) **13.20 Cocina abierta con Karlos Arguiñano** (gastronòmic). (ST) **13.45 La ruleta de la suerte** (concurs). (ST)
15.00 Telediario 1. Presentadora: Alejandra Herranz. Esports: Ana Ibáñez. Inclou El tiempo. (ST) **15.50 L'informatiu.** Inclou El temps. (ST) **16.20 El tiempo.** (ST) **16.35 Salón de té La Moderna** (sèrie).	**11.45 Al filo de lo imposible.** (ST) **12.20 Las rutas D'Ambrosio:** Vall d'Aran. (ST) **13.15 Mañanas de cine: Una pistola en manos del diablo.** (ST) **14.25 Verano azul:** Pancho Panza. (ST)	**15.35 Cuines** (gastronòmic). **16.00 Com si fos ahir** (sèrie). El Litus pregunta per l'Ainhoa a la Maria Mercè, la qual només sap adreçar-lo a unes persones que sovint parlen amb ella, i finalment la localitza.	**14.00 Noticias Cuatro.** Presentadora: Alba Lago. (ST) **14.55 ElDesmarque Cuatro.** Presentador: Manu Carreño. (ST) **15.15 El tiempo.** (ST) **15.30 Todo es mentira** (humor). Presentadors: Marta Flich i Pablo González Batista.	**15.00 Informativos Telecinco.** Presentadora: Ángeles Blanco. (ST) **15.25 ElDesmarque Telecinco.** Presentadora: Lucía Taboada. (ST) **15.40 El tiempo.** (ST)	**15.15 Jugones.** Presentador: Josep Pedrerol. (ST) **15.30 La Sexta meteo.** Presentadors: Francisco Cacho i Joanna Ivars. (ST) **15.45 Zapeando.** Presentador: Dani Mateo. (ST) **17.15 Más vale tarde** (actualitat). (ST)	**15.00 Antena 3 Noticias 1.** (ST) **15.30 Deportes.** (ST) **15.35 El tiempo.** (ST) **15.45 Sueños de libertad** (sèrie). La Begoña vol anar a un congrés, però el Jesús no hi està d'acord. (ST)
17.35 La Promesa (sèrie). La Cruz no ho posa fàcil a la Catalina, i fa l'impossible per humiliar l'Adriano durant el sopar. (ST) **18.40 UEFA Women's Euro 2025** (futbol): Espanya-Bèlgica. Prèvia i partit (19.00 h). Última jornada de la fase de classificació per a l'Eurocopa del 2025, que se celebrarà a Suïssa.	**15.20 Saber y ganar.** (ST) **16.05 Tour de France:** Gruissan-Nîmes. **18.05 Merlí** (sèrie): Els peripatètics. (ST) **19.05 El Paraíso de las Señoras.** Emissió de dos capítols. Capítol 118 Capítol 119 (ST) **20.30 Diario de un nómada. La Ruta de la Seda:** Bujará, la joya de la ruta de la seda. (ST)	**16.40 El Paradís de les Senyores** (sèrie). El Giuseppe confessa a l'Agnese que no podrà tornar al Salvatore els diners que li va deixar, tot i que li ho explica a la seva manera i per etapes. (ST) **17.25 S'ha acabat la guerra** (minisèrie). (ST) **19.20 Atrapa'm si pots** (concurs): Especials estiu. **20.20 Tens un minut?** (ST)	**18.30 Tiempo al tiempo** (magazín). Presentadors: Mario Picazo, Alex Blanquer i José Luis Vidal. **19.55 Noticias Cuatro.** Presentador: Diego Losada. (ST) **20.45 ElDesmarque Cuatro.** Presentador: Ricardo Reyes. (ST) **20.55 El tiempo.** (ST) **21.05 First Dates** (entreteniment). Presentador: Carlos Sobera. (R)	**15.50 Así es la vida** (magazín). Presentadors: Sandra Barneda i César Muñoz. **17.00 TardeAR** (magazín). Presentadora: Beatriz Archidona. Col·laboradors: Antonio Hidalgo, Manuel Marlasca, Laura Madrueño, Miguel Ángel Nicolás, Beatriz Archidona i Jorge Luque. **20.00 Reacción en cadena** (concurs).	**20.00 La Sexta noticias 2ª edición.** Presentadors: Cristina Saavedra i Rodrigo Blázquez. (ST) **21.00 La Sexta Clave.** Presentador: Joaquín Castellón. (ST) **21.20 La Sexta meteo.** Presentadors: Francisco Cacho i Joanna Ivars. (ST) **21.25 La Sexta deportes.** Presentadors: Carlota Reig i Óscar Rincón. (ST)	**17.00 Pecado original** (sèrie). La Zeynep i la Yildiz són dues germanes molt unides, ja que només es tenen l'una a l'altra, i treballen de valent per sortir de la pobresa. (ST) **18.00 Y ahora Sonsoles** (magazín d'actualitat). (ST) **20.00 Pasapalabra** (concurs). Presentador: Roberto Leal. (ST)
21.00 Telediario 2. Presentadora: Marta Carazo. Esports: Arsenio Cañada. Inclou El tiempo. (ST) **21.55 4 estrellas** (sèrie): Tierra por el medio. La distància passa factura a la relació entre l'Angelita i el Miguel. A més, el negoci entre l'Arturo i l'Armando va sospitosament bé. Finalment, el pare Marcelo ha arribat a Vera i potser s'assabenta del que ha passat entre l'Álex i la Bea. (ST) **22.45 Los Iglesias. Hermanos a la obra** (docu-reality): Omar Montes. **23.55 HIT** (sèrie).	**21.00 Diario de un nómada. La Ruta de la Seda:** Accidente en Uzbekistán. (ST) **21.30 Cifras y letras.** (ST) **22.00 El comisario Montalbano.** Emissió de dos capítols. El perro de terracota El viaje a Tindari (ST) **1.35 Documentos TV.** Misoginia en la era digital. (ST) (R) **2.40 Conciertos de Radio 3:** Mundo Prestigio. (ST) **3.10 Zoom tendencias.** (ST) (R) **3.35 Documenta2.** El aire de los tiempos: California. (ST) (R)	**21.00 Telenotícies vespre.** Presentador: Carles Costa. Esports: Gemma Puig. (ST) **21.55 Valor afegit** (economia). (ST) **22.10 Nits Sense ficció** (documental). Això no va de futbol. (ST) **23.15 Nits Sense ficció** (documental). Nedadora de fons. Sara Mardini. (ST) **0.15 Més 324** (debat). Presentador: Xavier Graset. Espai de debat on s'enfronten diferents punts de vista sobre temes d'actualitat de Catalunya i del món. (ST) **2.15 Notícies 3/24.** (ST)	**22.50 Código 10** (reportatges). Presentadors: David Aleman i Nacho Abad. Espai que aborda diversos casos actuals i històrics de successos, i desgrana totes les seves claus amb exclusives, noves proves, testimonis inèdits de persones que no han trencat el seu silenci fins ara i amb l'anàlisi rigorosa d'un repartiment nodrit d'experts i col·laboradors. **1.55 The Game Show** (entreteniment). Presentadors: Cristina Porta, Gemma Manzanero i Aitor Fernández. **2.35 En el punto de mira.**	**21.00 Informativos Telecinco.** Presentador: Carlos Franganillo. (ST) **21.35 ElDesmarque Telecinco.** Presentador: Matías Prats Chacón. (ST) **21.45 El tiempo.** (ST) **22.00 Supervivientes All Stars: Conexión Honduras** (reality show). Presentadora: Sandra Barneda. Col·laboradora: Laura Madrueño. **1.55 Casino Gran Madrid Online Show** (altres). **2.20 Supervivientes All Stars. Diario** (reality show). **2.55 El horóscopo de Esperanza Gracia.** **3.00 Love Shopping TV.**	**21.30 El intermedio Summertime** (entreteniment). **22.30 ¿Quién quiere ser millonario?** (concurs). Presentador: Juanra Bonet. 1.000.000 euros en joc. Per aconseguir-los, els concursants han de posar a prova no només els seus coneixements dels temes més diversos, sinó també la gestió d'expectatives, les estratègies, els nervis, la prudència i el risc. (ST) (R) **0.30 ¿Quién quiere ser millonario?** (concurs). (ST) (R) **2.25 Pokerstars** (entreteniment).	**21.00 Antena 3 Noticias 2.** Presentadors: Vicente Vallés i Esther Vaquero. (ST) **21.30 Deportes.** (ST) **21.35 El tiempo.** Presentador: Roberto Brasero. (ST) **21.45 El hormiguero 3.0** (talk show). Presentador: Pablo Motos. (ST) (R) **22.45 Hermanos** (sèrie). Emissió de dos capítols. (ST) **2.30 The Game Show** (entreteniment). Presentadors: Cristina Porta, Gemma Manzanero i Aitor Fernández. **3.15 La tienda de Galería del Coleccionista** (promocional).

El festival de les arts escèniques més important d'Europa

Avinyó parla en castellà i en català

L'estrena de 'La gaviota' del CDN i 'Història d'un senglar' marquen dues fites

TERESA SUAREZ / EFE

Entre la programació oficial i l'extraoficial, l'oferta d'espectacles a Avinyó durant el festival és infinita

MAGÍ CAMPS
Avinyó (França)
Enviat especial

Hi ha la programació oficial del Festival d'Avinyó; encabat hi ha l'Off, que també és oficial; però encara hi falten tots els espectacles que es fan a la ciutat provençal, que no tenen l'aixopluc de l'organització però sí que es poden veure durant els dies del festival, més tots els espontanis que omplen carrers i places. Per una companyia que es vol fer veure, una de les tasques més àrdues és trobar un forat en un mur per penjar el cartell del seu espectacle. És per això que els carrers i places de la ciutat emmurallada s'omplen d'homes i dones anunci, i de companyies que, amb vestuaris ben cridaners, reparteixen prospectes als vianants.

Aquest any, la llengua espanyola ha estat la convidada de la 78a edició del festival de les arts escèniques més prestigiós d'Europa. I ja dins de l'última setmana d'espectacles, l'experiment està donant bons resultats. El director d'Avinyó, el portuguès Tiago Rodrigues, declara a *La Vanguardia*: "Hem aconseguit que aquesta idea de convidar llengües al Festival d'Avinyó es veiés perfeccionada amb la diversitat i la qualitat de la llengua espanyola i del teatre que ve de països hispanoparlants. I també, d'altra banda, em sembla que, per al públic, l'experiència de veure una obra, per exemple, espanyola al palau dels Papes, després veure una obra d'un argentí en un gimnàs, després veure una obra com *Història d'un senglar,* que és d'un uruguaià que escriu en espanyol, però representada en català per Joan Carreras, és una experiència sensible de descobriment o redescobriment d'una llengua i de les llengües que estan en diàleg amb ella. Tota la ciutat es transforma i aquesta vegada ho ha fet amb un accent espanyol molt fort".

Entre divendres i dilluns s'han produït dues fites rellevants, que han marcat un abans i un després al festival provençal. D'una banda, el Centro Dramático Nacional (CDN) ha estrenat per primera vegada un espectacle fora de Madrid, i ho ha fet al festival de la Provença. L'obra escollida ha estat la versió de *La gaviota* de Txékhov que ha dirigit la peruana Chela De Ferrari, amb intèrprets cecs o amb discapacitats visuals. "He après molt d'ells, tot i que de vegades els veia tan posats que m'oblidava de les seves limitacions visuals. 'Surt per aquí', li deia a una de les actrius. I ella em responia: 'Per aquí, on és?' Si vaig triar *La gaviota* va ser precisament perquè s'hi produeix una doble lectura sobre la ceguesa: la física dels intèrprets i la interior dels personatges".

La directora general de l'Inaem, Paz Santa Cecilia, remarca aquest aspecte: "És una versió molt lliure de l'obra de Txékhov, que a estones et fa oblidar que hi ha intèrprets que són cecs". Santa Cecilia també manifesta el compromís del CDN amb la inclusió i amb la fita que suposa haver estrenat aquesta peça a Avinyó.

De tota la companyia, destaca especialment Belén González del Amo, que fa el paper de Nina. Cega de naixement, els seus moviments són especialment captivadors, i és una de les raons per les quals va ser triada. Sobre l'obra, l'actriu declara: "Els personatges no veuen el que tenen al davant, per això és bonic ajuntar aquesta ceguesa amb la ceguesa de veritat, que li dona un poder diferent a la representació".

L'altra fita del festival és la de representar-hi per primera

Chela De Ferrari versiona l'obra de Txékhov amb intèrprets cecs i amb discapacitats visuals

vegada una obra íntegra en català. El responsable ha estat l'actor Joan Carreras (vegeu l'entrevista a la pàgina següent), que ja hi ha representat tres vegades el monòleg *Història d'un senglar (o alguna cosa de Ricard),* del dramaturg uruguaià Gabriel Calderón, i que hi tornarà tres vegades més el cap de setmana que ve.

A Avinyó s'hi ve a fer teatre, i és igual la llengua que es faci servir. És per això que mentre que per a la llengua catalana aquestes funcions tenen una rellevància destacada, per la premsa francesa allò realment important ha estat l'actuació de Carreras. *Le Dauphiné Libéré* publica: "La creació del director uruguaià Gabriel Calderón reprèn a la seva manera Ricard III, el cèlebre personatge de Shakespeare. Interpretat per Joan Carreras a l'escenari, l'actor català està excepcional en el seu paper, una bèstia d'escena inflada d'ambició i de frustració".

La Provence coincideix en les lloances: "L'actor català presenta un solo en una escena mítica, una variació de la monstruositat humana al voltant del Ricard III de Shakespeare". I *Libération* també hi afegeix: "L'obra de l'autor i director uruguaià és sobretot una actuació impressionant d'un actor".

Carreras, doncs, interpreta com una bèstia escènica un monòleg sobre un actor cregut que ha d'interpretar un personatge desfermat. Un triple salt mortal.●

CDN

Una imatge de *La gaviota,* en versió de Chela De Ferrari

El festival de les arts escèniques més important d'Europa

"M'he abstret de la pressió de fer la primera obra en català a Avinyó"

Joan Carreras
Actor

FELIPE MENA

Joan Carreras, en un moment del monòleg que ara representa a Avinyó

ENTREVISTA

MAGÍ CAMPS
Avinyó (França). Enviat especial

L'actor gracienc Joan Carreras (Barcelona, 1973) ha fet història amb el monòleg *Història d'un senglar (o alguna cosa de Ricard)*, del dramaturg uruguaià Gabriel Calderón. La fita ha consistit a representar al Festival d'Avinyó, durant dos caps de setmana, una obra íntegrament en català per primera vegada. A més, es tracta d'una peça multipremiada, tant pel text com per la interpretació, i que va ser estrenada en plena pandèmia.

Com ha estat l'experiència de fer la primera obra íntegra en català al Festival d'Avinyó?
Ha sigut tot una pujada d'adrenalina brutal, bastant especial. Jo m'havia d'abstreure una mica de la pressió del que significa, perquè sentia la gent que tenia al meu voltant que deia: primer espectacle en català, integralment en català... De cop i volta t'adones que té aquest punt històric, en un dels festivals més importants d'Europa. Com que això no és prou pressió, a més tu tens el text tot solet, un text d'aquesta dificultat, amb la magnitud de l'obra i del que significa. Però sí, esclar, soc conscient del que significa històricament o teatralment per al país.

I ara que ja ha passat el primer cap de setmana?
Una vegada ja ha estat estrenat, una vegada fet, em sento superhonorat i em sento molt content de representar de manera, entre cometes, històrica, el fet que el català estigui present al In del festival, i que hagi sigut jo i amb un monòleg com aquest.

Un monòleg de l'uruguaià Gabriel Calderón, traduït al català per Joan Sellent.
És un monòleg que en un principi va sortir d'aquella cosa apocalíptica de la pandèmia: assajàvem quatre hores en confinament comarcal, havíem d'anar corrents a casa, hem assajat quatre setmanes. Es va estrenar dins de Temporada Alta, a Salt, per casualitat. Tot va ser al límit. I el mateix senglar crec que ha sigut prou resistent i tossut per arribar fins aquí, després de quatre anys, i 130 bolos i tots els reconeixements: fa molta il·lusió arribar fins aquí. Jo sempre pensava abans d'Avinyó que l'espectacle ja estava mort, però es van obrint portes a tot arreu i jo no sé què fer. Al final estic molt content que hagi anat bé.

> **Origen**
> És un monòleg que neix en la pandèmia, vam assajar quatre setmanes en ple confinament"
>
> **Resiliència**
> "Pensava que era mort però el senglar ha sigut prou resistent i tossut per arribar fins aquí"
>
> **Llengües**
> "Aquest espectacle canvia molt en castellà i en català, me'ls preparo molt diferent"

Quan vau estrenar *Tots ocells* ara fa tres setmanes, el director de La Perla 29, Oriol Broggi, ja va dir que caldria parar dos caps de setmana perquè Joan Carreras pogués fer aquesta obra a Avinyó.
L'Oriol es va portar superbé. Jo no soc gaire mitòman, i quan de Bitò Produccions em van dir d'anar al Festival d'Avinyó, els vaig dir que no podia, que tenia un altre compromís. Però em van insistir i he d'agrair especialment a Oriol Broggi que em posés totes les facilitats, perquè ell no tenia res a veure amb l'espectacle, i em va alliberar per poder-lo fer.

Com heu afrontat la feina extra?
S'ha d'assumir i ja està; som aquí pel que hi hem de ser, per interpretar i ja està.

Tinc entès que vau plantejar de fer-la tres dies en català i tres dies en castellà, però que no us hi vau veure amb cor.
Com que l'hem fet en català i castellà, i l'hem simultaniejat alguna vegada, si jo no hagués estat fent *Tots ocells,* que són tres hores i mitja i és una obra densa, potser m'hauria vist amb cor de fer un cap de setmana en català, fer una immersió molt bèstia, si no hi hagués res, i després fer-la en castellà. Però tenint enmig una altra funció, trobo que era arriscar més. Com que tinc la sensació que soc jo qui ho vull fer, soc jo qui ha de tenir seguretats i el castellà canvia molt, perquè la cacofonia d'aquest espectacle no hi té res a veure, havia d'estar una mica més preparat.●

VUCA redux

Josep Maria Ruiz Simon

Una de les tendències menys explosives de la literatura recent sobre estratègia militar i geopolítica és l'assumpció massiva en els relats de l'OTAN de la retòrica sobre l'entorn VUCA, que fa dues dècades va fer gran fortuna als llibres de gestió empresarial.

El terme VUCA és un acrònim anglès format a partir de les inicials dels termes *volatility, uncertainty, complexity* i *ambiguity* (volatilitat, incertesa, complexitat *i* ambigüitat), que, segons els usuaris d'aquest argot, descriuen les característiques que distingeixen el món d'ara del d'abans. A principis del segle XX, els comerciants de discursos d'emprenedoria que el van posar de moda deien que s'havia començat a difondre als anys noranta a les classes de lideratge estratègic de la United States Army War College de Carlisle a Pensilvània, una escola per a generals de l'exèrcit nord-americà. En realitat, però, els professors de Carlisle ja l'havien agafat d'un llibre de lideratge empresarial civil, *Leaders: the strategies for taking charge*, de Warren Bennis i Burt Namus (1985), que haurien estat els primers que el van posar en circulació. L'actual viatge de tornada d'aquesta noció a la literatura sobre estratègia militar exemplifica una vegada més que el model de producció i consum propi de l'economia circular, amb les reutilitzacions i els reciclatges, també és aplicable a les lletres. En aquest cas, amb un gran aprofitament, perquè crea valor afegit i allarga la vida útil d'un antic concepte que semblava que tenia les hores comptades. Segons els ultimíssims experts en gestió empresarial, el concepte "entorn VUCA" era, en efecte, des de fa uns anys, un producte abocat a l'obsolescència per l'aparició d'un nou entorn TUNA (*turbulent,* turbulent; *uncertain,* incert; *novel,* nou, i *ambiguous,* ambigu) o BANI (*brittle,* fràgil; *anxious,* ansiós; *nonlinear,* no lineal, i *incomprehensible,* incomprensible), destinat a substituir-lo. El fet que l'expressió "educació en entorns VUCA" continuï sent àmpliament utilitzada en la propaganda de la renovació pedagògica, que és el contenidor on les idees del *management* en procés de decadència, també semblava que anava pel mateix camí.

Llegint textos de literatura sobre estratègia militar i geopolítica, es pot constatar que l'ús del concepte VUCA és almenys tan volàtil, incert, complex i ambigu com l'entorn que pretén significar. Però, independentment de la intenció contrària dels autors, per a alguns lectors pot ser tranquil·litzador pensar que, amb aquest panorama, el món actual es pot caracteritzar amb els mateixos termes que el de fa 40 anys. Sempre que no recordin, esclar, les crisis bèl·liques i financeres que han ajudat a propiciar els que, al llarg de tots aquests anys, han après l'art de liderar seguint els programes que ensenyaven quin era el tipus de lideratge necessari al món VUCA.

> **L'ús del concepte és tan volàtil, incert, complex i ambigu com el que descriu**

El nou Copenhagen Collective duu al Coliseum un gran espectacle acrobàtic amb vint artistes a l'escenari

'The genesis': un escenari amb cossos volant

FRANCESC BOMBÍ-VILASECA
Barcelona

Quan dos acròbates es troben, és fàcil que siguin de diferents llocs del món i no s'entenguin, però quan es posen a treballar no necessiten parlar, amb la comunicació a través del cos en tenen prou per treballar. Amb aquesta premissa, Søren Flor va fer una crida a alguns dels millors acròbates de tot el món, començant per antics alumnes seus, per trobar-se tres dies i entrenar-se, per acabar fundant el Copenhagen Collective, que avui, i fins al dia 24, estrena al Coliseum el seu primer espectacle, *The genesis*, precisament perquè significa també el seu origen.

Sobre l'escenari són una vintena d'acròbates d'una quinzena de països (de Dinamarca, Austràlia, Perú, Canadà, Regne Unit, Uruguai, Finlàndia, Xile, Portugal, Estats Units, Alemanya, Brasil, Irlanda, França i també d'Espanya, com també el català Daniel Luengo). Fins i tot hi ha una família amb un nadó de mesos, la Marlie, filla dels acròbates Sónia Christina Silvestre Matos i Alfred Hall Kriegbaum, que no surt a l'escenari, esclar, però la mare no dubta a agafar-la a coll a dalt de tot per les fotos. "El circ i la humanitat no estan basats en la nacionalitat, i ho hem volgut posar en relleu, perquè és igual si som homes o dones o d'on venim, volem trencar aquests estereotips, però encara queda lluny, si fos així hi hauria més diversitat", assegura Flor, que lamenta que a Dinamarca el circ havia format part de l'educació superior, però la manca de finançament ho va estroncar. Ara, el seu projecte, que ha rebut l'ajut d'un filantrop, va més enllà d'aquesta companyia i vol ser la primera pedra d'un projecte educatiu més ampli: "És necessari, perquè el circ té aquesta diversitat intrínseca que altres formes d'art no tenen", tot i que en aquest cas s'han centrat en una sola de les moltes disciplines del circ.

PAULA SAMA

L'elenc d'artistes, amb una convidada de mesos, Marlie Matos, filla de dos dels acròbates

Per Flor, que és el coordinador del projecte i qui li ha donat forma, el nou espectacle té a veure amb el contacte humà, i vol inspirar un canvi, "perquè no només el circ sinó també la gent s'està tornant cada vegada més individual". Així, l'espectacle es desenvolupa al ritme de la música en escenes abstractes però que treballen sempre a partir del grup: "Un escenari buit de 10 per 10 metres i cossos, només humans, sense accessoris de cap mena". L'espectacle, d'una hora de duració, pica l'ullet als catalans amb pilars que podrien remetre als castellers, que Flor coneix bé: "Fins i tot tenim faixes! És bonic perquè és una tradició que integra tothom i, com nosaltres, parla del contacte humà a través del respecte i la confiança en els altres, imprescindible en el que fem. Si en el futur els éssers humans tinguéssim més confiança en els altres el món seria millor".

Søren Flor aspira a revitalitzar l'escena del circ contemporani a Dinamarca i que torni al sistema educatiu

L'objectiu amb la gira és trobar la sostenibilitat de la companyia, propietat dels mateixos artistes, un repte "perquè hem construït un projecte a gran escala sense renunciar als valors ni vendre res més que l'espectacle pròpiament. Ens havien dit que no ho aconseguiríem, i ho hem fet en només sis mesos". "Aquest és el lloc que jo no vaig aconseguir tenir quan era acròbata, i m'encantaria participar a l'escenari, però el cos em diu que no", explica rient.●

eV Venda d'entrades a entradasdevanguardia.com
15 % descompte Club Vanguardia

Shane i Tyler Fogerty acompanyen el mític ex Creedence al seu concert de Cap Roig

John Fogerty, una qüestió de família

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Aquest parell de germans de Los Angeles que responen per Shane i Tyler Fogerty no haurien tingut possiblement ocasió de fer una gira per Europa a l'estiu, amb la seva mescla de psicodèlia i garage, si no fos perquè són part del *tour* del seu pare, l'únic i irrepetible John Fogerty, que continua celebrant el seu mig segle de rock, encara excitat per haver adquirit per fi els drets del catàleg de cançons de Creedence Clearwater Revival. Divendres el trio familiar desembarca al Festival de Cap Roig (única actuació a Espanya), però aquesta vegada els fills faran de teloners amb la seva banda Hearty Har, sinó que l'acompanyen en escena. La parella conversa amb *La Vanguardia* i no triga a abordar la qüestió: com gestionen això de ser *fill de* al món del rock?

"No tenim elecció –respon Shane–. La qüestió és estar ocupat, tenir el teu estudi, tocar amb altres bandes, tenir una vida musical al marge. Això et manté amb els peus a terra i et desvia de la qüestió Fogerty, perquè de vegades la gent et tracta com si tota la teva existència estigués reduïda a ser fill de John Fogerty, algú que no estarà mai a l'altura d'un *Fortunate Son* o *Proud Mary*. Però és que tampoc no intentem fer això. Nosaltres disposem d'altres punts de venda... Diversificar la producció és saludable: gravem cançons de Hearty Har en altres llocs i a la nostra manera, i toquem amb en John i passem una bona estona simplement donant-li suport".

Va ser Shane qui fa una dècada va començar a pujar a l'escenari amb el seu pare. Després s'hi va afegir Tyler, en un parell de cançons. Van passar uns anys, fins que alguns dels músics de Hearty Har van acabar a la banda de John Fogerty i ara pràcticament són el mateix equip. En alguns xous, Hearty Har actuen, a més de ser teloners, però no és el cas de Cap Roig.

JUSTIN MCWILLIAMS

Tyler i Shane Fogerty són líders de la banda Hearty Har a Los Angeles

Els germans tenen ara 31 i 32 anys. Creedence portava dècades desapareguda quan ells van néixer (la banda es va dissoldre el 1972), però aquell rock és, asseguren, "el nucli del que ens agrada".

> **"Preguntem molt a en John per què es van dissoldre els Creedence o per què se'n va anar el seu germà Tom"**

Veure de petits el documental sobre el Monterey Pop Festival del 1967 va perfeccionar el seu gust musical. "Ens encanta la música dels seixanta i setanta. I d'aquí ens vam anar expandint fins a trobar coses no tan comunes, coses perdudes en la commoció de tot allò", apunten aquesta mena de guardians del so americà. "Perquè, honestament, hi ha molts imitadors barats de la música americana pul·lulant. Nosaltres intentem fer les coses a la nostra manera", afegeixen aquests fans dels Kinks, Nuggets, Birds... o folkies com The Incredible String Band.

Parlen amb el seu pare de per què es van dissoldre Creedence?

"Molt. I li preguntem sobre els seus companys de banda, especialment sobre el seu germà Tom, sobre per què se'n va anar i al cap d'un any es va dissoldre la banda". La conclusió a què han arribat és que John sentia que portava tot el pes del grup: escrivia i cantava totes les cançons, feia arranjaments, era guitarra solista... "És trist que passés d'aquesta manera, però ell volia una banda unida, no una John Fogerty Band. Ara es tanca el cercle, amb ell recuperant el seu catàleg i sent capaç de tocar aquestes cançons amb alegria, i no pensant només en allò negatiu".

La lliçó que n'extreuen Shane i Tyler d'aquesta ruptura és que cal mantenir una bona comunicació i discutir les coses de manera clara, i que cal establir límits abans d'emprendre alguna cosa i comprometre-s'hi. "Perquè de sobte hi ha totes aquestes coses sense resoldre que es multipliquen per cent perquè ets de viatge o perquè de sobte tens diners. No ho sé...".

S'ho passen bé tocant els temes llegendaris de Creedence amb el seu pare, que, segons diuen, està molt pendent que els fans tinguin un bon espectacle. "Abans de la prova de so es recorre el lloc per assegurar-se que soni bé en cada localitat. No crec que hi hagi molta gent que faci això –indica Shane–. És gran part de l'èxit".

Ell els va inculcar l'ètica del treball, "una cosa útil que ens ha mantingut a la superfície, perquè avui és gairebé impossible fer carrera a la música. La seva perseverança per tirar endavant i voler ser cada vegada millor ens va ajudar a aconseguir-ho", afegeixen.

Tenen cap grup de suport amb altres fills d'estrelles del rock per compartir vicissituds?

"N'hem conegut alguns. Però crec que va ser Zack Starkey [fill de Ringo Starr] que, parlant de reunir els fills dels Beatles i formar la seva banda original, va dir que la majoria vam créixer en mansions i no ens vam preocupar a anar a la cuina a fer unes torrades. Per tant, no creia que poguessin identificar-se amb els Beatles, que van compartir habitació a Hamburg i tocaven quatre hores cada nit. És un món molt diferent".●

GUIA TEMPS LLIURE

TEATRES

AQUITÀNIA TEATRE Av Sarrià 33 BCN-info@aquitaniateatre.es **Tots els dies arriben** de Dv. a Diu. **Luis Slimming** Div. **Si lo cuentas te mato** Diss.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA (Hospital, 56/M Liceu) **Tots Ocells,** de Wajdi Mouawad, direcció d'Oriol Broggi. **Fins al 28/07**. Entrades a laperla29.cat i 1,5h abans de cada funció a la taquilla del teatre.

CONDAL (Av. Paral·lel, 91. 93 442 31 32). Grec 2024: els dimecres, fins al 24 de juliol **Artemis**, a les 20 h. 20 i 21 juliol **Ballet de Barcelona: Gran Gala 5è Aniversari**, ds. 20 h i dg. 18 h. teatrecondal.cat i promentrada.com

GOYA (Joaquín Costa, 68. Tel. 93 343 53 23). Dins Grec 2024: Fins 28 juliol, Lolita Flores és **Poncia**, de dc. a ds. 20 h, dg. 18.30 h; dt. 23/07, 20 h. teatregoya.cat i promentrada.com

HEARTBREAK HOTEL Sis Hectàrees d'Oliveres d'Aina Tur, amb Anna Alarcón i Nao Albet. Del 02/07 al 28/07. Dm a Dv 19:30 Ds 20:00 Dg 12:00 C/Bacardí, 35. BCN Grec Festival www.heartbreakhotel.cat

JOVE TEATRE REGINA (Sèneca, 22. Tel. 932 181 512). **Les nits d'humor del Regina** amb Tian Lara i Óscar Sáenz. Dv. i dss., a les 21 h. Més Info i entrades: www.jtregina.com

LA PUNTUAL C/ Allada Vermell 15. <M> Jaume I. T. 639 305 353 **"L'Aneguet lleig"** Cia. La Puntual – Néstor Navarro Titelles de varilla + 3 anys. Ds. a les 12h. i 18h.; Dg. a les 12h i 17h. A partir de 9€ www.lapuntual.info

LA VILLARROEL (Villarroel, 87. 93 451 12 34). Dins Grec 2024: Fins 4 agost **Les mans**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20 h, dg. 17.30 h. L'Off: fins 4 agost **L'enterrador**, dl. 20 h, dg. 12.30 h. lavillarroel.cat i promentrada.com

ROMEA (Hospital, 51. 93 301 55 04). Grec 2024: **Tirant Lo Blanc**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 18 h. teatre romea.cat i promentrada.com

SALA ATRIUM Consell de cent, 435 BCN · 931824606 **Festival GREC 24 "L'Últim dia",** de Lluïsa Cunillé. Direcció Xavier Albertí. Amb Alejandro Bordanove. De dc. a ds. a les 19:30h i dg 18:30h. Doble funció els ds.,17:30h i a les 19:30h.

TEATRE DEL RAVAL St. Antoni Abat,12. T. 93 443 39 99. **Circle Mirror Transformation** | Dij, 20h. **Oficinats** | Div, 20h. **Nomadik** | Diu, 12h. **Molta merda** | Diu, 18h.

TEATRE LLIURE: Montjuïc - Pg. de Sta. Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu 1. Poble Sec L3, Espanya L3-L1. **Festival Grec 2024: La luz del lago**, d'El Conde de Torrefiel. Del 19 al 22/07. **Dämon**, d'A. Liddell. 20 i 21/07. Temporada 24/25 a la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i 93 289 27 70. https://www.teatrelliure.com/ca/el-grec-al-lliure-2024

TEATRE POLIORAMA (Tel. 93 317 75 99. La Rambla, 115). **La Llamada**. Horaris: De dll a dv, 20:30h; Venda d'entrades a teatrepoliorama.com

POP

Missió complerta

Take That ★★☆☆☆
Lloc i data: Poble Espanyol (13/VII/2024)

DONAT PUTX

Van ser una de les *boy bands* més celebrades dels primers noranta, i es van reencarnar ja entrat el nostre segle per a gran alegria d'espectadors com els que dissabte a la nit van assistir al concert barceloní de Take That. Vorejant el *sold-out*, els de Manchester van comparèixer en el context del Festival Alma, fent renéixer èxits i defensant, tot i que no gaire, el seu últim disc fins ara, *This life*, aparegut a final del 2023; del qual només van interpretar un parell de cançons, que van passar no inadvertides, però sí més aviat discretament. Públic principalment veterà, de vegades en companyia dels seus fills, en un recorregut d'una hora i mitja en què aquest trio que un dia va ser quintet va desgranar un espectacle perfectament pensat i planificat, amb els seus canvis de vestuari, gags, i altres recursos destinats a teixir una èpica tan efectiva com també, ai, previsible.

Gary Barlow, Howard Donald i Mark Owen van actuar amb el suport d'un efectiu sextet, i van començar la nit amb *Greatest day*, a la qual van seguir divuit temes més amb què reflectien la crònica de formació des del 1992 fins als nostres dies. La primera gran campanada de la nit va arribar mitjançant l'historiat *Everything changes*, fidelment corejat per la concurrència. També es van centrar en els primers temps de la banda, va destacar aviat la balada *A million love songs*, no apta per a diabètics, i una mica més endavant, van escriure un altre moment mitjançant el *How deep is your love?* dels Bee Gees, ben resolt, tot i que el falset dels Take That no superarà mai el dels germans Gibb.

Bona acollida per a *Patience*, tema estrella de la seva tornada el 2006, desplegament d'harmonies vocals a *Get ready for it*, i una mica de bogeria disco en la versió del *Relight my fire* de Dan Hartman. En el tram final, més cants comunitaris amb *Back for good*, i un comiat bonic amb *Rule the world*. Resultat sense màcula si no sortim de les coordenades pròpies de l'entreteniment: nit amable, ideal per capturar al telèfon mòbil. Missió completa, tot i que no passés res extraordinari.●

La guitarra rockera com a arma cultural

ANÀLISI

ESTEBAN LINÉS

L'aparició, fa unes setmanes, del flamant museu de la guitarra del rock al mapa cultural barceloní va ser considerada de manera unànime com una bona notícia, per no dir excel·lent. La matèria primera específica és absolutament inèdita en l'oferta museística de la ciutat, centrada en el rock a través del seu més emblemàtic instrument, la guitarra elèctrica. I el que ho fa encara més magnètic és el caràcter immersiu i pedagògic, ja que acosta l'esmentada matèria primera de gran arrelam popular a un públic d'espectre molt ampli.

A partir d'aquí, el Guitar Legends Hall –nominació anglosaxona que porta per subtítol *Inmersive Rock Experience* i alguna màxima com "The museum that rocks you"– es presenta com un espai peculiar obert tot l'any, excepte el dia de Nadal, i amb més de mil metres quadrats repartits en dues plantes d'un local del carrer Portaferrisa. Primer de tot, es té la sensació que un dels seus principals objectius és captar l'atenció de guiris i turistes, tal com, per exemple, mostren tots els cartells que anuncien el museu a l'esmentat carrer, redactats en anglès, igual que els "fulls volants" que es reparteixen en mà a qui hi passa per davant.

Una altra de les conseqüències de la ultracèntrica ubicació és que fa molt necessària que l'espai es distingeixi visualment, d'alguna manera, de la interminable successió de comerços que omplen Portaferrissa. Quan es va inaugurar fa unes setmanes no hi havia cap més indicatiu que un cartell a sobre de l'entrada que evidentment no atreia l'atenció si un no s'hi aturava expressament. Ara s'ha esmenat parcialment l'afer posant dos suports amb el nom del museu que sobresurten discretament de la paret exterior, però de manera efectiva.

Cal tenir present que no es tracta d'una col·lecció de peces úniques, sinó de la personal del responsable i ideòleg de la proposta, Juan José Castellano, formada molt majoritàriament per exemplars de sèries limitades o tocades per mites com Eric Clapton, George Harrison, Metallica o Bono. Una selecció gairebé 100% anglosaxona, cosa que hauria de compensar-se d'alguna manera amb les exposicions temporals que s'aniran succeint –ara hi ha fins al setembre la molt interessant *Electric revolution*–, a fi de posar sota el focus les escenes i contribucions rockeres i de guitarra a escala local i nacional. Aquests dos fonaments són molt defensables i, en el cas que ens incumbeix, adquireixen eficàcia pràctica gràcies a com estan oferts i exposats.

El Guitar Legends Hall mostra exemplars de sèries limitades o tocades per mites com Clapton o Bono

Per una banda, conèixer el costat personal d'algunes d'aquestes grans figures del rock, el rerefons de guitarres i temes emblemàtics, i a través d'això saber la història del rock des de l'interior i com una cosa viva. I, d'altra banda, viure-ho en una sèrie d'espais sales immersius, amb la seva indispensable audioguia, en què s'explica tot això d'una manera ben fonamentada, amb una complicitat que s'acaba compartint al llarg de diferents capítols espais de la història del rock. En aquest aspecte immersiu, potser l'únic que flaqueja és la darrera sala, on, mitjançant la intel·ligència artificial i els corresponents hologrames, es poden "veure" diferents mites del rock.

L'últim aspecte que cal remarcar d'una proposta que encara està polint detalls i logístiques són les activitats al marge de l'exposició pròpiament dita, i que s'ubiquen en una àmplia sala amb entrada i sortida pròpies pel carrer Petritxol. La idea és que funcioni quan s'acabi l'horari del museu i que aculli xerrades, presentacions o actuacions de l'escena musical local o de bandes d'homenatge.●

JORDI PLAY/TRANSVERSAL

Una de les sales del Guitar Legends Hall, amb instruments de Ritchie Blackmore i Randy Rhoads

Romanticisme bilingüe al Grec amb Lluís Homar

La Companyia Nacional de Teatre Clàssic (CNTC) va portar el romanticisme ahir a la nit al teatre Grec. Un recital de poesia i música bilingüe titulat *Canciones de amor, de desamor y de piratas*, en el qual van llegir versos romàntics de Bécquer, Rosalía de Castro o Àngel Guimerà actors com Marisa Paredes, Pere Arquillué, Alberto San Juan, Natalia Menéndez i el director mateix de la CNTC, Lluís Homar. Un Homar que viu ara una polèmica per les remuneracions que ha rebut de la companyia com a codirector d'obres que no hauria dirigit a canvi de les que sí que havia de percebre com actor, però que per raons administratives no podia cobrar.

MIQUEL GONZÁLEZ / SHOOTING

SOUL / JAZZ

Elegància refinada

Gregory Porter ★★★★☆
Lloc i data: Espai Port. Sant Feliu de Guíxols (13/VII/2024)

RAMON SÚRIO

El Festival de la Porta Ferrada va acollir, al port de Sant Feliu de Guíxols, el cantant i compositor Gregory Porter, la poderosa i mal·leable veu del qual es mou de manera sinuosa a través de registres que van del soul al jazz, passant per gòspel i blues. Ho va demostrar acompanyat per un solvent quintet, integrat per piano, orgue, saxo, contrabaix i bateria, a què va deixar marge per al lluïment individual i col·lectiu.

Abillat amb la característica gorra negra, el californià va pontificar la inicial *Holding on*, amb una veu de molts quirats que modula a voluntat, oscil·lant del murmuri introspectiu a grans finals de notes sostingudes. Aviat va mostrar quines eren les seves influències més importants amb un *On my way to Harlem*, de marcat caràcter soul i alternant frasejos en scat, la lletra de la qual parla d'herois com Duke Ellington, el poeta Langston Hugues i Marvin Gaye, del qual va introduir diverses estrofes del seu cèlebre himne *What's going on*, intercalades entre sobris solos de saxo, contrabaix i d'un orgue ple de groove.

Les cançons d'amor també són el seu fort, i a *If love is overrated* va exercir de crooner, a la manera del seu estimat Nat King Cole, allargant les frases i dominant el tempo com el seu mestre, amb entonacions greus i sensuals i aguts tersos. Una altra delícia va ser *Hey Laura*, implorant i plena de soul. Oposadament, *Liquid spirit* va ser un blues ple de swing, amb protagonisme del piano i la seva veu udolant de vell *bluesman*.

Tampoc no podien faltar els temes reivindicatius. *Mister Holland*, servit amb ritme funk, parla de prejudicis racials i demana respecte. I a *Take me to the alley* mostra compassió i fraternitat, en una d'afligida belava soul de profunditat insondable en què es permet uns aguts de mil dimonis.

El moment homenatge va arribar en el medley dedicat al grup The Temptations, amb un *My girl* introduït per un solo de contrabaix, enllaçat a l'enganxós *Papa was a rolling stone*, al qual va imprimir un to personal amb la seva gran veu. Tot i que per a tema compartit amb l'audiència, cap com el bis, *You can join my band*, espiritual cançó soul, tòrrida i sensual alhora, emmarcada per un jazzístic solo de piano que va servir per rubricar l'elegància refinada del protagonista.●

Cosmètica

El sèrum viral que aconsegueix reduir les arrugues en 28 dies

SIBARI REPUBLIC

El públic està enamorat tant de la textura com de l'efectivitat del sèrum

L'arxiconegut Serum Origin, que aconsegueix resultats en temps rècord, es podrà adquirir a meitat de preu només a Catalunya a través de la web el 16, 17 i 18 de juliol

Ja han passat més de quatre anys i tres botigues efímeres des que Sibari Republic va obrir per primera vegada a la ciutat de Barcelona, i des d'aleshores, el sèrum acumula gairebé 500 comentaris positius a les xarxes. El públic està enamorat de la seva textura i, sobretot, de la seva efectivitat; tant és així, que s'han arribat a formar cues de dues hores per aconseguir-ne un exemplar. Veient l'èxit que té entre el públic català, sembla que tornarà a fer parlar, ja que ara i només fins al 18 de juliol es podran aconseguir tots els seus productes amb fins a un 50% de descompte fent servir el cupó 50VERANO a la seva web.

La firma sempre ha donat un èmfasi especial a conscienciar sobre la importància de tenir cura de la pell. En conseqüència, aquest estiu, Sibari Republic ha fet diagnòstics gratuïts a les botigues físiques per tal de diagnosticar el dany de la pell amb una làmpada de llum ultraviolada professional. A partir dels resultats, la marca ha decidit aplicar un 50% de descompte en tots els seus productes perquè el públic tingui l'oportunitat de preservar-se la pell i tenir-ne cura amb tractaments de cosmètica de luxe a un preu irresistible. En aquesta promoció, es trobaran col·leccions que a les botigues físiques de Catalunya no han tingut mai un descompte tan elevat.

Però, per què el Serum Origin s'ha convertit en el més buscat? Els números ho avalen: des que es va començar a comercialitzar a les botigues efímeres de la marca, es va vendre una mitjana d'un sèrum cada dos minuts, es van formar llargues cues i, a vegades, es va arribar a trencar estoc. A Catalunya, on es va poder adquirir a Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, ara torna amb aquesta promoció especial amb el cupó 50VERANO només a la seva web i únicament durant tres dies.

SIBARI REPUBLIC

L'èxit del seu producte més buscat es deu, principalment, a la seva eficàcia. El Serum Origin és un concentrat d'àcid hialurònic que, segons afirma la marca a partir de resultats obtinguts per laboratoris independents, aconsegueix reduir en 28 dies fins al 58% de les arrugues de la cara. A més, la textura tipus gel s'absorbeix de meravella i deixa la pell hidratada i sucosa des de la primera aplicació, així que és ideal per a les persones a qui no els agraden les textures pesades i que el convertiran, ara, amb la calor del estiu, en el seu millor aliat. Aquests tres dies, la firma l'ofereix a només 57,50 euros, quan el preu original és de 115 euros, una manera fantàstica de comprar cosmètica de luxe 100% feta al País Basc. Cal afegir que l'embalatge del producte es fabrica a Girona i Barcelona, cosa que reforça el compromís de la marca amb l'economia local. Una oportunitat imbatible.

No és màgia, és ciència

A Sibari Republic, la màgia no existeix. Des que va començar el seu camí, ara fa més de quatre anys, la marca ha treballat per portar la ciència a peu de carrer. La clau per obtenir resultats en un temps rècord és una combinació única d'àcid hialurònic de dos pesos moleculars que penetra en les capes més profundes de la pell. Així ens ho explica Raúl Pérez, director científic de la marca que està darrere la fórmula: "Fa més de deu anys que analitzem l'àcid hialurònic per aplicar-lo en diferents àrees terapèutiques. Gràcies a tot aquest coneixement, vam decidir crear una fórmula única que combinés aquest actiu en pesos moleculars diferents per tal d'aconseguir penetrar fins a les capes més profundes de la pell".

I qui s'amaga rere aquesta marca de cosmètica de luxe? Sibari Republic neix d'una cooperativa de científics, el laboratori i+Med, una empresa de biotecnologia dedicada al desenvolupament de diferents especialitats del camp farmasanitari i que té sis patents. La marca, especialitzada en la cura de la pell, oferirà un descompte de luxe perquè aquest estiu ens puguem cuidar amb els millors productes a meitat de preu.

A la web no tan sols trobarem el sèrum antiarrugues del qual tothom parla, també línies destinades a combatre la pèrdua de fermesa i elasticitat, així com productes destinats a evitar i cuidar-nos del dany solar, com ara el protector solar Day Defense, que podrem trobar a 35 euros, la meitat del preu habitual, 70 euros. Aconsegueix tots aquests descomptes gràcies al nostre cupó exclusiu 50VERANO a *www.sibarirepublic.com*

L'Espanya de tots

El triomf a l'Eurocopa projecta una selecció coral i amb molt futur

ANÀLISI

LUIS BUXERES
Berlín
Enviat especial

Al túnel de sortida de l'Olímpic de Berlín va començar a sonar la botzina de l'autobús d'Espanya. Tenia un ritme clàssic de celebració, com els cops a les finestres, ja gairebé una rutina aquest últim mes regat de triomfs. Havien passat gairebé dues hores des que Letexier havia assenyalat el final del partit i Espanya s'havia proclamat campiona d'Europa per quarta vegada. Els futbolistes s'impacientaven, esperant els més endarrerits. Rodri, l'MVP de l'Eurocopa, atenia la premsa i Carvajal estava passant el control antidopatge. Els tocs de clàxon van fer efecte i, en un tres i no res, els últims pujaven a l'autobús, que abandonava l'estadi per continuar amb la festa. La campiona s'havia guanyat el dret a celebrar-ho, havia fet un campionat perfecte, un recorregut per a la història, amb set victòries en els seus set compromisos, deixant al seu pas quatre campions del món (Itàlia, Alemanya, França i Anglaterra) a la cuneta.

La jugada decisiva de la final va ser el millor reflex del que representa aquesta selecció, amb l'esperit col·lectiu com a motor de tot, autoanomenats una "família". Perquè si fa uns quants mesos a algú li haguessin dit que Espanya guanyaria l'Eurocopa gràcies a una quilomètrica paret entre Mikel Oyarzabal i Marc Cucurella, hauria encarregat una camisa de força per al seu interlocutor. Però aquest és l'èxit de Luis de la Fuente, un tècnic que despertava molts recels i no gaire confiança però que s'ha guanyat l'aprovació de tots, dins i fora del mur de Las Rozas, demostrant cintura per aprendre dels errors i encertant-la després en gairebé totes les seves decisions.

Nico Williams celebra el gol decisiu amb el seu autor, Mikel Oyarzabal

KAI PFAFFENBACH / REUTERS

Quan queia sense pal·liatius a Glasgow contra Escòcia en el seu segon partit assegut a la banqueta de l'absoluta, el seleccionador va haver d'obrir un paraigua de titani per no amarar-se de les crítiques que l'apuntaven des dels cinc continents. Amb la parsimònia habitual i el caràcter planer, les va assumir amb responsabilitat i va saber girar el timó. Aquella nit va començar a néixer la selecció que diumenge derrotava Anglaterra i conqueria Berlín.

Durant els 36 dies d'estada a la Selva Negra, la convivència a la concentració ha estat simplement excepcional. Els més vells del lloc no recorden res de semblant. El grup ha barrejat de manera natural i cada un ha sabut assumir el seu paper, sense envair el company. Fins i tot Remiro, el tercer porter, que ha estat l'únic dels 26 futbolistes que no ha trepitjat la gespa, ha aportat el seu granet de sorra per al bon ambient i diumenge, sortint del vestidor, mostrava un dels somriures més grans de la plantilla.

De la Fuente va saber rectificar i assumir les crítiques després del desastre de Glasgow; és l'artífex de l'èxit

Els joves s'ho han passat de primera però, alhora, han mostrat sempre respecte i admiració pels veterans. Aquí, Rodri i Morata han estat les dues figures a les quals més ha d'agrair De la Fuente el que s'ha viscut aquest mes, ja que s'han abocat a ajudar els companys. El capità Morata ha estat sempre a sobre dels més joves i els debutants, sempre atent i preparat per guiar els seus passos. En aquesta gran família espanyola en què s'ha convertit la selecció es podria situar De la Fuente com l'avi –dit amb tot el respecte– i Rodri i Morata com els pares figurats.

Sense etiquetes de Barça o Madrid, la selecció ha format un grup familiar i competitiu

Altres coses que ha deixat enrere Espanya és l'eterna guerra entre Barça i Reial Madrid, traslladada sempre a l'àmbit nacional, a la qual sempre se li han posat etiquetes. No és el cas ara, amb la Reial Societat com a equip més representant, i amb els dos grans aportant tot just un futbolista cada un l'onze campió, el blaugrana Lamine Yamal i el madridista Carvajal. Una circumstància que s'ha assumit amb total naturalitat, el conjunt ha estat sempre la prioritat per a tots els implicats.

Romeu i Julieta. Ròmul i Rem. O Tik i Tok, que seria l'associació més apropiada per a la seva edat. L'èxit del col·lectiu no impedeix que Nico Williams i Lamine Yamal hagin escrit el primer capítol del que promet ser una obra meravellosa. La parella per excel·lència de l'Eurocopa congenia igual de bé dins que fora del camp i ha estat, per mèrits propis, la sensació del torneig. Un va ser el millor jugador de la final, l'altre el millor jove del torneig. Espanya rep la irrupció dels seus nous estilets amb il·lusió. Dos jugadors de raça negra, fills d'immigrants africans i que han escollit representar el seu país de naixement amb orgull i passió.

Lamine Yamal i Nico Williams garanteixen que 'la roja' pugui aspirar a tot al llarg dels pròxims anys

El cas de Lamine mereix un capítol a part: n'ha fet 17 a la recta final del torneig, aniversari celebrat per tots els companys com si fos propi. *Normalitat* ha estat la paraula més utilitzada entre els membres del vestidor per definir l'astre blaugrana. La seva edat i el seu comportament concorden. Sempre atent al que diuen els veterans, humil i tranquil, quan trepitja la gespa no té problemes a semblar el més veterà de tots, fer una assistència a Dani Olmo contra Alemanya, disparar a l'escaire contra França o assistir Nico contra Anglaterra en els tres partits més importants de la seva carrera. El que al carrer vindria a dir-se una passada. És la imatge de l'Espanya de tots.●

La més golejadora
15 gols
Espanya va acabar l'Eurocopa amb 15 gols, la xifra més gran en la història del torneig. La selecció espanyola va superar els 14 gols de França el 1984.

Temporada perfecta
13 victòries
Espanya va tancar una temporada 2023-2024 perfecta, amb 13 triomfs en 13 partits oficials. Sis a la fase de classificació i set a l'Eurocopa.

Futbol La selecció espanyola rep un bany de masses històric i col·lapsa Madrid, que surt al carrer en una festa que dura fins a la nit

Bogeria per 'la roja'

CARLOS NOVO
Madrid

La selecció espanyola va celebrar ahir en gran la consecució de la quarta Eurocopa que ha guanyat *la roja*. L'autobús descapotable amb els jugadors va recórrer durant un parell d'hores els carrers del centre de Madrid amb les voreres plenes d'aficionats. Després, l'epicentre de la festa es va traslladar a la plaça de Cibeles, tradicional escenari de les celebracions del Reial Madrid, on es van aplegar milers d'aficionats per homenatjar els futbolistes.

Els jugadors van arribar al Palau de Comunicacions, l'antiga Casa de Correus, passades les deu de la nit, on els va rebre l'alcalde de Madrid, José Luis Martínez-Almeida.

Cap a dos quarts d'onze de la nit, els jugadors es van dirigir a la multitud des d'una estrada. El primer que va sortir va ser el capità, Álvaro Morata, que es va sincerar: "Pot ser que marqui o de vegades no, però hi deixo la vida". Morata, amb la veu trencada, va emular després Pepe Reina després del Mundial de Sud-àfrica presentant un per un la resta de jugadors. Va acabar desfermat cantant: "Gibraltar espanyol".

Carvajal va sortir tot seguit al descobert i cada futbolista va anar sortint al ritme de la cançó triada per cadascun. Nico Williams i Lamine Yamal també van ser entre els més aplaudits.

La selecció va arribar a Madrid en un vol procedent de Berlín a les 15.06 h, amb una hora de retard, ja que la sortida es va demorar per un petit incendi a l'aeroport alemany. El primer que va aparèixer per l'escaleta de l'avió va ser Pedro Rocha, el president de la Federació, que el seu càrrec depèn d'una resolució del TAD, que el té expedientat. Amb ell hi havia el seleccionador, Luis de la Fuente, i el capità, Álvaro Morata.

A dos quarts de set del vespre van començar les visites institucionals. Els Reis, Felip VI i Letícia, van rebre els futbolistes, entre els quals hi havia Gavi, al palau de la Zarzuela. La princesa Elionor i la infanta Sofia anaven amb samarretes de *la roja*.

Els jugadors van arribar a la Zarzuela amb samarretes blanques en què s'havia serigrafiat el número 4 per testimoniar les quatre Eurocopes que ha guanyat Espanya. Álvaro Morata va regalar a Felip VI una samarreta amb el dorsal número 4 i el text "Reyes de Europa". En un petit discurs el Monarca va homenatjar els campions: "Estem satisfets amb la vostra feina. El vostre llegat és immens. Gràcies per l'esforç i per jugar com jugueu. Gràcies pel que ens heu regalat. No només perquè jugueu bé tècnicament, sinó també per l'alegria que desplegueu amb el vostre futbol".

La següent visita va ser al palau de la Moncloa, on els va rebre Pedro Sánchez. Durant el discurs, el president del Govern espanyol va afirmar: "Gràcies per haver ofert la millor versió d'Espanya. Per les remuntades, per l'esperit d'equip. Hi ha vegades que no guanya el millor, però aquesta vegada la selecció ha jugat de cine. M'imagino que heu tingut una nit llarga, però permeteume afalagar-vos. Sou la primera selecció amb quatre Eurocopes i amb ple de victòries, i no contra qualsevol, sinó contra les grans potències europees", va comentar.

I va prosseguir: "El que es va aconseguir ahir és formidable. L'esport transmet molts valors, i el més rellevant que hem vist és l'esperit d'equip. El problema, senyor seleccionador, és que en volem més. Tenim el Mundial a Espanya, us desitjo el millor", va concloure.●

Els jugadors de la selecció espanyola aixecant Álvaro Morata, capità i animador de la festa

> "Gràcies per l'esforç i l'alegria que desplegueu amb el vostre futbol"
> **Felip VI**

> "Aquesta vegada la selecció ha jugat de cine; el problema és que en volem més"
> **Pedro Sánchez**

> "Pot ser que marqui o de vegades no, però sempre hi deixo la vida"
> **Álvaro Morata**

BORJA SÁNCHEZ-TRILLO / EFE

La família reial va rebre Morata i els seus companys a la Zarzuela

L'Atlètic dona per perdut Morata

Van cridar l'atenció les declaracions de Morata una vegada acabada la final. "Iniesta i Bojan són culpables que sigui aquí, a l'Eurocopa. Com a jugadors ja els coneixia, però són persones que et donen la vida i els dono les gràcies. Van passar moments com els que jo he passat i sempre hi ha llum al final de tot", va explicar el davanter fent referència a un any molt difícil per a ell en el pla psicològic. El president de l'Atlètic, Enrique Cerezo, va confirmar ahir que Morata se'n va al Milan: "Ens fastigueja i ens molesta, perquè és un magnífic jugador, davanter i persona, però és ell qui ha de decidir el seu destí. Ha decidit que se'n vol anar a un altre equip i no l'hi impediré, ni ningú de l'Atlètic de Madrid", va afirmar.

SANTI NOLLA

L'Euro del tiquet Lamine-Nico

Sí, Luis de la Fuente ha estat l'home que ha aconseguit una selecció motivada i vertical. Sí, Rodri, elegit millor jugador del torneig, ha estat clau en el futbol que ha practicat *la roja*. Sí, les bandes amb Cucurella i Carvajal han estat sòlides i contundents, com l'eix de la defensa i el migcamp amb Fabián i l'aportació d'Olmo. Sí, Morata, encara que només hagi marcat un gol, ha fet una feina excel·lent i els mal denominats suplents han donat la cara, han estat a l'altura i han decidit partits. Sí, però aquesta Euro passarà pel tiquet Lamine i Nico.

No és només el bon rotllo entre els dos i aquell to de tiktokers que es juguen l'ampolla d'aigua a pedra, paper o tisora, sinó el seu futbol descarat i desacomplexat que ha encomanat la selecció. Ho comentava Unai Simón, l'excel·lent porter espanyol, que abans de la gran final es va relaxar veient la seva tranquil·litat. Hi ha qui ho atribueix a la inconsciència i qui o atribueix a l'origen de famílies que han hagut de lluitar molt per instal·lar-se al territori. Un de basc i l'altre, de català. D'ascendència ghanesa i marroquina, amb barreja equatoguineana, han estat objecte de tot un manual polític i social per interpretar el seu èxit. Però l'autèntica clau és que s'ho passen bé jugant a futbol.

Feia temps que una selecció espanyola no era tan vertical. El gran equip que va encadenar Eurocopes i un Mundial es basava en la velocitat de la pilota, amb Busquets, Xavi i Iniesta, però per damunt de tot per la possessió. Va ser un espectacle amb grans jugadors com Xabi Alonso, Casillas o Ramos; Piqué i Puyol o Villa i Pedro, i va marcar una època daurada i d'admiració. Ara s'arriba abans a l'àrea i s'espremen les bandes amb dos talents capaços de desequilibrar sense límits. Nico Williams necessita més la velocitat, i la qualitat de Lamine Yamal és tan excel·lent que acaba sent el davanter que més combina amb tots els jugadors. Lamine, amb 17 anys acabats de fer i Nico, amb 22, han estat el gran fet diferencial d'aquesta Eurocopa. La dupla d'or.

Barça El club blaugrana ja ha contactat amb el representant del futbolista per poder-lo fitxar abonant la clàusula de 58 milions d'euros a l'Athletic Club

Com fitxar Nico Williams

ANAÏS MARTÍ
Barcelona

"Ens sobren els motius per voler fitxar Nico Williams", insisteixen des dels despatxos de l'Spotify Camp Nou. La raó més important és el talent de l'extrem de l'Athletic Club, que ha brillat aquesta Eurocopa. De fet, segons ha pogut saber *La Vanguardia*, abans que la selecció espanyola arribés a les semifinals de l'Eurocopa, Deco es va reunir a Barcelona amb l'agent del jugador per establir les bases del contracte. Al jugador, que ha bufat les espelmes dels 22 anys durant l'Eurocopa, li fa il·lusió vestir la samarreta blaugrana. I el Barça, que ja sap que l'Athletic Club no negociarà, buscarà ingressos per pagar els 58 milions de la clàusula.

Amb 22 anys, el petit dels Williams és un jugador amb molta qualitat, velocitat, driblatge i desbordament a l'extrem esquerre. El seu perfil s'adapta a l'estil de Hansi Flick, que espera que el seu Barça pugui jugar amb dos extrems purs. El primer ja el té. És Lamine Yamal, amb qui s'ha intercanviat missatges durant l'Eurocopa per desitjar-li sort i elogiant les seves habilitats.

Precisament en la figura de Lamine Yamal hi ha el segon motiu pel qual el Barça vol fitxar Nico. Els dos jugadors són la parella futbolística del moment. Pel seu talent i entesa sobre el terreny de joc –el blaugrana va ser escollit millor jove de l'Eurocopa, i el blanc-i-vermell va acabar com l'MVP de la final–. I per l'amistat que tenen fora. Una relació que ha emocionat molts seguidors del futbol. També pels seus orígens. Fills de famílies de migrants de l'Àfrica, també s'han convertit sense buscar-ho en símbols d'un país transformat les últimes dècades per la migració.

MOHAMED MESSARA / EFE

Nico Williams envoltat dels culers Lamine Yamal, Fermín, Pedri i Ferran Torres, a la final europea

Pel Barcelona, aquesta història, aquest talent i aquesta química entre tots dos aporten la dosi d'il·lusió necessària que converteix el fitxatge de Nico Williams en el millor antídot per contrarestar l'efecte Mbappé, que avui serà presentat com a nou jugador del Reial Madrid. "Si contra el Reial Madrid de Mbappé i Vinícius el Barça surt amb Lamine Yamal i Nico Williams, el panorama canvia", assenyalen fonts del club. Que aquesta escena sigui una realitat també interessa a LaLiga, que veuria com la competició domèstica i la seva marca en sortirien reforçades.

La clau del fitxatge també estarà en la voluntat econòmica del jugador, que vol sortir bé de l'Athletic Club. L'any passat Nico quedava lliure i va acceptar renovar perquè el club de la seva vida, en què ha crescut, pogués ingressar una possible clàusula de rescissió. Això sí, tot i que el seu valor de mercat havia augmentat, Nico no va voler apujar el preu de 58 milions, per si venia una oferta atractiva. A les trobades amb el seu agent, Deco va avisar que el Barcelona no podrà pagar un salari multimilionari i que no entrarà en una possible licitació salarial pel futbolista si aquest últim rep una ofensiva d'algun equip de la Premier League.

El vestidor barcelonista estaria encantat de rebre Nico Williams. De fet, més enllà de l'amistat amb Lamine Yamal, a l'extrem de l'Athletic se l'ha vist aquesta Eurocopa relacionar-se molt amb els altres internacionals del Barça: Pedri, Fermín i Ferran Torres.

Abans, el Barça haurà de resoldre diverses qüestions econòmiques. El mercat finalitza l'1 de setembre i, tot i que l'optimisme impera als despatxos del Camp Nou i de LaLiga, el Barcelona continua amb el límit salarial superat i amb la palanca dels 60 milions de Libero pendent. Per solucionar aquesta palanca, que permetria inscriure futbolistes amb contracte com Iñigo Martínez, el Barça vol augmentar els ingressos i beneficiar-se de la

El club espera fitxar amb normalitat quan tanqui la renovació amb Nike per 110 milions anuals

No es descarta la venda de futbolistes, amb noms com el de Raphinha a sobre de la taula

normativa dels estadis en reformes que va establir LaLiga al novembre, cosa que li permetrà estalviar-se uns 40 milions i tancar un acord multimilionari amb Nike renovant per deu anys més amb una prima de 100 milions. Aquest tracte implicaria uns ingressos de 110 milions d'euros anuals.

També s'esperen vendes de jugadors, com Lenglet, amb el qual el club no compta. Un altre nom que sonava era el de Ronald Araújo. Però la lesió a la cuixa de la cama dreta que l'obliga a passar pel quiròfan i a estar uns quatre mesos de baixa tanca aquesta possibilitat. Però hi ha Raphinha. Tot i que la voluntat del brasiler és continuar i complir el seu vincle fins al 2027, potser canvia d'opinió quan el fitxatge de Nico Williams, amb qui comparteix la mateixa posició al camp, sigui una realitat.●

Barça Es va lesionar a la Copa Amèrica

Quiròfan i 4 mesos de baixa per a Araújo

A. MARTÍ
Barcelona

Males notícies per al FC Barcelona. Ronald Araújo passarà pel quiròfan a Finlàndia i s'estarà quatre mesos de baixa. L'internacional uruguaià, que està en plenes negociacions amb el Barça per definir el seu futur, es va lesionar la cuixa dreta en el xoc de quarts de final de la Copa Amèrica contra el Brasil.

Després d'uns dies d'incertesa en què la selecció uruguaiana va apuntar que Araújo tenia una lesió muscular sense donar-ne més detalls, el futbolista blaugrana va aterrar a Barcelona i va anar ahir al matí a la ciutat esportiva per sotmetre's a diverses proves mèdiques que van confirmar que pateix una lesió al tendó de l'isquiotibial de la cuixa dreta.

El Barcelona ja s'esperava un diagnòstic greu. Sobretot pels gestos d'Araújo. Va ser el 6 de juliol al cap de mitja hora del partit de quarts de final de la Copa Amèrica contra el Brasil quan el central va notar una punxada a la part posterior de la cuixa. Ràpidament, el blaugrana va entendre que es tractava d'un contratemps molt seriós perquè es va quedar estès i posant-se les mans a la cara. Va abandonar el terreny de joc abatut.

GODOFREDO A. VÁSQUEZ / AP-LAPRESSE

Araújo es va lesionar el 6 de juliol als quarts de final contra el Brasil

Supervisat pels metges del club, Araújo anirà a Finlàndia per passar pel quiròfan en una operació que dirigirà l'equip del doctor Lasse Lempainen a Turku. Es perdrà la pretemporada i gran part de l'inici de la Lliga. Tornarà a mitjans de novembre, mentre continua negociant una possible renovació. Ronald Araújo té contracte amb el Barça fins al 30 de juny del 2026 i una clàusula de rescissió de 1.000 milions d'euros.●

RCDE

Braithwaite saludant l'afició el 23 de juny a Cornellà després d'aconseguir l'ascens contra l'Oviedo

Espanyol El danès executa la seva clàusula d'alliberament i marxa

Braithwaite deixa orfe de gol l'Espanyol

CARLOS RUIZ
Barcelona

Martin Braithwaite es va presentar ahir a la clínica Corachan, a primera hora del matí, per passar les proves mèdiques que donaven inici a la pretemporada. Res no feia presagiar en aquell moment que el danès comunicaria poc després la seva sortida de l'Espanyol executant l'últim dia de termini la clàusula alliberadora del seu contracte, de 600.000 euros a Segona, però sense cost a Primera. "El RCD Espanyol agraeix a Braithwaite la seva professionalitat i li desitja sort en els seus nous reptes", va acomiadar amb un escarit comunicat l'entitat perica el davanter, *pichichi* en la categoria de plata amb 22 gols i gran artífex de la tornada a l'elit.

L'ariet de 33 anys, a qui li quedava un any de contracte, ja va expressar el seu malestar amb els dirigents pocs minuts després de guanyar l'Oviedo i certificar la tornada a la Lliga EA Sports. "Fa un any em van fer una oferta de renovació, però va ser una falta de respecte. Em van demostrar que no confiaven en mi. Ara soc lliure, però estic molt a gust aquí. Cal parlar-ne", va dir aquell 23 de juny històric per a l'Espanyol. Braithwaite va iniciar aquell dia les seves vacances i aquella conversa amb la direcció esportiva no va arribar mai. Al si del club tenien l'esperança de convèncer l'escandinau perquè continués liderant l'atac blanc-i-blau.

El davanter va passar ahir les proves mèdiques d'inici de la pretemporada abans de comunicar el seu adeu

La sortida del davanter deixa un gran buit a la parcel·la ofensiva de l'Espanyol, que ja havia mostrat falta de pólvora en el tram final de la temporada passada. Braithwaite va participar en més d'una tercera part dels gols pericos l'anterior temporada, marcant o donant l'assistència. El problema és encara més gran tenint en compte que el club no disposa de múscul econòmic, frenat per un deute de 57 milions, per fitxar un recanvi de garanties. La intenció aquest estiu dels dirigents, encapçalats per Chen Yansheng, és completar la plantilla amb jugadors a cost zero, que arribin cedits o lliures. I el gol, que és la gran virtut de Braithwaite, se sol pagar car. L'adeu del davanter s'uneix a les baixes de Nico Melamed, Keidi Bare, Víctor Ruiz, Óscar Gil i Keita Balde. L'única bona notícia per al club és que la sortida del danès alleuja la massa salarial, ja que el seu sou superava els 3 milions. Ara l'Espanyol té més marge salarial al mercat i podrà accelerar la renovació primordial de Javi Puado, amb contracte fins al 2025.

Braithwaite ja va intentar sortir de l'Espanyol la pretemporada passada, i va arribar a abandonar la concentració a Marbella, però el director esportiu, Fran Garagarza, va reconduir la situació donant-li a entendre que era fonamental per aconseguir l'ascens. Una vegada a Primera, el danès s'ha estimat més buscar una nova destinació, encara per concretar, cosa que apunta a un altre equip espanyol o a Anglaterra.●

Copa Amèrica L'Argentina, campiona

Messi desafia Lamine Yamal a la Finalissima

C. RUIZ Barcelona

Encara no hi ha una data definida ni una seu, però Leo Messi i Lamine Yamal ja tenen a l'horitzó, en algun moment entre juny i juliol del 2025, la seva primera cita en un camp de futbol. D'aquella icònica imatge del 2007 per a un calendari solidari, en la qual l'argentí banyava el català, encara un nadó, a enfrontar-se a la Finalissima, el partit que enfronta el campió de la Copa Amèrica amb el de l'Eurocopa. El jugador del Barça, amb 17 anys acabats de fer, va ser un dels artífexs de l'Espanya invencible que es va coronar a Berlín, mentre que el de Rosario va revalidar ahir el títol continental americà al capdavant d'una Argentina que va vèncer a la final Colòmbia gràcies a un únic gol de Lautaro Martínez a la pròrroga.

L'exjugador blaugrana, de 37 anys, va haver de patir el desenllaç del partit des de la banda, lesionat des del minut 66. Messi va marxar a la banqueta entre llàgrimes, totalment desconsolat, i amb el turmell dret molt inflat després que se li torcés en una acció fortuïta. El capità de l'*albiceleste* va recuperar el somriure quan li va tocar tornar a la gespa per aixecar el títol 45 de la seva carrera, que el consolida com el més premiat de la història davant de Dani Alves. Després d'uns primers anys marcats per les decepcions, derrotat en tres finals, el de Rosario està vivint una època gloriosa amb l'Argentina. Juntament amb *els muchachos*, ja ha guanyat quatre campionats, en especial el Mundial de Qatar i les dues últimes edicions de la Copa Amèrica, aquesta segona al Hard Rock Stadium de Miami, a prop de la que és casa seva des de fa un any. El 2022 Messi va guanyar la primera edició de la Finalissima, un torneig que rescata la vella Copa Artemio Franchi. L'extint torneig també va enfrontar els campions europeus i els americans el 1985 i el 1993, any que l'Argentina va superar Dinamarca.

Leo va acabar la final lesionat i plorant després de torçar-se el turmell dret en una acció fortuïta

Messi encara no ha posat data a la retirada de la selecció, sempre supeditada a la seva condició física, i en principi disputarà la Finalissima del 2025, que serà el segon partit oficial entre l'Argentina i Espanya després del triomf *albiceleste* al Mundial del 1966 (2-1). "Quan vaig començar al futbol, li vaig dir a la meva mare que volia jugar amb Messi o contra ell", va dir recentment un Lamine Yamal que té un altre somni molt a prop.●

JUAN MABROMATA / AFP

Leo Messi aixeca el trofeu de campió de la Copa Amèrica

Reial Madrid Les entrades, exhaurides

Ple per veure avui Mbappé de blanc

CARLOS NOVO
Madrid

El Santiago Bernabéu té l'aforament complet per a la presentació de Kylian Mbappé, prevista avui al migdia, un esdeveniment que ha despertat en el madridisme la mateixa expectació que va tenir el 2009 la presentació de Cristiano Ronaldo, si bé llavors l'acte va ser al vespre, fora de l'horari laboral. Fins ara la del portuguès ha estat l'única vegada en què l'estadi s'ha omplert per a la presentació d'un futbolista.

Aquesta vegada l'horari és el que és perquè el Bernabéu ha d'estar preparat aquesta setmana per a diversos concerts al vespre. I com que s'espera una temperatura entorn dels 32 graus, l'estadi s'ensostrarà.

Per evitar llargues cues i esperes al sol, el club ha disposat que l'entrada no sigui lliure, tot i que sí de franc. El club va distribuir les entrades, sota petició en línia, en diversos torns. Divendres hi van tenir accés els socis i els abonats; dissabte, els que tenien el carnet d'aficionat prèmium, i diumenge, el públic en general. Dues hores després, les entrades ja estaven exhaurides. Al matí hi va haver pics d'espera de més de 150.000 persones enganxades a la xarxa. La picaresca es va fer notar des del primer dia. Divendres hi va haver socis que van posar les entrades a la venda a internet per preus que anaven dels 50 als 300 euros.

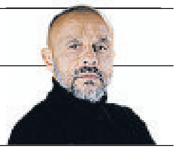
El Madrid no ha volgut revelar gaires coses de l'esdeveniment. Sí que se sap que el jugador anirà a les deu del matí a la Ciutat Esportiva de Valdebebas per signar el contracte i conèixer els primers companys. El Madrid va tornar ahir als entrenaments, però només amb sis jugadors de la primera plantilla, com ara Courtois, Brahim, Vázquez i Ceballos.

Se sap que la cerimònia de presentació seguirà el guió habitual, amb discursos de Florentino Pérez i del mateix jugador, que farà els primers tocs a la pilota sobre la gespa, ja amb la nova samarreta, amb el dorsal número nou. Després hi haurà una roda de premsa i Mbappé se n'anirà de vacances. Probablement no anirà a la gira pels Estats Units, que comença el dia 28, però sí que potser ja hi serà per a la Supercopa d'Europa, contra l'Atlanta, el 14 d'agost.●

Generació del KO

ANÀLISI

SERGIO HEREDIA

Els *carrosses* també tenim grups de WhatsApp, fins aquí arribem.

Al nostre grup d'atletes envellits (o exatletes que comparteixen batalletes i recorden que un dia van ser atletes), de vegades s'obren debats sobre temes actuals.

Fa unes setmanes vam debatre sobre Jakob Ingebrigtsen.

Jakob Ingebrigtsen (23) és el millor atleta de la generació actual, ja és pare però continua sent una criatura, i de vegades no té pèls a la llengua i, de sobte, diu el que pensa.

Al maig va dir:

–Si no em lesiono ni em poso malalt, guanyar als Jocs de París serà com fer un tomb pel parc.

I ja està: va ser llegir aquest discurs i compartir-lo al grup, i tots hi vam donar voltes.

N'hi va haver que van carregar contra el noruec: va dir que Ingebrigtsen és arrogant, insolent i envanit. N'hi va haver que el va defensar:

–Si volem que es parli d'atletisme, necessitem personatges com Ingebrigtsen, gent amb caràcter, que deixi empremta.

Em vaig afegir a aquesta última tesi.

(Al cap i a la fi, el temps dona la raó a Ingebrigtsen: divendres, a la Diamond League de Mònaco, firmava 3m26s74 i acariciava la plusmarca mundial del 1.500 m que Hixam el-Guerruj, imperial, encapçala des del 1998, ja fa 26 anys: 3m26s00).

El que Ingebrigtsen fa i diu encaixa en la dinàmica dels talents esportius del present, que els podem anomenar generació del KO.

CLIVE BRUNSKILL / GETTY

Carlos Alcaraz ahir a Londres

Ingebrigtsen, Alcaraz i Pogacar comparteixen idioma: busquen el Pulitzer en cada passa, cop, pedalada...

Dos noms més es mouen en aquests paràmetres d'edat, esperit i maneres.

Em refereixo a Tadej Pogacar (25) i Carlos Alcaraz (21).

A l'era dels càlculs, els watts, els pulsòmetres i els mil·ligrams de carbohidrats, Tadej Pogacar s'entrega als impulsos. Si l'equip no l'acompanya, ell mateix s'apanya tot sol.

Pogacar ataca en tots els terrenys, al pla, a l'*sterrato*, a l'alta muntanya, quan bufa el vent i es formen ventalls, quan hi ha tobogans, a l'hivern, a la primavera i a l'estiu, en clàssiques d'un dia i en rondes de tres setmanes, ataca sense avisar i ataca quan tothom espera que ataqui, es guarda el mínim o gairebé res, i el públic, com sempre agraït, també l'hi agraeix ara.

Guanyi o perdi, Pogacar deixa una empremta. I quan l'hi preguntem, respon:

–Soc com els altres, també respiro i pateixo (...) Però és una cursa de bicicletes. I sempre cal córrer al màxim.

I Alcaraz?

Alcaraz diu:

–Tinc una gran dreta. Crec que és una de les millors del circuit.

I deixa de banda les falses modèsties. No és Roger Federer ni Rafael Nadal. Tampoc no ho vol ser.

Si es veu favorit en un torneig, *Carlitos* es penja l'etiqueta. Deixa el que sent, va tan lluny que s'atreveix a dir, com després del títol de diumenge a Wimbledon:

–Crec que he fet un partit de nivell. Però no ha estat un dels meus millors partits.

En realitat, parla de Novak Djokovic, la seva víctima, una llegenda frenada pels 37 anys i la cirurgia de menisc a què s'havia sotmès un mes abans: Djokovic, vol dir, Alcaraz, no l'ha portat al seu límit. No l'hi ha posat pressió.

Per tant, OK, bon partit.

Però no el millor possible.

("I no en tinc cap culpa", ens diu Carlitos.)

Alcaraz es declara molt bo, però opina que encara pot ser millor, i el seu missatge alinea el cos i el cap, és el lema d'aquesta generació del KO, la que busca el Pulitzer en cada gambada, en cada pedalada, en cada cop amb la dreta.

Potser els membres d'aquesta generació ens agraden a tots, potser ens incomoden. Però no els oblidarem.●

ADAM IHSE / EFE

Rafael Nadal i Casper Ruud ahir a Båstad

Tennis El balear i Ruud, junts a Båstad

Nadal ja prepara els Jocs: guanya en dobles

S. HEREDIA
Barcelona

Hem preguntat diverses vegades a Carlos Alcaraz:

–Es veu compartint el dobles amb Rafael Nadal als Jocs de París?

–Si només depengués de mi, ja us dic ara que sí. Però en Rafa encara no m'ha dit res –contestava el murcià.

–I en quina banda jugaria cadascun? (Ja ho sabem, però no ho hem d'oblidar mai: Nadal és esquerrà).

–Jo em posaria on ell em digués, obeiria amb els ulls tancats.

(...)

Alcaraz (21) ha repetit tantes vegades el missatge que el manacorí n'ha pres nota: tots dos formaran parella als Jocs, que són a tocar (26 de juliol).

I Nadal (38) s'ha pres tan seriosament el compromís que ja està provant les seves possibilitats en matxs a quatre raquetes. Ahir, a l'ATP 250 de Båstad (Suècia), el manacorí sortia a la pista amb Casper Ruud.

La prova té la seva lògica.

Nadal i Ruud són *terrícoles* (a Båstad es juga en terra batuda) i, a més, es coneixen a fons, a través de Toni Nadal: *el tio Toni* va formar Nadal a Manacor, i la seva empremta també és darrere de diverses línies mestres del joc del noruec. En alguns moments de la carrera, Casper Ruud ha passat per l'acadèmia Nadal, amb *el tio Toni* com a assessor.

Ni Nadal ni Ruud són especialistes al quadre de dobles (tampoc no ho és Alcaraz), però les prestacions de tots dos, junts a una banda de la pista, van més enllà de qualsevol dubte. I, per això mateix, ahir no van tenir problemes per tombar la parella formada per Miguel Ángel Reyes i Guido Andreozzi, segon cap de sèrie del torneig, en dos sets (6-1 i 6-4), per projectar-se als quarts de final del torneig suec.

Després de la prova en dobles, Nadal reapareix avui en individuals: s'enfronta a Leo, fill de Björn Borg

Mentre espera el pròxim rival en dobles (sortirà de l'Arribage/Safiulin-Navone/Norrie, que es juga avui), Nadal reapareixerà avui a la pista al quadre individual, per enfrontar-se a Leo Borg (21), fill d'una altra llegenda del tennis, Björn Borg.●

Ciclisme Segons el doble campió danès, el Tour no s'ha acabat

Vingegaard: "No he vingut fins aquí per rendir-me sense lluitar"

REDACCIÓ Barcelona

En total, són 3m9s els que separen el mallot groc d'aquest Tour, el poderós líder Tadej Pogacar, del seu principal adversari, Jonas Vingegaard.

Aquest marge, vistes les escomeses de Pogacar i el patiment que mostrava Vingegaard diumenge, ascendint al Plateau de Beille, semblen un abisme insalvable. Tot i això, el danès, campió del 2022 i el 2023, no s'arronsa pas.

"Continuo pensant que la victòria és possible –deia el ciclista del Visma ahir, en la jornada de descans–. He guanyat el Tour de França en dues ocasions, no soc aquí per acabar segon. Crec que guanyar el Tour encara és possible, no abaixaré els braços sense plantar cara (...) Faré tot el possible per guanyar".

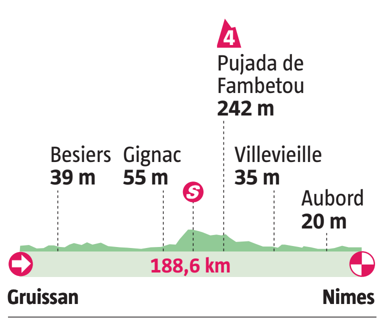
"No he perdut la fe, en absolut. No m'he trencat mentalment –afegia Vingegaard, malgrat reconèixer que Pogacar es troba en un estat de forma sensacional–: en el passat ja hem vist que ha tingut algun dia dolent, pot ser que li passi la tercera setmana, no se sap mai", va indicar. "Tampoc no està tant per sobre meu. Si puc millorar encara una mica crec que estarem en igualtat de condicions. A Plateau de Beille vaig fer la millor pujada de la meva vida, no n'estic decebut".

Al davant, tres etapes d'alta muntanya i la crono de 33,7 km, tancament del Tour, diumenge.●

CLASSIFICACIÓ

GENERAL		
1	Tadej Pogacar (ESL/UAE)	61h56m24s
2	J. Vingegaard (DIN/Visma)	a 3m9s
3	R. Evenepoel (BEL/Soudal)	a 5m19s
4	João Almeida (POR/UAE)	a 10m54s
5	Mikel Landa (ESP/Soudal)	a 11m21s
6	C. Rodríguez (ESP/Ineos)	a 11m27s
7	Adam Yates (GBR/UAE)	a 13m38s
8	Giulio Ciccone (ITA/Lidl)	a 15m48s

16a L'ETAPA D'AVUI

LA VANGUARDIA

Economia

Consell de Política Fiscal i Financera

Hisenda dona a les comunitats recursos rècord i els ofereix més marge de despesa

El finançament superarà els 158.000 milions i el límit de dèficit serà del 0,1%

FERNANDO H. VALLS
Madrid

La bona trajectòria de l'economia i l'augment de la recaptació tributària van permetre que el Govern espanyol anunciés ahir a les comunitats autònomes que durant l'any que ve rebran els recursos financers més grans de la història i que, a més, podran incórrer durant els pròxims tres exercicis en un lleuger dèficit a l'hora d'elaborar els pressupostos. La vicepresidenta primera i ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, va comunicar al Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF) que, en un escenari ja de ple vigor de les noves regles fiscals comunitàries, els governs autonòmics podran arribar a un desfasament pressupostari màxim del 0,1% del PIB el 2025, 2026 i 2027. El 2024 els executius territorials hauran de tancar l'exercici en equilibri pressupostari.

La decisió suposa suavitzar els marges pressupostaris de les comunitats respecte a la política fiscal establerta fins ara. Les autonomies tenien el mandat de registrar un superàvit del 0,1% del PIB el 2025 i també el 2026. Per tant, els governs autonòmics comptaran amb dues dècimes més de marge fiscal per poder elaborar els comptes públics, cosa que tindrà incidència en els serveis públics, va explicar la mateixa Montero.

Hisenda també va informar ahir les autonomies que el 2025 rebran els recursos financers més importants. En concret, el ministeri transferirà 147.412 milions, corresponents als lliuraments a compte previstos en el model de finançament. Són 12.700 milions més i un augment del 9,5% respecte a l'any actual. A aquesta quantitat cal afegir-hi 11.600 milions, corresponents a la liquidació del 2023, ja que la recaptació tributària es va comportar millor del que s'esperava. En total, el finançament superarà els 158.000 milions durant el pròxim exercici.

El ministeri, tot i això, no va concretar el repartiment territorialitzat dels recursos financers, cosa que va provocar un ambient de "decepció", segons van expressar diverses comunitats autònomes. Els territoris del PP es van abstenir en la votació i la consellera d'Hisenda de la Generalitat, Natàlia Mas, hi va votar en contra. Catalu-

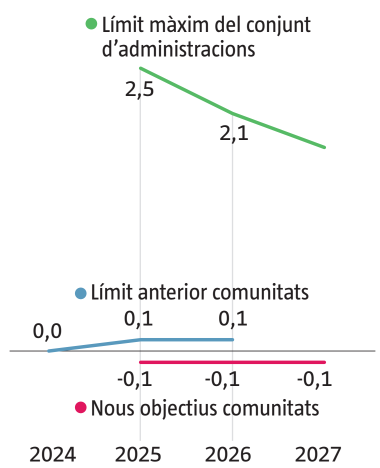

DANI DUCH

La vicepresidenta primera i ministra d'Hisenda, María Jesús Montero

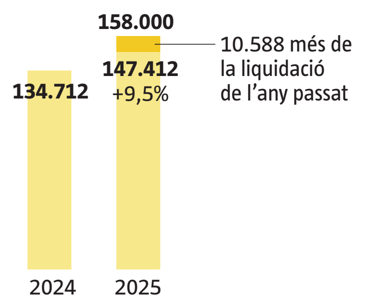
Objectius de dèficit de les comunitats autònomes

Variació del marge fiscal, en percentatge del PIB

Lliuraments a compte de l'Estat a les comunitats

En milions d'euros

FONT: Ministeri d'Hisenda LA VANGUARDIA

Els sindicats veuen molt difícil arribar a un acord en les pensions al juliol

JAUME MASDEU Madrid

L'objectiu declarat era i continua sent que la negociació pendent de les pensions es tanqui al juliol, però després de la reunió d'ahir les coses semblen més complicades. El procés s'estanca i els sindicats dubten que es pugui complir el termini, ja que el Ministeri d'Inclusió i Seguretat Social continua sense presentar textos damunt la taula, i es basa en propostes verbals "amb tuf d'improvisació", segons la UGT.

Els sindicats veuen difícil que es pugui avançar prou les dues setmanes que queden del juliol, perquè, amb punts oberts en pràcticament tots els temes i sense textos sobre el que s'ha de negociar, l'esprint sembla molt just per complir el termini.

A més, pel que fa als continguts, es queixen que on hi ha un avanç, alhora hi ha una penalització. Per exemple, en la jubilació parcial ordinària, la que no inclou la indústria manufacturera, es milloren les condicions per accedir-hi. Es podrà anticipar tres anys, en comptes dels dos actuals, però a un preu alt, amb l'exigència de més anys cotitzats per tenir-hi dret. I en la indústria manufacturera també caldran més anys cotitzats, de 33 es passa a 35.

D'aquí que Carlos Bravo, secretari de polítiques públiques de CC.OO., reclamés al Govern espanyol "una proposta clara" sobre la jubilació parcial, tant per a la indústria manufacturera com per a l'ordinària. Mentrestant, Cristina Estévez, secretària de política institucional de la UGT, va denunciar l'absència de perspectiva de gènere, tant en els coeficients reductors de les activitats penoses com pel que fa a la jubilació parcial, de manera que, segons la seva opinió, "la bretxa de gènere s'incrementarà.

Més positiva va ser la conclusió del Ministeri d'Inclusió i Seguretat Social, que considera que es van fer avanços importants i que l'acord és molt a prop. En qualsevol cas, ho tornaran a provar dilluns.●

nya no comparteix el repartiment del dèficit establert pel Govern central, ja que l'Estat es queda el 96% del marge fiscal (el 2,4% el 2025) i reparteix entre els territoris el 4%.

En un Consell de Política Fiscal i Financera marcat per la proposta de Catalunya d'avançar en un finançament singular, el Ministeri d'Hisenda també va reiterar el "compromís" que l'Estat assumeixi una part del deute contret amb el Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) per diverses comunitats. La vicepresidenta primera, María Jesús Montero, va concretar que la mesura es dirigeix a "tots els territoris" (el que no accedeixi al mecanisme extraordinari tindrà una transferència) i és "voluntària". Al llarg d'aquest mes i al setembre Hisenda es reunirà amb cada autonomia per comunicar la metodologia que cal seguir. La primera cita serà amb la Generalitat.

Les reunions per al quitament del deute del FLA comencen aquest mes per abordar la metodologia

Els governs del PP també van plantejar una modificació del reglament per canviar el sistema de votació del consell financer. En aquest moment, el Ministeri d'Hisenda té el 50% dels vots, de manera que amb un únic suport d'alguna comunitat socialista pot tirar endavant els seus plantejaments i mesures. La proposta no va prosperar perquè Montero va interpretar que és un intent d'exercir la capacitat de veto per part dels populars, com ja van fer amb els objectius d'estabilitat al Senat.●

Economia refreda la negociació per nomenar governador: "No hi ha pressa"

Cuerpo assegura que la independència del Banc d'Espanya està garantida per llei

PILAR BLÁZQUEZ
Madrid

El ministre d'Economia, Comerç i Empresa, Carlos Cuerpo, va demanar ahir "tranquil·litat" de cara al nomenament d'un "governador o governadora" per al Banc d'Espanya i va recordar que "no hi ha pressa, tenim dos mesos per tancar el nom". Es refereix al termini de l'11 de setembre, quan caduca el mandat de l'actual governadora en funcions, a què cal afegir que a l'agost no hi ha reunió del Banc Central Europeu (BCE). És un cert gir, o adaptació a la realitat, respecte a la posició de la setmana passada, quan ho tenia tot programat per anunciar el nomenament si hi havia acord amb el PP.

Però no hi va haver consens i ahir Cuerpo va assegurar que el Govern espanyol continua amb les negociacions obertes. "No vol dir que no treballem perquè com més aviat millor en tinguem el nom", va respondre a la roda de premsa sobre la candidatura del ministre José Luis Escrivá per a governador, rebutjada rotundament pel PP.

Amb la prudència habitual i sense esmentar Escrivá, Cuerpo es va esforçar a presentar-se com a defensor de la institució. "Vull defensar les institucions quan són víctimes d'atacs gratuïts injustos", va assegurar referint-se a les paraules del cap de setmana del líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, que va advertir a Pedro Sánchez que "no compti amb el PP" per repartir el Consell de Ministres a les institucions, "això no és el que l'Estat necessita".

KIKO HUESCA / EFE

Carlos Cuerpo, ministre d'Economia, ahir a la roda de premsa

El PP rebutja el candidat Escrivá perquè pensa que "nomenar un ministre per al càrrec de governador no va d'acord amb la regeneració democràtica i no dona garanties d'independència d'institucions, organismes reguladors i autoritats independents".

En canvi, el ministre d'Economia va insistir ahir que el Banc d'Espanya és una institució "envejable pel que fa a la normativa que en garanteix l'autonomia independentment dels canvis que hi pugui haver a la cúpula" i que "les persones que hi siguin al capdavant hauran d'exercir la seva tasca en el marc d'aquesta normativa". En qualsevol cas, Cuerpo va demanar confiança, ja que va assegurar que el nou "governador tindrà un perfil professional irreprotxable. Sigui qui sigui i vingui d'on vingui, encara que vingui del Consell de Ministres. Això és una pràctica que en altres casos es veu, i que, a més, no té cap mena de discussió".

Perquè malgrat que Feijóo i el Partit Popular han posat el focus en el fet que el nou governador procedeixi directament de l'Executiu, el cas és que aquest pas no és rara avis a Europa. El 2020 el portuguès Mário Centeno va passar de ministre de Finances al banc central del seu país, i el mateix pas van fer Iannis Sturnaras a Grècia el 2014 i Peter Kažimír a Eslovàquia el 2019. Hi ha altres perfils, com ara la presidenta actual del BCE, Christine Lagarde, que abans va ser ministra d'Economia a França, va passar per l'FMI i va acabar a Frankfurt, i el mateix Luis de Guindos, actual vicepresident del BCE, que va passar directament al càrrec des del Ministeri d'Economia del govern de Rajoy, en què exercia des del 2011. Mentrestant, el candidat Escrivá és criticat perquè procedeix del Consell de Ministres i perquè ha fet declaracions polèmiques, tot i que se li reconeix la preparació tècnica per al càrrec.●

Europa acumula casos de ministres d'Economia que han passat als bancs centrals o al BCE

TRIBUNA

Valentí Pich
President Consell General d'Economistes

Jornada laboral més curta?

Durant les últimes setmanes, la proposta de reduir la jornada laboral de les 40 hores setmanals actuals a 37,5 el 2025 sense pèrdua de salari i sense augmentar el nombre d'hores extraordinàries permeses (80 hores a l'any) ha copat les notícies.

Un dels conceptes més repetits tant pels promotors com pels detractors d'aquesta idea és el de productivitat. Per uns, la reducció de la jornada comportarà un augment de l'esmentada productivitat per què s'incrementarà la concentració i l'eficiència durant les hores laborals. D'altres consideren que caldria actuar en una altra direcció i advoquen perquè el total d'hores de feina vagi lligat precisament a l'augment o descens de la productivitat que es vagi produint al llarg del temps.

En termes de jornada laboral, Espanya està en una posició intermèdia dins de la Unió Europea. Segons dades de l'Eurostat, el 2023 els treballadors espanyols feien una mitjana d'unes 36,4 hores setmanals, semblant als països del nostre entorn, com Suïssa (36,2 hores) o França (36 hores), però menys que Turquia (44,2 hores), que lidera la llista, o Grècia (39,8 hores). Tot i això, en termes productius, Espanya està clarament per sota del primer grup i s'acosta més als països del segon.

No hi ha una relació de causalitat entre una jornada laboral més reduïda i més una productivitat. Cada país ha d'entendre com és la seva estructura productiva i actuar-hi en conseqüència. És aquí on entra la tan necessària negociació col·lectiva. Mentre protegeix els drets laborals fonamentals, permet la creació d'un ambient econòmic que fomenta el creixement i la generació d'ocupació de qualitat.

Per això, una reducció de jornada que no tingui en consideració aquesta qüestió podria tenir efectes indesitjats. Les empreses, especialment les pimes, que són les predominants en l'estructura econòmica espanyola, podrien haver d'enfrontar-se a dificultats significatives per ajustar-se als nous requisits sense la flexibilitat necessària per negociar adaptacions específiques a les seves circumstàncies. En aquest escenari, les empreses es veurien obligades a assumir més costos laborals, cosa que afectaria la competitivitat i les portaria a incrementar preus i reduir les contractacions.

Finalment, crec que convindria intentar desmuntar un fals mite que homogeneïtza tots els treballadors, donant per fet que aquests últims sempre voldran treballar la menor quantitat d'hores possible, quan per a molts la feina és el principal factor d'inclusió social i una important font de realització personal. Limitar la capacitat d'aquestes persones per dedicar-se plenament al que consideren la seva vocació podria afectar negativament la seva satisfacció i benestar personal, i desincentivaria el desenvolupament de talents. Això torna a subratllar la conveniència de considerar la diversitat de perspectives i necessitats individuals en les polítiques laborals i evitar imposar mesures uniformes que no reflecteixin la realitat de tothom.

No s'ha de donar per fet que tothom vulgui treballar menys hores

Set províncies concentren el 51% de la construcció d’habitatge a Espanya

Les vendes cauen al maig al nivell de la covid, segons l’INE, però el preu continua pujant

ROSA SALVADOR
Barcelona

El 51% de l’habitatge que es construeix a Espanya es concentra en set províncies, que també concentren la demanda més gran de compra: Madrid, Barcelona, Màlaga, Sevilla, Alacant, València i Navarra, segons les dades de la Societat de Taxació (ST).

La taxadora va presentar ahir el balanç semestral de l’habitatge nou, que indica que fins al març s’han acabat a Espanya 15.616 habitatges, dels quals 7.978 es concentren en aquestes províncies, i fins al 60% en les deu primeres (les set anteriors juntament amb les Balears, Múrcia i Cadis). El 40% restant està molt diversificat. E 2023 en conjunt, es van acabar a Espanya 80.473 habitatges, dels quals 47.731 (el 59%) es van concentrar en les deu primeres.

Consuelo Villanueva, directora d’institucions de la ST, va assegurar que la demanda d’habitatge nou continua sent forta i molt superior als que es construeixen. Això n’impulsa els preus, que van superar al juny el màxim històric, en 2.930 euros/m^2. La taxadora preveu que aquest any l’encariment es desacceleri, i sigui del 3,8% a finals d’any.

Villanueva va destacar l’augment dels costos de construcció com un altre factor que encareix fortament els pisos nous. Aquests costos, explica, acumulen un augment d’un 30% els últims quatre anys, per la pujada dels materials i la falta de mà d’obra. Al juny només construir costava de mitjana 1.310 euros/m^2 després d’experimentar un increment interanual del 9,1%, fet que suposa la xifra més alta de la sèrie històrica.

Barcelona és la ciutat on un habitatge nou és més car (5.262 euros/m^2), seguida de Madrid (4.493 euros/m^2), amb preus que són un 4,3% i un 5,2% superiors als de fa un any, respectivament. Tot i això, les grans ciutats on les pujades són més altes són Màlaga

Rècord de preu dels pisos nous, de 2.930 euros/m^2, per la pujada d’un 30% del cost de construcció

(6,5%) i Mallorca (5,7%), “on coincideix una demanda estrangera forta i una important demanda de segona residència”.

La taxadora considera que el mercat immobiliari podria haver arribat a un “punt d’inflexió” a finals del 2023 que hagi suposat el final de les reduccions de compravendes i de la concessió d’hipoteques, que “podria donar pas ara a un segon semestre de recuperació i una expansió incipient de l’activitat immobiliària i hipotecària”.

Les províncies que concentren la construcció d’habitatge

Rànquing província		Nombre d’habitatges acabats	Percentatge de la província sobre el total estatal
1a	Madrid	15.564	19%
2a	Barcelona	6.729	8%
3a	Màlaga	4.834	6%
4a	Sevilla	4.617	6%
5a	Alacant	3.425	4%
6a	València	3.041	4%
7a	Balears	2.512	3%
8a	Navarra	2.438	3%
9a	Múrcia	2.416	3%
10a	Cadis	2.155	3%
Les 10 províncies		47.731	59%
Total Espanya		80.473	100%

FONT: ST LA VANGUARDIA

Malgrat aquestes previsions optimistes, l’INE va sorprendre ahir amb l’anunci d’una caiguda de la compravenda d’habitatges d’un 21,5% al maig respecte a l’any anterior, el descens més gran des del setembre del 2023: les 44.013 operacions van marcar la xifra més baixa de transaccions immo-

Els primers cinc mesos s’han venut 249.024 habitatges, un 4% menys que el 2023, perquè cau el de segona mà

biliàries en un mes de maig des del 2020, en plena pandèmia. El descens, assenyalen els experts, podria arrossegar part de l’efecte de la Setmana Santa.

Al maig, assenyala l’INE, la venda d’habitatge nou va descendir un 14,4% interanual, fins a les 9.105 transaccions, mentre que el de segona mà va caure un 23,2%, fins a les 34.908 compravendes. El 79,3% dels habitatges transmesos per compravenda al maig eren usats, mentre que el 20,7% eren d’obra nova.

Les vendes, assenyala l’INE, van baixar al maig en totes les comunitats autònomes, amb els descensos més grans a Astúries (-25,8%), Andalusia (-25,0%) i Catalunya (-24,5%). Les baixades més moderades de les compravendes van ser al País Basc (-3,0%), La Rioja (-8,6%) i Extremadura (-14,2%). També destaca la caiguda de vendes de Madrid (-22,1%) i la Comunitat Valenciana (-21,6%), les Canàries (-20,0%) i les Balears (-19,6%).

Des de començaments d’any s’han venut 249.024 habitatges, amb un descens del 4,1% respecte al 2023, provocat pel de segona mà (que baixa un 6%), perquè la venda d’habitatge nou ha crescut un 4%.

Ferran Font, director d’estudis de Pisos.com, va assenyalar que el 2024 és un any “irregular”, però els pròxims mesos “veurem una tendència alcista que serà impulsada no només per una demanda molt activa, sinó també, sobretot, per les rebaixes en els tipus d’interès”.●

Google negocia amb Wiz una gran compra per créixer en ciberseguretat

REDACCIÓ Barcelona

Alphabet, la matriu de Google, negocia la compra més important de la seva història amb l’adquisició de l’empresa de ciberseguretat al núvol Wiz. L’operació es tancaria principalment en efectiu i estaria valorada en uns 23.000 milions de dòlars, o 21.100 milions d’euros, segons avança *The Wall Street Journal*.

L’adquisició podria ajudar Alphabet a atrapar Microsoft i Amazon en un mercat de núvol cada vegada més competitiu arran de l’auge de les aplicacions d’IA generativa, que requereixen que es carreguin enormes conjunts de dades en espais d’emmagatzemaments a la xarxa.

Wiz va ser fundada a Israel l’any 2020 i té la seu a Nova York. És una de les startups de més creixement al sector de la ciberseguretat al núvol. En la seva última ronda de finançament va ser valorada en 11.000 milions d’euros i, segons explica al seu web, treballa per al 40% d’empreses de la llista Fortune 100.

Per part d’Alphabet, una adquisició tan gran com la de Wiz resulta inusual, atès l’escrutini que afronta l’empresa per part dels reguladors antimonopoli. La companyia ja té diversos fronts oberts amb les autoritats dels EUA (i la UE) per abús de posició dominant al seu cercador i un altre per les seves eines de publicitat.●

MERCATS

Cotització

EN NEGRETA, LA VARIACIÓ DEL DIA I EN RODONA, LA DE L’ANY

	IBEX 35	DOW JONES	EURO STOXX 50	FOOTSIE	DAX 30	NASDAQ	NIKKEI
Valor	11.143,00	40.211,72	4.983,11	8.182,96	18.590,89	18,472.57	41.190,68
Dia	↓ **-0,96%**	↑ **+0,53%**	↓ **-1,19%**	↓ **-0,85%**	↓ **-0,84%**	↑ **+0,46%**	↓ **-2,45%**
Any	+10,30%	+6,69%	+10,21%	+5,82%	+10,98%	+23,06%	+23,09%

Prima de risc

ESPANYA
76 =

Mercat de divises

1 DÒLAR VAL	1 EURO VAL
0,9168 €	1,0907 $

Mercat continu *VALORS PERTANYENTS A L’IBEX35

** LA CAPITALITZACIÓ DE PUIG CORRESPON A LA SUMA DE LES ACCIONS DE LA SÈRIE A I LA SÈRIE B

		Cotització Euros	Var. %	Capitalitz. borsària	Rend. any %
Acciona Energía*		18,70	-3,86	6.073,1	-31,79
Acciona*		111,40	-2,71	6.111,0	-12,65
Acerinox*		9,96	-0,40	2.483,4	-3,55
ACS*		39,22	-0,36	10.654,7	-2,34
Adolfo Domínguez	↑	5,02	1,21	47,5	0,40
Aedas	↑	23,60	0,85	1.031,3	45,76
Aena*	↑	193,70	0,26	29.055,0	23,27
Airbus Group	↑	133,44	0,15	105.817,4	-3,28
Airtificial		0,13	-0,16	169,6	-1,40
Alantra		8,98	-1,10	346,9	7,33
Almirall		9,17	-2,19	1.956,4	8,78
Amadeus*		63,08	-0,06	28.417,5	-1,51
Amper		0,10	-1,76	150,0	19,86
AmRest		5,63	-2,43	1.264,6	-8,75
Aperam		26,14	0,00	1.913,0	-19,25
Applus Services	↑	12,80	0,16	1.652,2	28,00
Arcelor Mittal*	↑	21,65	0,32	18.463,3	-14,81
Arima		8,44	-0,24	239,9	32,91
Atresmedia	↑	4,58	0,22	1.027,3	33,69
Atrys	↑	3,55	1,14	269,9	-3,27
Audax		1,84	-1,92	834,3	41,54
Azkoyen	↑	6,50	1,56	158,9	7,90
Banc Sabadell*		1,90	-0,26	10.347,3	74,49
Banco Santander*		4,45	-1,29	68.965,0	20,12
Bankinter*		7,66	-0,52	6.885,3	34,12
BBVA*	↑	9,81	0,29	56.560,9	23,69
Berkeley		0,22	-0,69	96,3	23,57
Bodegas Riojanas	↑	4,08	3,55	20,6	-11,69
Borges-bain		2,74	-2,84	63,4	7,03
CAF	↑	36,50	0,83	1.251,3	15,55
Caixabank*	↑	5,23	0,23	38.041,2	52,78
Catalana Occidente	↑	38,15	0,66	4.578,0	24,14
Cellnex*		32,79	-1,71	23.165,3	-8,00
Cevasa		6,00	0,00	139,5	3,81
Cie Automotive		26,30	-0,57	3.150,9	4,02
Clínica Baviera		31,90	0,00	520,2	38,70
Coca-Cola E.P.		68,00	-0,15	31.305,3	13,82
Colonial*		5,51	-1,34	3.456,7	-11,95
Corp. Financiera Alba	↑	50,10	0,20	2.968,2	6,34
Deoleo		0,23	-0,88	113,0	-0,88
DIA		0,01	0,00	754,9	10,17
Duro Felguera		0,54	-0,19	116,8	-17,33
Ebro Foods		15,28	-1,42	2.351,1	-0,14
Ecoener		3,85	-1,79	219,3	-9,20
Edreams Odigeo		6,96	-1,14	888,1	-9,26
Elecnor	↑	19,92	0,81	1.733,0	3,89
Enagas*		13,38	-1,47	3.505,4	-5,34
Ence		3,33	-0,95	819,1	17,44
Endesa*		17,98	-2,02	19.036,4	0,03
Ercros		3,91	-0,26	357,5	51,80
Faes Farma		3,48	-1,28	1.098,9	13,65
FCC		13,64	-0,87	5.948,5	-6,32
Ferrovial*	↑	38,30	0,21	28.549,1	15,99
Fluidra*		20,22	-0,98	3.884,9	8,94
GAM		1,35	-0,37	127,7	14,41
Gestamp		2,75	-1,96	1.579,8	-19,51
Global Dominion	↑	3,31	1,07	500,3	1,56
Grenergy		35,65	-2,60	1.091,3	4,12
Grifols B		7,41	-7,96	1.935,9	-29,81
Grifols*		9,21	-6,35	3.924,7	-40,41
Grupo Ezentis		0,18	-1,64	83,5	80,00
I.A.G.*	↑	2,08	0,63	10.355,6	16,96
Iberdrola*		11,83	-1,83	73.819,2	-0,34
Iberpapel	↑	19,05	0,26	205,3	5,83
Inditex*		46,42	-1,84	144.675,0	19,76
Indra*		19,06	-0,94	3.367,0	37,95
Inmobiliaria del Sur		8,30	0,00	155,0	20,73
Lar España		8,20	-0,36	686,3	50,76
Libertas 7	↑	1,40	2,19	30,7	38,87
Línea Directa	↑	1,13	0,18	1.229,9	32,78
Lingotes Especiales		7,96	-5,24	79,6	36,41
Logista*	↑	27,50	0,22	3.650,6	18,19
Mapfre*		2,15	-0,83	6.614,9	14,95
Melia Hotels*	↑	7,45	0,47	1.642,0	26,51
Merlin*		10,74	-0,09	5.045,3	9,09
Metrovacesa	↑	8,41	1,82	1.278,6	7,99
Miquel y Costa		12,85	-3,38	514,0	10,15
Montebalito		1,40	0,00	44,8	-4,11
Naturgy*		21,48	-1,29	20.827,3	-18,87
Naturhouse		1,69	-1,46	101,1	7,23
Neinor	↑	14,00	3,70	1.049,6	39,12
Nextil		0,31	0,00	106,4	-18,95
NH Hotel	↑	4,20	1,69	1.830,1	0,24
Nicolás Correa	↑	6,70	1,52	82,5	7,18
OHLA		0,33	-2,87	192,4	-27,62
Oryzon		1,90	-3,35	121,8	0,74
Pescanova	↑	0,38	0,80	10,9	85,37
PharmaMar		38,36	-4,24	704,1	-4,99
Prim	↑	11,35	0,44	193,4	9,80
Prisa		0,36	0,00	391,1	24,14
Prosegur	↑	1,78	0,68	968,0	0,91
Prosegur Cash	↑	0,54	0,37	807,8	3,31
Puig**		25,51	-1,20	14.494,5	
Realia	↑	1,00	2,67	824,4	-5,66
REC*		16,16	-1,82	8.743,9	13,25
Reig Jofre		2,70	-0,74	218,4	20,00
Renta 4	↑	11,00	4,76	447,6	9,11
Renta Corporación	↑	0,82	1,23	27,0	2,50
Repsol*		13,66	-0,98	16.629,6	5,08
Rovi*		86,00	-0,35	4.645,4	44,73
Sacyr*		3,35	-1,06	2.555,2	7,23
San José		4,34	-0,91	282,2	29,69
Solaria*		11,09	-5,38	1.385,7	-40,41
Soltec	↑	2,28	1,11	217,5	-33,90
Squirrel		1,61	-0,31	145,1	8,05
Talgo	↑	4,01	0,12	496,7	-8,66
Tecnicas Reunidas		12,24	-1,45	1.281,6	46,59
Telefonica*		3,99	-1,07	22.629,6	17,16
Tubacex		3,21	-0,62	405,6	-5,01
Tubos Reunidos	↑	0,69	3,31	120,0	6,51
Unicaja*	↑	1,31	1,00	3.488,5	54,43
Urbas	↑	0,00	2,86	56,5	-16,28
Vidrala		95,00	-0,73	3.065,0	10,44
Viscofan		59,40	-1,49	2.762,1	10,82
Vocento		0,82	-0,96	102,2	49,45

MÓN EMPRESARIAL

PAU VENTEO / SHOOTING

Margarita Salvans, directora financera de Mango, amb Toni Ruiz, conseller delegat

Mango supera els 1.500 milions en el seu millor semestre

El grup anticipa compres per esquivar la crisi del mar Roig

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Un primer semestre desafiador per la crisi del mar Roig, que ha tornat a paralitzar gran part del comerç mundial, ha acabat en resultats rècord per a Mango. La directora financera del grup de moda, Margarita Salvans, destaca la complicada conjuntura per posar en relleu el creixement del 6,3% fins al juny, amb unes vendes que han arribat als 1.543 milions d'euros, la facturació més alta aconseguida fins avui en aquest període.

"La situació del comerç marítim ha afectat el sector, les col·leccions de primavera-estiu han entrat amb retard i hem hagut d'anticipar compres", comenta Salvans. Aquesta reacció, juntament amb el pla estratègic que ha desplegat el grup propietat d'Isak Andic, han impulsat les vendes en tots els seus mercats, tant en facturació com en volum, subratlla la directora financera.

La diversificació del negoci, amb un fort creixement de les línies d'home (Man) i infantil i juvenil (Kids i Teen), col·leccions de més valor amb aliances amb Victoria Beckham o Boglioli, així com l'aposta per créixer en comerç minorista, expliquen l'avenç. En concret, Mango Man registra un creixement superior al 21%, i Mango Kids i Teen, d'un

La companyia preveu millorar els ingressos de l'últim exercici amb més obertures i propostes de valor

11% durant el període. Per la seva banda, la línia de dona (Woman) es manté com el motor del negoci del grup, amb un lleuger creixement del 4% i una quota del 79% en el total de facturació.

La companyia, que compleix 40 anys, s'ha proposat d'arribar a vendes de 4.000 milions d'euros el 2026 i incorporar 500 noves botigues a la xarxa comercial els pròxims tres anys, per la qual cosa invertirà 600 milions d'euros. Tot apunta –continua Salvans– que Mango complirà els objectius i aquest 2024 superarà el passat exercici, quan va obtenir una facturació total de 3.104 milions d'euros i beneficis de 172 milions. El grup dirigit per Toni Ruiz té presència en 115 mercats, amb un 78% d'ingressos que provenen del negoci fora d'Espanya, i considera que encara té recorregut per créixer i refermar-se en països estratègics. A més d'Espanya, els principals mercats per vendes són França, Turquia, Alemanya i els EUA. És en aquests països on es concentren la majoria d'inauguracions.

El ritme emprès els últims temps ha situat Mango com una de les companyies de moda que més creix al canal físic i el primer semestre d'aquest any ha aconseguit les 57 obertures netes, de manera que ja arriba als 2.743 punts de venda en tot el món. Per a final d'any esperen situar-se en els 2.800 punts de venda, amb l'expansió de la línia de Woman i Teen com a puntes de llança.●

PSB adquireix Quadpack per crear un grup d'envasos de cosmètica

BLANCA GISPERT
Barcelona

Moviment de concentració a la indústria de l'embalatge i la cosmètica. El grup francès PSB Industries va anunciar ahir l'absorció de Quadpack, amb seu a Barcelona i accions cotitzades a l'Euronext Growth Paris.

L'operació, que es materialitzarà a l'octubre, consistirà en la conversió de la major part de les accions de Quadpack en accions de PSB. Com a part d'aquesta transacció, els fundadors de Quadpack, Tim Eaves, John McDermott i Philippe Lenglart, es convertiran en accionistes de PSB, de manera que s'uniran a les tres famílies que avui controlen el grup: Entremont, Guittard i Rosnoblet. A més, l'operació implicarà desemborsament de capital a favor dels accionistes minoritaris, el 12% del total de Quadpack. Són principalment treballadors, que rebran els diners i es desvincularan de la propietat de PSB. D'acord amb el comunicat, PSB valora les accions de Quadpack en 32 euros, el doble que el seu preu actual de mercat. D'aquesta manera, la companyia catalana estaria valorada en uns 140 milions.

Ahir les dues empreses van declinar fer declaracions sobre l'operació. Segons el comunicat, PSB augmentarà la facturació fins als 350 milions d'euros, i Quadpack aportarà prop de 130 milions. La plantilla superarà els 2.000 treballadors, dels quals 800 seran procedents de Quadpack a Espanya. "No hi haurà acomiadaments", van assegurar fonts coneixedores de l'operació, malgrat que en processos de fusió són habituals aquesta mena de retallades.

Més de 20 anys després del naixement, Quadpack obre una nova etapa dins del grup PSB, que durà a terme la integració a través de la filial Texen. "Hi ha una sinergia extraordinària entre les empreses", va apuntar al comunicat François-Xavier Entremont, president i conseller delegat de PSB. Mentre que Texen està especialitzat en envasos de luxe i té fàbriques a França, Polònia, Mèxic i els EUA, Quadpack destaca en envasos estàndard i té fàbriques a Espanya i Alemanya.●

La companyia francesa valora la firma catalana en 140 milions d'euros

ADRIAN QUIROGA / SHOOTING

Tim Eaves, cofundador de Quadpack

Lotto 6/49

15 de juliol
Combinació guanyadora:
2-11-35-42-43-49
Complemen: **33** Reint: **6**
Joker: **725366**

	EUROS
6	1.000.000,00
5+C	13.311,71
5	1.769,12
4	71,87
3	11,18

El Gordo

14 de juliol
Combinació guanyadora:
31-34-46-48-50
Número clau (reint): **4**

GUANYADORS		EUROS
5+1	–	–
5+0	1	179.379,38
4+1	12	2.717,87
4+0	139	273,74
3+1	714	60,90
3+0	6.844	20,65
2+1	12.983	8,37
2+0	114.098	3,00
0+1	261.719	1,50

Primitiva

15 de juliol
Combinació guanyadora:
11-19-21-30-31-34
Complemen: **16** Reint: **3**
Joker: **7596200**

GUANYADORS		EUROS
6+R	–	–
6	–	–
5+C	4	34.207,50
5	96	2.613,07
4	6.170	59,14
3	118.426	8,00
R.	735.670	1,00

Bonoloto

15 de juliol
Combinació guanyadora:
2-3-5-20-34-42
Complementari: **19**
Reintegrament: **3**

GUANYADORS		EUROS
6	–	–
5+C	–	–
5	60	2.913,37
4	3.440	25,41
3	67.198	4,00
R.	380.627	0,50

Once

15 de juliol
91062
Sèrie: **022**

Cuponazo

12 de juliol
6.000.000 €
70030
Sèrie: **114**

Euro Dreams

15 de juliol
Combinació guanyadora:
15-19-21-23-28-40
Somni: **3**

GUANYADORS		EUROS
6+1	–	–
6	1	120.000,00
5	109	104,45
4	5.232	34,98
3	77.088	4,41
2	435.683	2,50

Eurojackpot

12 de juliol
Combinació guanyadora:
2-14-30-32-34
Sols: **3-4**

GUANYADORS		EUROS
5+2	–	–
5+1	3	583.213,40
5	9	109.635,00
4+2	31	5.250,20
4+1	615	330,80
3+2	1.441	155,30
4	1.164	139,80
2+2	20.340	25,50
3+1	29.709	19,50
3	57.208	19,20
1+2	111.006	12,30
2+1	440.021	9,30

Euromillones

12 de juliol
Combinació guanyadora:
12-18-24-25-39
Estrelles: **8-10**
Codi 'El milió': **DXD64378**

GUANYADORS		EUROS
5+2	–	–
5+1	3	211.029,38
5+0	8	18.495,39
4+2	36	1.280,19
4+1	743	114,26
3+2	1.383	64,89
4+0	1.835	34,37
2+2	19.646	16,05
3+1	33.345	10,55
3+0	82.980	7,89
1+2	99.530	7,97
2+1	455.333	5,49
2+0	1.112.596	3,62

Trio

15 de juliol
MIGDIA **095** VESPRE **216**

La Grossa

12 de juliol
14382
Sèrie: 7

Pot acumulat per al següent sorteig:
El Gordo, 18.200.000 euros. **La Primitiva,** 65.500.000 euros.
Bonoloto, 500.000 euros. **6/49,** 1.000.000 euros. **Eurojackpot,** 16.000.000 euros.
Euromillones, 38.000.000 euros.

LA VANGUARDIA **LA CONTRA**

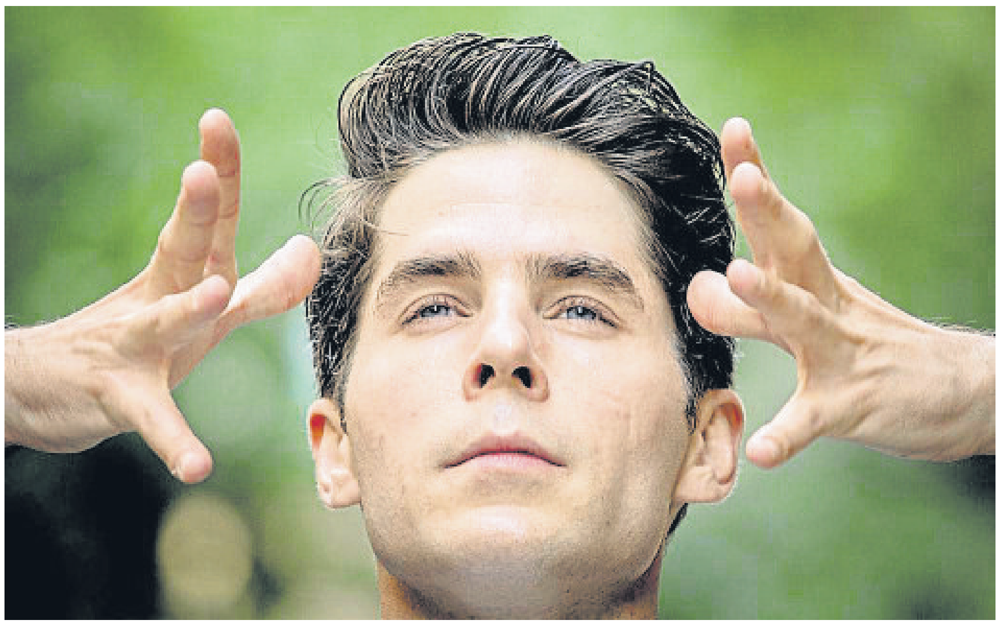
Víctor-M. Amela - Ima Sanchís - Lluís Amiguet

Sergio Bernal, ballarí i bailaor

Tinc 33 anys. Soc de Madrid. Soc ballarí i mag: creo il·lusions, màgia. Visc en parella i no tinc fills. Política? Deixar de buscar en l'exterior, conrear-te per dins. Creences? Psicologia i meditació. Dansa espanyola, flamenca, clàssica i contemporània: ballo en el muntatge 'Ser', de la meva companyia

"Il·lumino la sala de llum daurada sortida del meu tors i la mirada"

ÀLEX GARCIA

Ballarí o bailaor?
Bailaor i ballarí.
Què és ballar?
Expressar-se amb l'universal llenguatge del moviment.
Expressar què?
Por, alegria, tristesa...: emocions!
Què vol expressar vostè?
La bellesa del món.
'Príncep de la dansa espanyola', l'anomenen.
Sento responsabilitat i em disciplino.
"Magnetisme únic, llum pròpia..."
Busco il·luminar la sala de llum daurada, que emani llum des del meu tors i la meva mirada. L'energia de les emocions, aquella llum, ha de fluir entre públic i ballarí.
Sempre ho aconsegueix?
De vegades no, i em sento mentider.
És molt sincer.
La connexió emocional és un misteri.
Una mena de trànsit?
És no pensar. I que tot vagi sol. Ja he assajat molt abans!
Quant assaja?
Sis o set hores cada dia. Més les d'oficina...
Oficina?
Soc empresari, tinc la meva pròpia companyia i he de ser en mil coses, en tot...
Això restarà energia a l'artista...
He acusat aquest risc, sí. Ara estic aprenent a delegar per concentrar-me en el meu art, ballar!
Bona idea.
La meva psicòloga m'ajuda: "Centra't en el teu moment present i gaudeix-ne".
Vostè s'estava dispersant?
Sortir del Ballet Nacional d'Espanya i crear la meva companyia de ball em va comportar un estrès elevat. Ara aprenc a tornar a gaudir de mi i del meu art.
Bravo.
La qüestió és no perdre mai la il·lusió. Jo soc un mag, un il·lusionista: he de crear en el meu públic la il·lusió d'un món, treure'l del no-res i il·lusionar. És màgia.
Es cuida dietèticament?
Faig dieta variada, sense alcohol, amb vitamines... I hauria de dormir més hores.
Somia?
Somio que corro i corro... però no avanço.
Ai, que la vida el supera...
Cada dia dutxem el nostre cos. I la nostra ment? Rentem-la regularment, també: jo ho procuro amb meditació i amb les meves sessions amb la psicòloga.
Com ballen l'art i la vida de parella?
La meva parella també balla pel món, com jo, i procurem conviure el màxim de temps. No tenir fills facilita ara abocar-se a la feina.
Què veuré si vinc a veure'l a *Ser*?
Veurà dansa espanyola, flamenca, clàssica i contemporània. Tot! Veurà un espectacle variadíssim d'estils i emocions. Dansa i música: setze músics en directe, quatre ballarins sobre l'escenari...
No en sé res, de dansa, jo.
No li fa falta, el que veurà ho pot gaudir tothom. Això va de sentiments, d'alegria. Una dona, després de la funció, desfeta en llàgrimes, em va dir: "He tornat a sentir que val la pena viure!".
Això val més que els diners, no?
Sens dubte.
Quines tres virtuts eleven un ballarí?
Rigor. Humilitat. Talent.
Humilitat?
Si un es col·loca en un pedestal massa alt..., ningú no el veurà.
Quin missatge pretén enviar-nos amb el muntatge *Ser*?
Que la vida és molt més bonica del que et pugui semblar.
Però sol venir amb problemes...
Jo també vaig perdre il·lusió, ja li dic... Però... mira al voltant i gaudeix de la gent! I anar amb altres a veure un espectacle de ball com *Ser* pot ajudar-te!
Ha arribat vostè a ser el que vol ser? En una escala del 0 al 10...
Quatre.
No el crec.
Frego l'aprovat i necessito sentir-me així per progressar cap a la meva plenitud: arribar a ser tu mateix pot comportar la feina de tota una vida, és una cursa de fons.
Qui han estat els seus models?
Mikhaïl Baríxnikov i Michael Jackson.
Per què?
Baríxnikov és el talent suprem, va canviar el món de la dansa en la seva generació. I de nen, veure Michael Jackson em va impulsar a sortir a ballar al parc sota de casa. Tenia nou anys.
Allà va començar tot?
Sí. Els meus pares no tenien cap relació amb la dansa ni l'art. Vaig muntar un escenari al parc... i a ballar! Després em van apuntar al Conservatori... i aquí em té.
Fins quan?
Ballaré fins als cinquanta anys, això com a mínim. Després ajudaré tantíssim talent jove que abunda a Espanya, perquè per aquí encara no creiem prou en l'art i el talent que tenim.

VÍCTOR-M. AMELA

'Ser', al teatre Victòria

Demà 17 de juliol (i també el dijous 18 i el divendres 19) actua el ballarí Sergio Bernal a Barcelona, al teatre Victòria (Teatrovictoria.com), en el seu espectacle *Ser*. És home de ment desperta i idees clares, a més de gran artista. I ambaixador de les arts del Regne Unit, distinció per la qual aporta idees per al desenvolupament artístic allà. Bernal té idees també per aplicar aquí: que l'art emani de la societat i no de l'Estat, i per aconseguir-ho alliberaria artistes i companyies artístiques d'impostos, i decretaria que part dels seus beneficis és destinessin a fundacions o projectes artístics: "L'art ha d'autosostenir-se!", amb mecenatges privats i no amb subvencions públiques, diu el ballarí. Sergio Bernal reflexiona sobre què és l'art ("Velázquez aconsegueix que el quadre l'inventis tu...") i sobre com alimentar-lo.

CARLOS

